Anul XVI nr. 13 (746) 5-11 aprilie 2006
32 pagini – 2 lei – 20.000 lei vechi

ACADEMIA CAŢAVENCU

TAGMA CUM LAUDE

săptămînal de moravuri grele

Senzaţional! Un nou album de înregistrări SRI pe bandă organizată:

Mesajul lui Ioan Niculae către şeful Micky Şpagă:

„Dacă nu, să-mi dea banii!“

Publicăm o pagină din cele aproximativ 500 de transcrieri ale convorbirilor telefonice purtate de numitul Ioan Niculae cu muuuultă lume. În convorbiri – înregistrate de SRI la solicitarea PNA, în perioada ianuarie 2003 – aprilie 2004 – sînt probe căcălău pentru a deschide nu unul, ci mai multe dosare de corupţie şi crimă organizată. Iată o replică a lui Niculae: „Şi să-i spun şefului: *aşa nu se poate.* Dacă nu, să-mi dea banii“. Numitul „şeful“ este Şerban a lu' Micky Şp. Gata cu vorba, treceţi la sume şi transcrieri în

Pagina 16

Gazul umflat la preţ stă să explodeze:

Ilie Botoş s-a făcut cu dosar la DNA

În urmă cu vreun an, într-o capitală europeană, se întîlneau reprezentanţii unei firme britanice cu un ministru de-al nostru. Trebuia neapărat să se găsească o soluţie operativă pentru a uşura cetăţeanul român de excedentul de venituri. Pe ministru îl cheamă Şereş, iar pe cetăţean, exact cum te cheamă pe tine, un bun consumator de gaz scump ce eşti. În schimb, pe cetăţeanul care s-a ales cu dosar la DNA în urma acestei poveşti îl cheamă cu totul altfel: Ilie Botoş.

Pagina 17

De cînd a făcut blat cu echipa Securităţii, preşedintele-jucător a căpătat un

TICU NERVOS

Bă, am crezut că cu alegerile astea, gata, i-am organizat meciul de retragere lu' Ticu. Da' uite-al dracu', parcă-i Dorinel Munteanu! Cu cît îmbătrîneşte, cu atît trage mai tare! Am auzit că în tinereţe, cînd era fundaş la Zarca Aiud, ţinea o sută pe picior cu ghiuleaua de fier.
Aţi aranjat bine zidu', şefu'! Cît sînt io în poarta arhivei, promit că nici un păianjen n-o să fie deranjat!
AIUD
13 ANI
ДОСАР
T

Meciul contînd pentru primul loc în CNSAS se va disputa Turianu-Returianu

Filozoful Ioan Bălin, omul care i-a făcut pe inginerii de la *Caţavencu* să respecte cărţile, s-a stins din viaţă luni. Îi datorăm o mare parte a umorului şi a cititorilor inteligenţi. Să ne trăieşti, Jean!

Detalii legate de ultimul omagiu la 021/314.02.38.

Aşezământul cultural
ACADEMIA CATAVENCU
(BULETINUL ACADEMIEI)

REDACŢIA:
Ştefan AGOPIAN
Ion BARBU
Redactor-şef adj.: **Marius BORŢEA**
Şef Birou Mediu: **Dragoş BUCURENCI**
Redactor-şef: **Doru BUŞCU**
Trebi juridice: **Doru COSTEA**
Răzvan CUCUI
Birou Investigaţii: **Marius DRĂGHICI**
Secretar general de redacţie: **Gabriel DROGEANU**
Consilier tehnic: **Florin IARU**
Alin IONESCU
Eugen ISTODOR
Şef Birou Investigaţii: **Cornel IVANCIUC**
Augustin JULEA
Redactor artistic: **Octav MARDALE**
Redactor-şef adj.: **Liviu MIHAIU**
Şef Birou Externe: **Ioan T. MORAR**
Şef Birou Distracţii-Amuzament: **Viorel MOŢOC**
Dragoş MUŞAT
Grafician: **Bogdan PETRY**
Secretar de redacţie: **Dan STANCIU**
Secţie Moravuri Uşoare: **Simona TACHE**
Birou Investigaţii: **Iulian TĂNASE**
Şef Birou Social-Politic: **Mircea TOMA**
Mihai BURCEA (documentarist)
Reporteri: **Alexandru CĂUTIŞ, Alexandru DUŢU, Daniel GOACE, Cătălin MATEI, Alexandru VÂRZARU**
General Manager: **Sorin VULPE**
şi cititorii noştri, care sînt la fel de inteligenţi ca noi.

Design: **© 2002 Concept Multimedia – Vlad ARGHIR & Florin IARU**
Tehnoredactare: **Corina MÎŢĂ, Florin PARASCHIV**

Marketing Director: **Sorin AXINTE** axu@catavencu.ro
Promotion Manager: **Roxana BODEA** roxana.bodea@catavencu.ro
Traffic: **Ana-Maria SMARANDACHE** anamaria.smarandache@smz.ro
Manager de distribuţie: **Cristian DOMNIŢEANU** cristi@catavencu.ro

Comenzi publicitare la Splendid Media **Mircea IONESCU –** senior sales manager mircea.ionescu@smz.ro Tel.: 230.57.53

DIFUZARE prin SC Caţavencu SA, Cornel SEVASTRE – director distribuţie cornels@cotidianul.ro Tel.: 0727.722.624
Abonamente prin Rodipet S.A. Nr. de catalog 2002 sau direct la Academia Caţavencu

ADRESA REDACŢIEI:
Bulevardul Regina Elisabeta 7-9, etaj 6, Sector 3, Bucureşti
Tel.: 314.02.35; 314.02.38; 314.02.39
Fax: 314.02.58
ISSN 1221-5597
Tipărit la Tipografia România liberă

BRAT **Biroul Român de Audit al Tirajelor** a eliberat **Certificatul de Audit** pentru revista ***Academia Caţavencu*** în conformitate cu Standardele Internaţionale de Audit

Internet: http://www.catavencu.ro
E-mail: office@catavencu.ro
marius.bortea@catavencu.ro

Bârfe, şi...

Lipsit de aportul liderului informal al „revoluţiei“ din PSD, Ioan Rus, bolnav de o perioadă mai lungă de timp, PSD-ul pare întors cu fundu-n sus în fiecare săptămână. Ba mai mult, circulă un zvon cum că s-ar fi mers până la a-i propune lui Cozmin Guşă o reîntoarcere în PSD. Miron Mitrea este preocupat de blocarea dosarelor lui Necolaiciuc, fost director la CFR, care a reuşit performanţa să cumpere un şurub cu 20 de euro şi o piuliţă cu 30 de euro, Mircea Geoană este presat de soţie să se ocupe mai mult de afaceri şi mai puţin de politică, iar Năstase trage targa pe uscat la Procuratură şi Camera Deputaţilor. Din această forfotă din sediul din Atena se pare că are de câştigat Iliescu, care vrea să-i împingă la conducerea partidului pe Săniuţă, Oprescu şi Puiu Paşcu.

Se lucrează intens la Parchetul General la fundamentarea unor dosare care-l privesc pe Radu Timofte, directorul SRI. Deşi înţelegerea preşedintelui Băsescu cu actualii şefi ai serviciilor secrete este de a mai rămâne un an şi jumătate pe funcţii, până-n iunie, după raportul favorabil de ţară, totuşi se pare că un mic import de echipament de supraveghere electronică realizat printr-o firmă din Cipru, unde echipamentul şi-a dublat valoarea, s-ar putea să creeze câteva probleme diviziunii generalului Zamfir (cel care ne ascultă pe noi şi-i spune preşedintelui că nu ne-ascultă şi preşedintele se face că-l crede şi ne face şi pe noi suficient de proşti şi neinteresanţi ca să-l credem).

După raportul de ţară se pot refula multe. Aşa că există trei posibilităţi: ori PNL-ul rupe alianţa cu PD-ul, iar Băsescu va încerca formarea unui guvern de tehnicieni (mai disciplinaţi decât politicienii), evident, condus de nimeni altul decât Theodor Stolojan, ori Tăriceanu nu vrea să cedeze puterea şi negociază intens cu PSD-ul pentru susţinerea din Parlament a unui guvern fără PD şi, ultima pe listă, cu voia lui Băsescu, alegerile anticipate care vor aduce, cel mai probabil, două partide la guvernare: PNL-ul şi PD-ul! (sic).

Cine îl atacă pe ministrul Flutur? Exact acele scule pesediste care au probleme penale cu Parchetul. Adică: Teodor Niţulescu, deputat PSD de Teleorman, fost prefect de Alexandria, cercetat de DNA pentru acordarea prioritară de subvenţii neamurilor politice pesediste teleormănene; fostul prefect al Aradului, Vasile Ungureanu, actual senator PSD de Arad, cercetat pentru punere în posesie preferenţială pentru firmele lui Bittner (Ungureanu riscă să-şi piardă imunitatea parlamentară); Doru Ioan Tărăcilă, senator PSD de Călăraşi, cercetat pentru luare de subvenţii în regim preferenţial; Petre Daea, senator PSD, fost ministru al Agriculturii, cercetat pentru acordare ilegală de subvenţii clientelei politice pesediste; Ilie Sîrbu, senator PSD de Timiş, fost ministru al Agriculturii, cercetat pentru abuzuri şi ilegalităţi la ADS; Ion Dumitru, deputat PSD de Dâmbovişa, fost preşedinte director al Romsilva, cercetat pentru un prejudiciu de circa 2 milioane de euro.

Este a doua oară într-o săptămână când Traian Băsescu a nominalizat Ministerul Agriculturii, bătând şaua pe Flutur, ca minister problemă. Problema nu e ministerul, ci Flutur, care încurcă planurile prezidenţiale, de înlocuire a lui Tăriceanu. Conform protocolului dintre PNL şi PD, postul de premier revine liberalilor, dar din cauza tensiunilor din cadrul Alianţei, Băsescu l-a scos la înaintare pe democratul Blaga de la Interne, pe care îl pregăteşte ca premier. De aici şi nervii preşedintelui pe Flutur, cât şi atacurile pesediste împotriva ministrului Agriculturii, care vin mănuşă planurilor prezidenţiale.

Acciduzzu

Legendă
- ♪ *bârfă pentru care nu băgăm mâna-n foc*
- ♪♪ *bârfă cu parfum de credibilitate*
- ♪♪♪ *bârfă-beton*

DEMNITARII SPUN LUCRURI TRĂSNITE

O secundă, vă rog, că nu ştiu de unde să vă iau... Sînteţi pa-
ciente, studente, subordonate sau simpatizante de-ale mele? Staţi, nu-mi spuneţi! Paciente nu sînteţi, că nu mi-a apărut plicu-n buzunar... Studente sau angajate nu, că vă văd îmbrăcate... Înseamnă că sînteţi pesediste! Ia să v-aud: o ştiţi pe-aia cu mine? „Nu vrem Kent, nu vrem valută...“

Profesorul Sorin Oprescu, beneficiarul unui renume binemeritat: cel mai mare politician dintre chirurgi şi cel mai mare chirurg dintre politicieni

Bula demnitarului

CATEGORIA
ENERGIE NU PREA CLEARĂ

Mircea Geoană (preşedinte PSD): „Am reuşit să evacuăm energia negativă care se acumulează în mod firesc într-un partid la trecerea în opoziţie.“

CATEGORIA
SCUZARE CU PREMEDITARE

Crin Antonescu (deputat PNL): „Nu intră în fişa postului meu să schimb părerea preşedintelui de partid.“

CATEGORIA
MAI DANEZ CA HAMLET

Dan Voiculescu (preşedinte PC): „Traian Băsescu are o atitudine de maidanez: vine, muşcă şi pleacă.“

CATEGORIA
VIAŢA POLITICĂ DE APOI

Mircea Geoană (preşedinte PSD): „Un om politic veritabil este încheiat cînd este la Ghencea-Militar sau în alt cimitir.“

CATEGORIA
S-O ŢIE PE NEVASTĂ-MEA!

George Copos (viceprim-ministru): „Doamna Copos este o persoană specială.“

CATEGORIA
CU LUSTRAŢIA LA PSIHIATRU

Traian Băsescu (preşedintele României): „Sînt singurul comandant de navă într-o înaltă funcţie politică. Propun parlamentarilor care au iniţiat şi votat să scrie în lege «Traian Băsescu», n-are rost să jignim cei 250 de comandanţi de nave pe care îi are România.“

CATEGORIA
ATENŢIE, GLUMĂ!

Şerban Mihăilescu (senator PSD): „Ai grijă, telefonul meu e on-line.“

CATEGORIA
IRONIA MARE

Adrian Năstase (deputat PSD): „Le voi trimite procurorilor cîteva elemente de clarificare pentru a explica ce scrie în Constituţie.“

CATEGORIA
CNSAS-UL DIN MÎNECĂ

Vasile Blaga (ministrul Administraţiei şi Internelor): „Nici tata n-a fost informator al Securităţii, nici bunica n-a fost în CC.“

Întunericitul

E-heei, Olteanule, şi tu, Bourene, voi, tinerii liberali din ziua de azi, aveţi alte posibilităţi decît aveam noi. Una-două ajungeţi în funcţii înalte. Păi, pe vremea mea abia dacă prindeai un post de ministru al Sportului într-o coaliţie mai instabilă decît Alianţa. Deh, ce să fac dacă ne-a pus naiba să votăm în '96 Convenţia...

Crin Antonescu, un politician care a reuşit să îmbătrînească frumos în ipostaza de tînăr liberal

Infatigabilul Eugen Simion pețește pentru a treia oară președinția Academiei Române

Pentru trei instituții din România

n-a existat revoluția din decembrie: Armata, Biserica și Academia. Eugen Simion, zis Jenu, este președintele Academiei Române la a doua legislatură, adjudecată în urma alegerilor din 2002. Pentru a putea candida a doua oară, camarila lui a mutilat legea de organizare din 1990, astfel că în decembrie 2001 era votat noul statut, hâd și pervers, al Academiei. Jenu Simion va împlini frumoasa vârstă de 73 de primăveri luna viitoare și, din totalul acestei vieți pilduitoare de critic literar, care n-a inventat o altă literatură română și nici niște valori pe măsură, și-a petrecut deja opt ani ca președinte. Acum și-a pus în cap să devină președintele pe viață al Academiei, c-așa vrea mușchiul său cerebral. Or, pentru asta, legea mai trebuie cosmetizată încă o dată cu toporul și ferăstrăul. Stratagema lui Jenu Simion este etapizată după cum urmează. Unu: se aliază cu Nicolae Manolescu, pe care îl unge ca membru al comisiei în plen a Consiliului Național de Atestare a Diplomelor și Certificatelor Universitare, condusă până de curând de Simion; pe de altă parte, Academia îl numește pe Manolescu – nu se știe când, la propunerea cărei persoane și în ce condiții – ca șef al comisiei pentru redactarea noului statut.

Statutul prevede ca mandatul de președinte

să fie, cum ziceam, veșnic. Apoi, proiectul de lege pritocit în cabinetul lui Jenu Simion este preluat de cinci deputați PSD și se transformă în inițiativă legislativă. Întrebat dacă știe ceva despre acest demers, pudibondul, feciorelnicul și candidul Jenu Simion se jură cu mâna pe picior că habar n-are despre ce este vorba. Cele cinci scule pesediste care nu dorm noaptea de grija Academiei sunt celebrul Florin Iordache, cunoscutul Dumitru Bentu, notoria Manuela Mitrea, ilustrul Petru Andea și vestitul Valeriu Zgonea. Cu excepția Manuelei Mitrea, a cărei notorietate constă în faptul că este nevasta blondă, cu un nas, o gură, un sutien și două picioare a lui Miron Mitrea, de ceilalți parlamentari aproape că n-a auzit nici dracul. Iordache a fost inginer la fabrica de mobilă din Caracal, Bentu a fost profesor de țară în județul Vaslui, Mitrea a fost inginer în Bacău, Andea este, mă rog, doctor în științe tehnice și profesor la Politehnica din Timișoara, iar Zgonea a fost inginer de căi ferate în stația CF Craiova. Pe 27 septembrie 2005, prim-ministrul Guvernului României i-a scris președintelui Senatului că „Guvernul României nu susține adoptarea acestei inițiative legislative“ *(facsimil 1)*.

Lucrurile nu s-au oprit aici,

că Jenu n-a îmbătrânit degeaba. Deoarece nu mai are nici o altă preocupare decât propria sa clonare, reușește până la urmă să strâmbe statutul Academiei, cu ciocanul de șnițele. Precum administratorul unei moșii, și Jenu începe să se confunde tot mai mult cu valoarea moșiei. Sub pretextul că pe 4 aprilie se împlinesc 140 de ani de la fondarea Academiei Române, Jenu a schimbat data alegerilor, din februarie, pentru prima săptămână a lui aprilie, ca să aibă timp să-și facă lobby și să umble la lege cu buldozerul. Apoi s-a dat peste cap ca calu' lu' Făt-Frumos și a obținut acceptul colegilor săi, academicienii, pentru a organiza întâlniri separate cu fiecare secție. În cadrul întâlnirilor, nu i-a întrebat pe academicieni dacă au văzut meciul Steaua-Rapid din sferturile de finală ale Cupei UEFA și cu cine au ținut, ci le-a spus clar că el are de gând să mai candideze o dată. Deși noul statut a fost proiectat pe un ecran în aula Academiei, o parte din membrii înaltului for s-au opus discutării în pripă a noului statut și, cu atât mai rău, votării acestuia la prima lectură sau vizionare.

Chiar dacă n-a existat cvorum de ședință,

statutul tot a fost votat în cele din urmă. Cum era și firesc, presa i-a sărit lui Jenu Simion la jugulară și a mușcat din ea cu tot cu tiroidă. Ca și cum nu s-ar fi întâmplat nimic, președintele s-a extras din dantura câinilor, a dat saliva și balele la o parte și a emis câteva precizări, din care cititorii să nu poată pricepe decât atât cât are el chef și cât să-i facă lui plăcere. Voturile – ehehei, dragi cititori, că abia acuma începe paranghelia – au fost numărate de omul de încredere al lui Jenu, tovarășul Dumitru Paica, șeful Cancelariei Academiei Române. Până la revoluție, Paica a fost salahor cu munca politică la cabinetul tovarășei viceprim-ministru academician doctor inginer Elena Ceaușescu. Paica a manipulat urna cu voturi de fiecare dată și a transportat-o, probabil, la Jenu acasă. Paica semnează absolut toate documentele capitale ale Academiei. Jenu nu se culcă seara până ce Paica nu îi dă stingerea și îl sărută pe frunte, ca un drac păzitor. Odată ce a schimbat statutul, Jenu și-a trecut numele la grămadă, pe o listă de 82 de membri care întrunesc toate condițiile pentru a aspira la funcția de președinte, pentru alegerile de săptămâna aceasta. Ca un amuzament, am calculat vârsta totală a celor 82 de concurenți și am obținut 6.302 ani.

Alți oameni de încredere ai lui Jenu Simion

sunt Nicolae Nicolae și Nicolae Iliescu. Nicolae x 2 este șeful resurselor umane, iar Nicolae Iliescu este secretarul științific al Secției de filologie. Dacă primul a fost director în Ministerul Educației Naționale, unde putea aranja anumite chestii pentru interesele președintelui, cu orice resursă umană din sistemul educațional românesc, cel de-al doilea este un soi de maidanez de atitudine, care îl sfâșie în presa cu tiraj confidențial pe oricine ar îndrăzni să se ia de sfințenia lui Jenu Simion. Pentru meritele-i deosebite, Academia l-a gratulat pe Iliescu cu premiul „Ion Creangă“ și cu premiul Fundației Naționale pentru Știință și Artă (FNSA), în valoare de câteva mii de dolari. Problema cu fundația asta este foarte necușeră. Jenu s-a autonumit din prima președintele FNSA, iar ca vicepreședinte a numit-o pe Maya Simionescu, vicepreședinta Academiei. Relația lui Jenu cu Maya este atât de intimă, încât nici unul nu face nimic până nu se consultă cu celălalt. Spirituală, ca de obicei, lumea academică i-a botezat Biroul I și Biroul II.

FNSA a inițiat acordarea premiului

de excelență în cultură „Eugenia Vântu“, în valoare de 50 de mii de parai, care este finanțat de Sorin Ovidiu Vântu. Situația patrimoniului FNSA este neclară. Bilanțul ei contabil este și mai tulbure. Fundația nu are contabil, nu este transparentă, se substituie Academiei, editează „Operele fundamentale“ îngrijite de președinte în locul Editurii Academiei, își împrumută oameni de la Academie când are ea chef, plus că preia o parte din fondurile Academiei, prin niște vase comunicante foarte bine puse la punct și pe care Curtea de Conturi nici măcar nu le-a visat vreodată. FNSA nu a fost supusă nici măcar în glumă vreunui control și, câtă vreme Jenu Simion n-are nici un pic de jenă când insinuează, mai nou, că este camarad cu președintele Băsescu, este de așteptat ca fundația să fie premiată de Președinție cu Ordinul național „Serviciu Credincios, și pe față, și pe dos“.

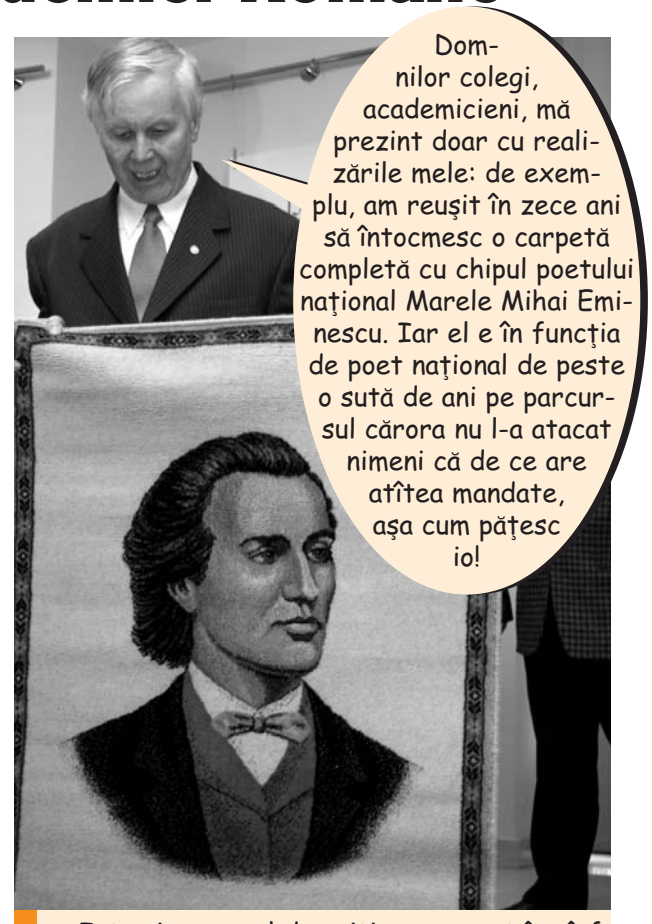
Domnilor colegi, academicieni, mă prezint doar cu realizările mele: de exemplu, am reușit în zece ani să întocmesc o carpetă completă cu chipul poetului național Marele Mihai Eminescu. Iar el e în funcția de poet național de peste o sută de ani pe parcursul cărora nu l-a atacat nimeni că de ce are atîtea mandate, așa cum pățesc io!

...Iată vine-un nul de critic c-un poet în vîrf de băţ! / Cine ştie şi cunoaşte îl priveşte cu dispreţ. / El e Simion, măi frate. Eugen, pentru intimi. / Şi ar vrea să se realeagă susţinut de alţi rechini.

Maniera prin care Biroul II, adică Maya,

a ajuns și președinta Fundației Elias este stranie. Membrii consiliului de administrare și conducere al fundației se numesc la patru mâini, de către Academie și Ministerul Educației, iar mandatele lor sunt clar determinate. Numele președintelui se extrage ca un număr câștigător, dintre membrii deja confirmați ai fundației. După dispariția academicianului Cajal, Jenu a anunțat Prezidiul Academiei că dispărutul i-a transmis testamentul lui oral: Maya să devină președinte Fundației Elias. Cred că nici nu mai merită să ne răcim gura de pomană cu amănuntul că acest lucru nu putea fi posibil, din simplul motiv că Maya n-a fost niciodată membru ales al fundației. De când Simion este președintele Comisiei naționale pentru acordarea indemnizației de merit, președintele Comitetului Național Român pentru UNESCO și președintele FNA, averea lui a sporit exponențial. Măria sa s-a mutat din strada Apolodor pe strada Lister, într-o casă naționalizată și revendicată.

Membrii Prezidiului Academiei

nu au semnat declarații de avere pe care să le facă publice și nici nu au fost supuși verificării CNSAS, deși se pare că, în anii studenției, Jenu și-ar fi demascat public un coleg, după înăbușirea revoluției din Ungaria, din 1956. Dacă ar fi să tragem linie la tot ce a făcut pentru Academie, singura contribuție a lui Simion este aceea de a propune, la sugestia unor colegi francezi, reluarea vestimentației specifice. „Câțiva colegi cu care am discutat“, a precizat Simion într-o scrisoare, „se tem de reacția presei și, prin ea, de eterna zeflemea românească“. Pe noi nu costumul de membru al Academiei ne interesează, ci faptul că s-ar putea ca sub această uniformă să se ascundă pentru a treia oară același președinte Eugen Simion, care n-a făcut decât să promoveze mediocritatea, sub diverse pretexte academice.

Cornel IVANCIUC

1

GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

Nr. 2292 din data 24.09.2005

Biroul permanent al Senatului
Bp 33 14.10.2005

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
SENAT
Nr. 456 15.10.2005

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art.111 alin.(1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

2

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele prezentate, **Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative.**

Cu stimă,

PRIM-MINISTRU GUVERNUL ROMÂNIEI

Călin POPESCU - TĂRICEANU

finca

Maiorul în rezervă al președintelui

De Ziua Jandarmeriei, Gheorghe Andrușcă a trăit momente de neuitat, cu ocazia participării sale, în calitate de invitat special, la manifestările organizate de Inspectoratul de Jandarmi Suceava. Andrușcă este maior (de jandarmi) în rezervă și veteran de război. Pentru acest frumos cadou, bărbatul în vîrstă de 87 de ani trebuie să le mulțumească demnilor noștri jandarmi, dar nu trebuie să-i uite nici pe cei care l-au ajutat pe ginerele său să câștige alegerile și să devină președintele României și cel mai iubit fiu al poporului format din cadrele active și în rezervă.

Ovidiu Marian promovează interesele turistice personale

Odată cu venirea în septembrie 2005 a lui Ovidiu Marian în fruntea Autorității Naționale pentru Turism, grupurile de interese au început să roiască precum albinele. Dar prima mutare a șefului ANT a fost să-și aducă pe post de consilieră pe fosta sa profesoară din facultate, Cristiana Cristureanu, care acum are și o altă preocupare, aceea de a fi coordonatoarea lucrării de doctorat a lui Ovidiu Marian. Doamna consilieră coordonează și doctoratul directoarei de la promovare din ANT, Carmen Moraru, care este prietenă la cataramă cu Ovidiu Marian. Practic, ANT o plătește pe Cristiana Cristureanu să-l consilieze pe șeful instituției, dar în același timp și pentru ca acesta să-și finalizeze studiile. Cine poate oasele turismului românesc le roade. Mai trebuie precizat faptul că, de la venirea în fruntea instituției, Ovidiu Marian s-a remarcat prin două performanțe: menținerea tuturor directoarelor din ANT lăsate moștenire de Agathon lui Mitrea (Dincă, Moraru, Olteanu, Matei) și consolidarea pe posturile de la birourile de turism ale României din străinătate a oamenilor plantați de cumnatul lui Maricel Păcurariu, Marius Sorin Crivțonencu.

Tocata de Bach la conducerea Poliției Ploiești

După tentativa eșuată de impunere a lui Alexandru Șteoalfă la conducerea Poliției Municipiului Ploiești, comisarul-șef Iulian Bach, șeful IPJ Prahova, face acum presiuni ca acesta să fie măcar adjunct. Ca atare, încearcă să-i elimine pe toți contracandidații lui Șteoalfă, invocînd motive care mai de care mai stupide, cum ar fi faptul că o femeie nu are cum să facă față acestei funcții, chiar dacă UE recomandă promovarea acestora. În schimb, Bach uită faptul că protejatul sau Alexandru Șteoalfă are o declarație de avere falsă. Acesta a uitat să menționeze că fiul său – Corneliu Eduard Șteoalfă – deține societatea Tebacom SRL Ploiești, care are sediul chiar în piața centrală a orașului (Halele Ploiești), unde Șteoalfă-senior a dijmuit ani de zile tot ce se vindea în această zonă. Trebuie precizat că Alexandru Șteoalfă a fost mulți ani șeful postului de poliție din incinta Halelor Ploiești atît pe vremea lui Ceaușescu, cît și a lui Iliescu. În plus, pe Șteoalfă senior Revoluția l-a prins subofițer de miliție și, printr-un concurs de împrejurări și de pile, a ajuns să fie făcut ofițer de poliție.

Platon și Aristotel
dîndu-se în carusel

CUGET, [illegible]RZIST

Domnule premier, sînteţi sigur că ăla în smoking e ospătar aici, la Guvern? Că seamănă mult cu un căpitan care m-a anchetat pe mine în strada Eforie. Mă uit la el că de juma' de oră toarnă în pahar din aceeaşi sticluţă de Cola. Ăsta ori e securist, ori e un torţionar din fosta Alimentaţie Publică.

Aceste interviuri au fost adevărate, sînt reale şi vor fi autentice

„Omul este lup pentru om“

Două mîncătorii au explodat săptămîna trecută. Prima e cu Orban: Turcan a ajuns în politică din patul lui Stolojan. Lovitură de gafă sau de adevăr? Numai Raluca Turcan ştie, fosta consilieră a lui Stolojan şi actual parlamentar PNL. A doua e cu Ticu: cei doi B din lumea guristicii naţionale, Boc şi Băsescu, i-au dat şmen la vot venerabilului anticomunist-antisecurist. Despre culisele astea ne povesteşte Marius Oprea, vînător de nomenclatură şi Securitate.

RALUCA TURCAN

Orban are mintea din „Jurnalul lui Tetelu“

Reporter: Două lovituri în cîteva zile: soţul, dat afară, cariera dumneavoastră politică descrisă ca o creaţie a alcovului.

Raluca Turcan: N-am apucat încă să-mi iau diploma de licenţă în şcoala vieţii, aşa că nu pot vorbi din această perspectivă. Dar, dacă vreţi un citat din filosofia propriuzisă care să definească situaţia, ar merge ideea lui Hobbes, conform căreia omul este lup pentru om. Teza aceasta se predă la şcoala politicii româneşti, iar eu nu aveam cum să lipsesc de la lecţia cu pricina…

Rep.: *Academia Caţavencu* a fost cea care a pomenit prima despre o legătură de amor dintre dumneavoastră şi Stolojan. Credeţi că putem folosi vorbele domnului Orban ca a doua sursă, jurnalistic vorbind?

R.T.: Nu cred că Ludovic Orban poate fi utilizat ca sursă jurnalistică, din motive obiective. În general, vorbele lui pot fi încadrate, în cel mai bun caz, la „Jurnalul lui Tetelu“. Mă îndoiesc că profesionalismul care v-a consacrat vă permite să-l calificaţi pe Ludovic Orban ca „a doua sursă“, pentru a confirma calomnia menţionată.

Rep.: Aţi fost consiliera domnului Stolojan şi apoi, fără notorietate politică, parlamentar. Nu credeţi că acest mic pas pentru dumneavoastră a fost unul otrăvit pentru ceilalţi?

R.T.: Domnul Stolojan m-a ajutat enorm. Ar fi o probă de ipocrizie maximă din partea mea să susţin faptul că prezenţa mea în politică nu se datorează şi domnului Stolojan. Domnul Stolojan este cel care m-a promovat şi încurajat, aşa că dumnealui îi datorez debutul carierei mele politice. Îmi place să cred că acest debut nu a otrăvit pe nimeni şi că nu stau în gît nimănui. Din păcate, uneori, realitatea mă contrazice.

Tăriceanu a fost molician cu Orban

Rep.: De ce demiterea şi vorbele au venit din partea partidului dumneavoastră?

R.T.: Fiindcă aşa înţeleg unii colegi, cu ştaif liberal doar în calitatea costumelor şi a pantofilor, să-i trateze pe cei care au opinii diferite de ale lor. Faptul că susţin detensionarea relaţiilor cu aliatul nostru natural, PD, şi fuziunea liberal-democrată, se pare că i-a scos serios din pepeni pe aceşti colegi. Sînt cei care au reuşit contraperformanţa de a pune dinamită la baza Alianţei D.A. în doar 15 luni de guvernare, cei cărora umorile personale le-au întunecat raţiunea.

Rep.: E răzbunarea lui Tăriceanu împotriva lui Stolojan? A Guvernului, în războiul cu Preşedinţia?

R.T.: Nu ştiu ce are în minte dl preşedinte Tăriceanu, pe cine şi cum vrea să se răzbune. Cert este însă faptul că, surprinzător pentru un om pe care poza de grup îl califică drept manierat, dumnealui a tolerat declaraţiile lui Ludovic Orban. În loc să-i taxeze dur ieşirea de cartier, care a făcut de rîs PNL în ochii opiniei publice, preşedintele partidului parcă l-a mîngîiat pe creştet.

Rep.: De ce vă apăraţi soţul? Dacă nu a fost văzut în media, nu există.

R.T.: Vreau să fiţi sigur că nu-mi apăr soţul din considerente de interes personal ori familial. Nici nu cred că ar fi cel mai bun şi cel mai viteaz. Însă ştiu că este un om de bună-credinţă, competent şi calificat pentru funcţia de preşedinte al Agenţiei pentru Strategii Guvernamentale. Dacă aplicăm criteriul vizibilităţii în media, cîţi miniştri putem spune că există?

Hai, Raluco, nu te supăra chiar aşa pe măgăriile debitate de Şicã Orban! Lasă, tu... uite, io în ultima vreme sînt cam nepromovată şi nervoasă...

Norica Nicolai şi Raluca Turcan, două doamne care adaptează o zicală misoginã: „Promovezi, nu promovezi, vremea carierei politice trece“

Nici Tăricenii, nici Dorelii nu au faţă de lideri

Rep.: Darea afară a soţului este rodul muncii de culise a lui Dorel Şandor? Cine sînt adevăraţii lideri, Tăricenii sau Dorelii?

R.T.: Nici unii, nici alţii, fiindcă un lider adevărat nu prezintă datele nici unuia dintre ei. Dorel Şandor este un personaj care se simte bine fie în culise, fie sus, la sfori. Din păcate pentru el, pînă acum, eforturile depuse nu au produs cine ştie ce rezultate, dl Petre Roman poate confirma. Se pare însă că, în sfîrşit, munca de sfetnic a lui Dorel Şandor a dat roade: demiterea lui Valeriu Turcan.

Rep.: Vă daţi demisia din PNL?

R.T.: Nu. Nu, fiindcă nu vreau să fac politică după oportunităţi personale, ci după valori. Sînt mult mai liberală în gîndire şi atitudine decît mulţi dintre colegii care fac acum paradă de liberalismul lor.

Rep.: Orban a vorbit şi de Udrea ca de dumneavoastră. O aveţi ca model pe Elena Udrea?

R.T.: Modelul meu politic este altul – Michelle Bachelet, preşedinta statului Chile.

MARIUS OPREA

12 şefi doborîţi de o Ordonanţă

Reporter: Ticu a spus că serviciile îi toarnă venin lui Băsescu. Ce-i spun serviciile lui Băsescu?

Marius Oprea: Serviciile încearcă să conserve cît pot de mult din arhivă în posesia lor, în condiţiile în care Ordonanţa Guvernului spune clar că Arhiva vine la CNSAS. Tot efect al acestei Ordonanţe este demisia a 12 şefi ai SRI.

Rep.: De ce?

M.O.: Cînd Ordonanţa intră în vigoare, sereiştii vor fi verificaţi de CNSAS, iar dacă CNSAS dovedeşte că au făcut poliţie politică, înseamnă că au declarat în fals la angajarea lor în SRI. Iată dovada simplă că fosta Securitate a devenit noul SRI.

Rep.: Pe ăştia 12 de ce nu-i ia Justiţia?

M.O.: Justiţia nu-i ia, deşi ar trebui, că ei au declarat că nu au făcut poliţie politică. Ordonanţa însă prevede ca CNSAS să-i dea pe mîna Justiţiei pentru fals. Dar asta cînd va intra în vigoare.

Rep.: Chestia asta nu va lovi şi în Parlament?

M.O.: Parlamentul nu atît de tare, fiindcă inşii care ar fi vizaţi şi-au luat funcţii mai ascunse. Publicitatea celor care au dat cu bastonul se va face în *Monitorul Oficial,* dar mai amplu, specificîndu-se şi faptele de care se fac vinovaţi.

Băsescu şi comunismul

Rep.: De ce Băsescu nu condamnă comunismul?

M.O.: Înainte de '89 nu a prea avut ocazii să cunoască detaliile comunismului. S-a dat prea rar jos din vapor ca să ştie cu adevărat ce este cu comunismul.

Rep.: Dar n-a văzut două ore de program la TV, prostia de blocuri în care a locuit şi că mă-sa nu era acasă, ci la coadă?

M.O.: Cu TV-ul e simplu: avea casete video. Băsescu nu a prea suferit în comunism, şi-a clădit o carieră beton, nimeni nu are ce să-i reproşeze. De aici şi pînă la a judeca cît de bun a fost comunismul e mare diferenţă. Declaraţiile lui Băsescu îmi amintesc de Iliescu, Iliescu spunea că e bine să vedem partea plină a paharului. Să condamnăm doar crimele comunismului, or crimele au fost făcute de un sistem, Iliescu şi Băsescu uită că ordinele legale ale sistemului au făcut posibile crimele. Regimul, deci, trebuie condamnat. Cehii nu aveau nevoie de studii ca să intre în dubii ca Iliescu şi Băsescu.

Eroii de 500.000 de lei

Rep.: Mă uit la MTV, halesc pe Discovery, ce-mi trebuie mie condamnarea comunismului de Băsescu?

M.O.: Orice ai face, condamnarea asta e semnul desprinderii de trecut, care pînă astăzi nu s-a făcut. De ce? Fiindcă o condamnare implică şi consecinţe juridice. Trebuie anulate condamnările politice din trecut. Există oameni care încă sînt condamnaţi de comunism pentru rezistenţa lor. Oameni cărora li s-a nenorocit viaţa. Recompensa acum e o pensie de 500.000 de lei pe lună pentru fiecare lună de puşcărie comunistă. Li s-a nenorocit viaţa fiindcă ani de zile au fost urmăriţi, ei şi familiile lor.

Rep.: Locul lor în societate e marginal, iar faptele lor de glorie nu sînt modele pentru societate.

M.O.: Sigur, atîta timp cît sentinţele nu sînt anulate, totul pluteşte în incertitudine.

Rep.: De ce mă-sa totul e complicat? De ce o dovadă simplă, că ai avut acum cincizeci de ani o casă, e greu de obţinut?

M.O.: E greu. Toată legislaţia '90-'96 a pus Arhivele la adăpost. Iată, Băsescu spunea că va desecretiza arhiva „Dunărea“. Foc de paie, fiindcă legea spune că astfel de dosare se desecretizează după 30 de ani, iar dacă dosarul e clasificat secret de către comunişti, dosarul se va vedea peste 50 de ani. Deci, noi nu putem vedea nimic decît pînă în '76. Pe de altă parte, Arhivele au rămas cu aceeaşi birocraţie. Iliescu a clasificat documentele CC al PCR ca strict secrete. Iliescu şi-a protejat astfel trecutul. Deschiderea Arhivelor nu ar fi dus la privatizarea comunismului. Regimul comunist s-a privatizat. Deschiderea Arhivelor şi condamnarea oficială ar arăta lucrul acesta.

Turianu şi Ticu

Rep.: Ce ai cu Turianu?

M.O.: Păi, el şi-a făcut debutul în magistratură în 1951, cînd debuta procesul de colectivizare. Asensiunea lui s-a făcut în anii negri ai comunismului pînă la nivel de preşedinte de tribunal. E imposibil să nu vezi că Turianu era imposibil să ocolească procese în care se judecau duşmanii poporului.

Rep.: Îi plăcea aparatul.

M.O.: Ca omul. Sînt paradoxurile româneşti. În '90, exista un înalt magistrat în Justiţie care condamnase o viaţă deţinuţi politici, iar acum dădea adeverinţe de fost deţinut politic. El mi-a spus: „Eu i-am băgat la puşcărie, tot eu le dau adeverinţă pe chestia asta“.

Rep.: A fost Ticu turnător?

M.O.: Am văzut documente ce circulă, or documentele alea nu arătau acest lucru, ci faptul că el era sub urmărire. El era obiectiv al Securităţii. Să fim serioşi. Ticu Dumitrescu ar fi normal la cap să lupte ca nebunul pentru deschiderea arhivelor Securităţii? E Ticu atît de prost ca să-şi sape groapa?

Rep.: Alegem între Turianu şi Ticu. Între două istorii şi două vîrste. Alegem pe „tînărul“ Turianu.

M.O.: Nu e deloc energic Turianu. Avem o lege şi avem un părinte al ei. Nu ţi se pare la mintea cocoşului?

Rep.: E prea moş şi prea înrăit Ticu.

M.O.: Turianu e la prima tinereţe? Apoi, în materie de securişti, să ştii de la mine: nu se poate umbla cu două măsuri. Securitatea niciodată nu a făcut acest lucru. Ai nevoie de multă determinare. Ticu are această determinare. E vorba de vîrstă? Păi, are oameni în subordine! El e pus acolo să traseze coordonatele instituţiei, nu să care dosare cu cîrca.

Rep.: Păi, Băsescu le-a dat dosarele. E nevoie de cîrcă, nu de simboluri.

M.O.: Să fim serioşi! Poate să ne dea toate arhivele de pe lume, instituţia este la fel de lipsită de eficienţă. Se descarcă arhivele, vrafuri de dosare, şi? SRI nu le-a dat inventarele. Bătălia se dă pe cartotecă. În cartotecă avem numele real, numele de cod şi legăturile pe care le-a avut cu ceilalţi oameni. Cartoteca e baza de date, apoi se merge la dosare. Or, CNSAS primeşte nişte materiale de la SRI şi nu cartoteca.

Anticomunism, scurtă nebunie

Rep.: Pe tine şi pe Ticu nu vă face nebuni încrîncenarea asta?

M.O.: Eu sînt cît se poate de sănătos la cap. Ticu, la fel.

Rep.: Bine, dar lupta asta cu morile de vînt de atîta timp...

M.O.: Să ştii că numai o astfel de luptă are importanţă. Tot mai mulţi oameni, chiar din serviciile secrete, sînt de partea acestei purificări a aerului. Fiindcă, cu trecerea timpului, chiar şi în rîndul serviciilor secrete au fost angajaţi oameni care nu au legătură cu acest trecut. Există blocaje, oameni cu funcţii ce blochează sistemul.

Rep.: Se poartă manelele, maşinile mişto, tu tot cu trecutul...

M.O.: Stai puţin, nu toată lumea e la fel. În situaţia în care nu se vorbeşte de trecut, de comunism, există pericolul ca trecutul să se transforme în nostalgie. Nu e deloc plăcut. Lumea a uitat cozile…

Banane

Rep.: Cîte banane ai mîncat pe vremea lui Ceauşescu?

M.O.: Două-trei pe an. Le ţinea tata pe dulap.

Rep.: Să se înnegrească.

M.O.: Da. Cînd eram profesor, pe vremea lui Ceauşescu, eram la cules cartofi, cu clasa a cincea. Într-o pauză de masă am auzit o discuţie ce m-a făcut să plîng la ora aia. Era o săsoaică şi un Paulică sărac. Clasa s-a împărţit repede în două tabere, între cei care susţineau că banane există şi cei care credeau că un asemenea fruct nu putea exista.

Rep.: Aşa va fi şi cu comunismul.

M.O.: Băsescu a văzut multe banane pe atunci, aşa că nu poate ţine cont de părerea celor care nu au văzut banane, dar ştiu că comunismul le-a distrus viaţile.

Eugen ISTODOR

Marius Oprea, unul dintre istoricii care s-au obişnuit mai greu cu studiul teoretic al comunismului întrucît a-nceput direct cu practica, testînd cu propria cîrcă bulanele securiştilor

Cuvîntul care...

turuianu

Sînt mîndru de toți colegii ziariști care l-au părăsit pe Turianu la conferința pe care i-o furase bietului Ticu. Sînt trist pentru toți ziariștii care nu au fost în stare să își ia microfoanele din fața lui Turianu și să plece cînd ceilalți plecau. Dar sînt pur și simplu entuziasmat să știu că au existat o grămadă care l-au lăsat pe n. de Turianu să vorbească ca un p., făcîndul să se simtă penibil ca un d. și i. ce este, stricîndu-i planurile lui de t. n., pe care e vizibilă de la o poștă lucrătura securistică. Ce efect au creat! La ce minune am asistat! Cum i-au închis gura p.-ului! Și nu atît p., cît n., un mare n.!

● Și totuși, nu poate să nu te doară inima cînd vezi că presa are stăpînii ei. De pildă, ***Jurnalul național.*** Era clar pentru toată lumea că, la conferința lui Ticu Dumitrescu, anunțată de om pentru ora respectivă și în camera respectivă, s-a lipit și Turianu. Ei bine, ce înțelege *Jurnalul* din treaba cu Ticu s-a văzut a doua zi din materialele despre eveniment. O poză cu Ticu și Turianu avea următoarea explicație: „Bruiaj: Ticu Dumitrescu a încercat să boicoteze conferința de presă a noului șef al Colegiului, Corneliu Turianu". Nu era inexplicabilă explicația asta din moment ce în editorialul aburitor de sîmbătă al lui Dan Constantin, unul din redactorii-șefi adjuncți, se spune că: „Priviți la rece, doi bătrînei ce au, fiecare în parte, pretenție de înțelepți au oferit un spectacol penibil. Nici măcar nu mai are importanță cine a convocat conferința de presă – dl Turianu sau dl Ticu". Uite că avea importanță.

● Dar să revenim la chestii mai relaxate și să remarcăm articolașul aruncat parșiv în ***7 plus*** de vineri, cu titlul „O vedetă a fashionului românesc, diagnosticată cu SIDA". Bineînțeles, nu se spune nicăieri cine e respectiva vedetă. În articol, puteai citi: „Ca o confirmare, parcă, respectivul star a dat semne, în cîteva interviuri și apariții TV, că e măcinat de o profundă tristețe și apatie".

În orice caz, m-am uitat în toate ziarele să văd dacă îl dibuiesc respectivul. Ca să constat pînă la urmă că toate vedetele noastre sînt cam obosite.

● Am impresia că marți și vineri, titlurile din pagina de politică a *7 Plusului* le pune cineva care e profund marcat de o experiență militară. Care e foarte posibil să fi fost plutonier sau chiar caporal. Uitați-vă și voi ce hal de titluri cu rezonanță războinică pune omul vineri: *„Lovitură în plin*: popularii europeni dau cu flit PD / *Altă lovitură* pentru Coaliție: Ordonanța Gojdu a fost respinsă / *Declarație de război* a lui Băsescu / Președintele *atacă"*. Iar marți: „Dan Voiculescu *atacă tot mai dur* Cotrocenii / *Război* cu nași, fini, soți, soții și amante / *Atacul* lui Orban…"

● Am văzut un documentar pe Discovery despre cum un vas de război american a doborît un avion iranian de pasageri în anii '80. Li se păruse ofițerilor de pe vas că avionul coboară pentru un atac în picaj, deși toată aparatura de bord indica faptul că avionul ia altitudine. Asta pentru că intraseră într-un fel de transă războinică și efectiv nu mai vedeau bine. Așa și cu meciul Rapid-Steaua. Eu am văzut un joc modest, în care Steaua nu a jucat nimic, în care Rapid a jucat nimic, iar spectatorii au plecat de la stadion cam nedumeriți. Dar ce credeți că au văzut ziarele? ***ProSport-ul:*** „Superfotbal demn de Europa! Fotbal demn de semifinale! Atomic fotbal! La înălțime / Rapid și Steaua au jucat fantastic. Hai să le trecem în manuale!". ***Gazeta sporturilor:*** „Meciul mileniului / Show și tactică, adică fotbal / A învins spectacolul". A învins autosugestia!

● *Libertatea* de luni, 3 aprilie, publică fragmente din cartea Romaniței Iovan, *Cuvîntul care ucide.* Măcar o gogomănie de acolo poate fi citată și de noi: „(El, hoțul) era convins că numai eu eram în casă, avînd drept repere cîteva detalii: singura mașină parcată în fața casei era a mea, iar din planul de zbor al soțului meu se putea înțelege că este încă în cursă". Ce să crezi din asta? Că planul de zbor al piloților este trimis în fiecare zi de către directorul aeroportului Otopeni fiecărui hoț din țară? Cineva de la aeroport, care a încurcat orele domnului Iovan, ar trebui să plătească scump greșeala. Nu atît că a murit un om, cît din cauză că a apărut cartea asta naspa!

Alexandru VĂRZARU
alexvarzaru@catavencu.ro

Absolut nou în *Academia Cațavencu!*

Un text despre tombac!

Haideți să luăm următoarea informație oficială: „Banca Națională a României, în conformitate cu prevederile Legii nr. 312/2004 privind Statutul BNR, va pune în circulație o monedă din aur, o monedă din argint și o monedă din tombac cuprat, având valorile nominale de 50 lei, 5 lei și 1 leu". Vă dați seama ce vor spune marii mafioți din România la această informație: bă, fir-ar a dracu', aur și argint am furat atîția ani ca proștii, da' tombac cuprat să mor eu dacă am ciordit vreodată! Să-mi aduceți acum un miliard de tone de tombac din ăsta cuprat, să-mi umplu casa, ce, noi sîntem mai proști decît Năstase, că ăsta sigur avea și tombac din ăsta pe pereți după cum am văzut la teveu, dă-l dracu', că nu ne-a spus și nouă niciodată!

Năstase, Patru Grase

Un bebețiv

Medicii legiști au descoperit la un sugar o alcoolemie de aproape 2 la mie, cam cum au gunoierii de la mine din cartier în seara zilei de salariu. Mama copilului zice că a băut jumătate de păhărel de vin înainte de alăptare, dar medicii cred că își îmbăta copilul ca să tacă. O altă explicație ar fi că bebelușul n-o fi avînd tată și o fi trebuit să preia de la o vîrstă foarte fragedă rolul de cap de familie; și a început prin a-și bea singur alocația.

Superbere

Cicciolina *versus* Udrealina

Scrie în ziare că Cicciolina vrea să îl cunoască pe Băsescu, despre care a mărturisit că a auzit multe. Ehe, slabe șanse! Domnul Băsescu e într-o etapă a vieții în care se cunoaște cu doamna Elena Udrea și e periculos să intri în competiție cu dînsa. Ce, vrea să se trezească că iese doamna Udrea pe la televiziuni să spună ce afaceri cu petrol face Cicciolina?

Dinu Patriccio

Un bărbat trebuie să aibă moașe

Incredibil, dar adevărat! Sănătatea site-ului Ordinului Asistenților Medicali și Moașelor din România a fost tulburată de un hacker musulman, care a lansat amenințări de natură religioasă. „Respectați-l pe profetul nostru Mahommed sau veți vedea adevărata furie musulmană!", zice Yusuf Kara, săracul. Băi, moșule, uite care e treaba! Noi zicem să te liniștești, fie pe pat de spital, fie pe canapea, căci Allah te ferește să ajungi tu la mîna asistenților medicali sau a moașelor creștine din România. Oricît ai fi tu de musulman, dacă nu dai o șpagă, o atenție, ceva, vei vedea tu ce înseamnă adevărata furie creștină!

Ecumenie de piață

România.
Mici fragmente de neant.

Cerșetoare cu cîntec

Azi-dimineață, pe la un 12, somnul meu liniștit a fost tulburat de o cerșetoare bătrînă, care mergea pe aleile dintre blocuri și cînta un cîntec prin care cerșea. Cum îmi plăcea vocea ei, am ieșit pe geam să o înregistrez cu telefonul. Cînd m-a văzut, înalt, frumos, cu tricou alb și ceva argintiu la mine în mînă, a venit rapid sub geamul meu. M-am enervat și am intrat în casă. Am așteptat un pic, după care am ieșit din nou la geam. Baba, cu ochii pe sus, după mine. De data asta m-am enervat și m-am retras definitiv înăuntru. Ce naiba? Cred că era nebună dacă își imagina că i-ar arunca cineva un 6230 i silver, un mac mini sau măcar o linguriță din argint.

Limbarița noastră e o comoară

Eram în tramvai, urcă o pirandă cu fuste, cozi împletite, batic înflorat, soț mustăcios și doi puradei. Le sună mobilul. Evident, răspunde ea, că doar nu mototolul ăla de bărbat-su, care era ocupat cu scobitul în nări. Așadar, scoate ea telefonul, apasă pe tasta „Yes" și zice: „Heeaalooo! Ando tramvai!...". Și a continuat în limba lor, așa că n-am mai înțeles mare lucru. Dar de ce mi-a rămas în cap faza asta: din cauza amestecului forțat de cuvinte, acel „tramvai", împrumutat din română, dă, în limba lor atît de ciudată și încîlcită, cam ca o nucă în prelata coviltirului. Totuși, este un fenomen inevitabil, oricît ar sări prutenii lor să protesteze. Cred că și ei zic „week-end", „laptop" sau „test drive". Oare ar fi fost mai bine să spună „Ando trenul galben fără cai!"?

Porumbeau și mănîncă

La fereastra mea, care dă în curtea blocului, veneau mereu porumbei. Vă dați seama: firimiturile de pîine care-mi rămîneau mie la ei în burtică ajungeau. Dar, de o vreme, nu au mai venit. Săptămîna trecută mi-am dat seama de ce: la intrarea în bloc, un pensionar dement le împrăștie salam făcut bucățele. Uite, eu nu mi-am dat seama pînă acum că porumbeii sînt vegetarieni doar pentru că nu aveau altă opțiune. Dar mi-e dor de ei. O să mărunțesc și eu, la fereastră, un piept de pui, prăjit sau făcut grătar, o să pun și niște cartofi pai sau piure, o sălățică de roșii cu castraveți și niște măsline... Și suc natural de portocale... Oare or să vină?

După goluri, mergeau și niște goale

Joi noaptea, după meci, încadrate de scutieri, coloanele Rapidului și Stelei se scurgeau civilizat spre Grozăvești, tocmai pe lîngă clubul Bavaria. Două sau trei dansatoare, în curul gol, stăteau și dansau în vitrina clubului. Nu puteai să nu te gîndești că, nesatisfăcuți de egal, miile de oameni ar cam fi vrut să marcheze.

Ethos, Porthos și Aramis

reportaj cu țara de gît

Cîinii roșii latră, sfertul de finală trece

Dar de ce să nu văd eu meciul în cel mai sigur loc de pe pămînt, acolo unde dacă strig de bucurie „goooool!" ca stelist, nu o să mă pot trezi cu un pumn în gură de la un rapidist, iar dacă sar în sus ca rapidist cînd, să zicem, ar înscrie Moldovan pentru inima mea mare de feroviar forever, nu m-ar lua niște nenorociți de ultrași la bătaie? În ziua de azi, ei sînt peste tot, infiltrați în orice restaurant cu televizor și nu am garanția că pot scăpa cu viață la nici o terasă de cartier. Măcar pe stadioane mai sînt jandarmi, dar în oraș e moarte curată. Tocmai de aceea, am întîmpinat cu reală satisfacție sugestia colegului Drogeanu, care-mi dorește întotdeauna numai binele, de a urmări primul meci dintre Rapid și Steaua în acel local micuț, intim, liniștit, aflat la intrarea stadionului Dinamo. Restaurantul Red Dog. Mult spus *restaurant.* E, de fapt, o șaormărie cu cîteva mese, unde poți bea o bere ca la tine acasă și unde poți urmări un meci Rapid-Steaua de parcă ai avea loc pe cel mai civilizat stadion din Anglia. Căci, să fim serioși, ce-ar avea un dinamovist cu mine dacă aș sări în sus cînd ar marca Nicoliță și aș țipa: „Bine, mă, mai dați-le două boabe!"?

Joia trecută, așadar, cu prietena și cu doi amici cu care am convenit în prealabil să părem triști în caz că dă Steaua gol, am ajuns la timp ca să luăm o masă la Red Dog. Înăuntru erau așa: o gașcă de puștani dinamoviști, un tip îmbrăcat elegant, un fan dinamovist de cartier, un nene cam bănuitor, în papuci, pentru că avea ambele picioare umflate și bandajate, și încă un fan dinamovist îmbrăcat *casual,* în trening. La ușă mai stăteau niște jandarmi pe care îi aștepta o noapte grea dacă ar fi cîștigat Steaua, pentru că, la meciul de la Sevilla, cîteva mii de stelişti veniseră în Ștefan cel Mare să-și umilească dușmanul de moarte, apoi un nene care nu avea bani să intre și rămăsese pe prag și un băiat de parcare care o vreme a fost și prin parcarea redacției și-i spăla mașina lu' Bobby Păunescu cînd avea restaurantul Nababbo, care a dat faliment că nu venea nimeni.

Ce faci, bă muistule! Ţii televizoru' pă meci?! Mută-n caru' meu pă TVR Cultural, că e Tîrgul de Carte Gaudeamus și-i bătaie pă Cărtărescu! Mamă, ce-aș da și io cu pumnu'!

Fani din galeria dinamovistă, adevăraţi împătimiţi ai volumului *Orbitor,* mai ales cînd dau jandarmii cu lacrimogene

Băieții comandau de zor beri și pungi de semințe și făceau pariuri. Fanul dinamovist de cartier, cu niște vechi tăieturi pe față, spunea că merge pe mîna Rapidului și că face pariuri cu oricine în sensul ăsta, iar tipul elegant și fanul *casual,* care păreau să se cunoască și între ei, și cu băiatul de cartier, erau sceptici în privința șanselor vișiniilor. Noi am comandat șaorme și semințe și meciul a început. Pentru că musiu comentatorul spunea la televizor „acest meci senzațional, această seară senzațională, acest eveniment senzațional", fanul în trening a făcut observația decentă că „adică ce e senzațional aici, că nu-i nimic senzațional?!" și Steaua a și dat gol prin Bănel, la care fază tipul elegant a zis „Gol", iar ceilalți nu au zis nimic, iar noi nu am sărit în picioare și nu am strigat și nu ne-am bucurat și am stat să ne gîndim dacă să ieșim pe rînd afară, să mergem după vreun bloc și să strigăm acolo „goooool!" și să ne întoarcem. Comentatorul a zis la un moment dat: „Bănel Nicoliță, poreclit Bănelinho", la care toată lumea din local a pufnit disprețuitoare. Nenea cu picioarele umflate se uita urît la noi, iar fanul în trening totuși nu credea că pierde pariul și le zicea ăstora doi că Rapidul recuperează. La un moment dat, unul din jandarmi a intrat și s-a interesat: „Bă, au început să strige aiureli?", iar nenea care nu își permitea să intre a intrat totuși și s-a așezat pe un scaun liber. Semințele se auzeau, la despicare, ca o mitralieră, nimeni nu zicea nimic, meciul mergea înainte. La pauză s-au mai luat niște beri, apoi a marcat Rapidul, toți au fremătat ușor de bucurie, fanul în trening a zis că „vedeți voi că am avut dreptate, bate Rapidul", ceilalți nu erau amărîți că puteau să piardă, apoi, cu un sfert de oră înainte de sfîrșit, puștanii au plătit și au plecat, „să prindem și noi 135-u'", meciul s-a terminat fără nici o bucurie, omul cu picioarele umflate s-a mai uitat o dată bănuitor la noi și a plecat tîrșîindu-și picioarele umflate, elegantul i-a plătit niște beri treningului și seara s-a încheiat liniștit în cel mai liniștit loc de pe pămînt, adică lîngă Stadionul Dinamo, unde urma să se joace, peste două zile, meciul Dinamo-Jiul, fără spectatori în tribune.

Alexandru VĂRZARU
alexvarzaru@catavencu.ro

Călătorului îi șade bine cu drumul accidentat

Ce nu ne spune indicatorul este la ce fel de accidente să ne așteptăm: nefericitele accidente rutiere sau obișnuitele accidente interetnice din Hădăreni? De fapt, nici măcar nu e clar cine l-a pus: Brigada Rutieră sau „Combaterea Discriminării"? Dincolo de incertitudini, însă, e clar că anunțul este extrem de inspirat și că trebuie să fim la fel de vigilenți și cu gropile din carosabil, și cu localnicii care se aleargă pe drum cu topoarele în mînă sau în ceafă, după caz. Și încă un lucru e clar: în momentul în care vedeți roșu în fața ochilor sau chiar prelingîndu-se pe ochi, trebuie să plecați în viteză către cel mai apropiat spital, căci în Hădăreni sigur nu sînt semafoare.

Brigada Derutieră

Culta noastră cea de toate zilele

Ferește-te de greci și când îți sparg comunitatea românească

Istoria parohiei românești din Geneva datează de după revoluție. Ion Broșteanu și Octavian Ștefăneanu, liderii Comunității Românilor din Elveția (CRE), l-au adus din țară pe preotul Adrian Diaconu, cu scopul formării parohiei din Geneva. Pe 17 mai 1992, adunarea generală a CRE a votat înființarea parohiei „Sfântul Ioan Botezătorul“, aflată sub jurisdicția canonică a Bisericii Ortodoxe Române (BOR), din Chêne-Bourg Geneva. Biserica parohiei a fost înălțată în 1995 de meșteri maramureșeni și este primul lăcaș de cult construit în Europa Occidentală de către refugiați români din perioada comunistă. Serafim, întâistătătorul Mitropoliei Ortodoxe Române a Europei Occidentale și Meridionale, a stabilit ca slujbele să fie oficiate două duminici de parohul Adrian Diaconu, iar celelalte două duminici ale lunii de popii Damian Ionescu și Vergil Vâlcu. Pe la jumătatea anului 1996, parohul Diaconu n-a mai putut deschide biserica, descoperind că o mână de iudă a schimbat broaștele. Apoi, comunitatea i-a pus parohului în vedere că este mai bine s-o taie acasă și să-i lase în pace pe enoriașii donatori, fără să ofere nici o explicație plauzibilă. Mai târziu, pentru a evita scandalul de presă, comunitatea a pus parohia „Sfântul Ioan Botezătorul“ la dispoziția bisericii catolice din Grand-Lancy. Iosif, actualul mitropolit al Mitropoliei Ortodoxe Române a Europei Occidentale și Meridionale, a făcut toate diligențele pe lângă Ion Balș, actuala căpetenie a CRE, pentru a-l ruga să nu dea biserica pe mâini străine. Rămas singur pe baricade, și cu sprijinul lui Balș, popa Damian Ionescu a înstrăinat până la urmă frumosul lăcaș în stil gotic maramureșan. La data de 22 februarie 2006, el a fost resfințit de Ieremia, mitropolitul grec ortodox din Elveția. Practic, biserica a fost scoasă de sub jurisdicția canonică a BOR și pusă sub cea a Greciei. Până acum, nu se cunoaște nici o situație în care vreo biserică grecească sau rusească din diaspora să fi cerut să se pună sub jurisdicția lui Teoctist, dar invers avem deja o căruță de cazuri de înstrăinare, unul mai scandalos decât celălalt.

Dulce ca fierea e bomboana Patriarhiei

Poate v-a trecut pe lîngă urechi faptul că elevilor școlii din Daneți, județul Dolj, le trecură prin stomac niște bomboane de pom, drept care se intoxicară în masă (sau, mai degrabă, în loc de masă). Există o legătură interesantă între dulciurile care erau cît p-aci să se transforme în „bomboane pe colivă“ și ÎPS Teofan Savu, prin ctitoria acestuia, Fundația „Cuvîntul care zidește“. Pe 3 noiembrie 2005, firma Felvio Distribution SRL din Craiova achiziționă 12 tone de bomboane de pom, cantitate ce cuprindea trei loturi cu valabilitate pînă pe 26 martie 2006 și unul cu termen la 28 aprilie 2006, nimic anormal pentru Crăciunul ce se apropia. Acesta veni, se sărbători, plecă, dar niște bomboane rămaseră prin depozite. Firma făcu atunci un contract de sponsorizare cu Fundația „Cuvîntul care zidește“ și îi livră 660 de kilograme de bomboane de pom pe care fundația le distribui în vreo 18 localități din județul Dolj. Concluzia care se poate trage este că o firmă își rezolvă o parte din pierderi sub acoperirea unei sponsorizări către o fundație aparținînd Mitropoliei Olteniei, mitropolitului Teofan în particular, acesta închise ochii și mormăi o rugăciune în barbă, toată lumea avu de cîștigat și viața merse înainte. Totuși, pentru un Înalt Prea Sfințit cu aspirații la șezlongul de Prea Fericit, e cam medieval să ia Evangheliile *ad litteram*. „Lăsați copiii să vină la mine“ nu înseamnă să-i ajutăm, fie și prin neglijență, pe cei mici să ajungă în ceruri. Asta sărind peste faptul că nu e prea creștin nici să-i împingi în ispită, cu bomboane de pom, dar nu și de post(ul Paștelui).

Cuvioșii
Euthanasie și Eugenie

Asociații de la Finanțe ai lui Boerică fac legea în Cetatea Banilor

Anul trecut, cam pe vremea cînd se făcea zaibărul, ne miram că Genică Boerică, unul dintre campionii returnărilor ilegale de TVA, este asociat într-o firmă chiar cu cîțiva șefulici de la Direcția Generală a Finanțelor Publice Dolj. Pe vremea aceea, Genică era liber și avea 90% din G.R. Corporation, iar un domn pe nume Constantin Osiac era șef de serviciu la DGFP și cenzor la aceeași G.R. Corporation. Ei bine, trebuie să știți că, față de acea vreme, situația s-a cam schimbat. Genică este acum în pîrnaie. Cît despre Osiac, șefii lui au sărit și au luat măsuri. Ce-i drept, nu au sărit ca arși, ci mult mai încet, astfel că măsurile s-au luat abia luna trecută: Osiac a fost numit director la Direcția de Control Fiscal Dolj! Nu știm exact dacă un senator PD a sunat ca să-l recomande sau să-l impună, dar știm un lucru: domnilor, dacă tot vreți să faceți treabă, măcar faceți-o pînă la capăt, că oameni competenți există. Ce ziceți acum de un Genică Boerică în locul lui Bodu?

Boericii minții

Un IQ mai bine pentru dvs.

– senzaționalele voturi ale *Academiei Cațavencu* –

Ngî, ngî, ngî… ce vreau să zic? Ngî, ngî… Aaaa, mi-am amintit, ngî! Cică noi, românii, am fost puși pe locul 23 din 25 în clasamentul inteligenței popoarelor din Europa, ngî, mînca-ți-aș! Pe primul loc e germanii și olandezii, care unii din ei e și pe locul 2, ngî… Ngî, eu cu ce votez?

Poate îmi suflă nemții și olandezii ce să votez. Gata, mi-au suflat: e bine sau nu e bine că sîntem pe locul 23 din 25 în clasamentul ăsta? Ngî, care știi să citești vezi mai jos ce au votat niște români care cred că știe să scrie.

E BINE

Marius BORȚEA

Este extraordinar și mă bucur exact ca prostu' de pe locul 23. Sîntem proști, dar mulți, ceea ce mi se pare extraordinar din nou, pentru că puteam fi proști și puțini sau chiar proști și proști, dacă nu proști de-a binelea. Dar știți cum putem urca în top? Simplu. Dacă renunțăm la moldoveni urcăm pe 20, dacă renunțăm și la ardeleni ajungem pe 15, dacă renunțăm apoi și la bănățeni sîntem pe 11, dacă renunțăm și la olteni prindem un loc 8, dacă renunțăm și la dobrogeni ajungem pe 2, iar dacă renunțăm și la regățeni sîntem campioni, dar puțini și ne bate toată Europa cînd ne prinde la discotecă. Așa că mai bine pe locul 23 și noi să fim sănătoși și nebătuți, că de deștepți e plină lumea.

Pe de altă parte, cred că ne-au pus pe locul 23 din 25 doar ca să ne retrogradeze pe 25 în caz că ne unim cu Republica Moldova sau pe 24 în caz că nu ne unim, dar încercăm.

Alin IONESCU

E perfect. Cine vine din urmă are mai multe șanse să cîștige. Plus că noi nu sîntem proști de-adevăratelea, ci facem pe proștii cum făcea Doina Melinte cînd stătea pe la coada plutonului și accelera pe final. Așa și noi, așteptăm în coadă momentul optim ca să le-arătăm cine sîntem cu adevărat. Deocamdată îi lăsăm să se bucure și ei că au inventat Mercedesul și morile de vînt, dar spre final, cînd o fi să dispară civilizația pe Terra, o să le-arătăm noi cine sînt urmașii lui Deceneu, Duras Diurpaneu și Scorillo, de care pun pariu că nici n-au auzit.

Iulian TĂNASE

Nu înțeleg, adică, stați puțin, asta înseamnă că, mă rog, n-aș băga mîna în, deși e posibil, cu toate că, în fine, important e să fim oameni, deci e bine. Poate mă repet, dar asta înseamnă că sîntem o insulă de stupiditate într-o mare slavă de înger. Bine că sînt ei deștepții și noi, proștii site-ului. Care site? Nu știu, sînt prost.

Simona TACHE

Da, rar sîntem mișto. Lasă că sîntem frumoși și mulți, mai ales gagicile. Ceea ce ne-ajută (mai mult decît inteligența pe urîtele de nemțoaice și de olandeze) să găsim fraieri deștepți și cu bani care să ne ia de neveste.

Alexandru CĂUTIȘ

Din cauza frigului, deci, sînt ei mai deștepți. Nu-i nimic, e bine. Păi, tată, noi avem fete frumoase, fierbinți, știm cu toții, și cam prostuțe, după cum arată clasamentul pe națiuni. Să zicem că vine un deștept din ăsta de neamț sau olandez și le vrăjește cu texte lui inteligente. Și la ce îi folosește deșteptăciunea asta? Că frigul i-a făcut pe nordici mai dezghețați la minte, dar le-a înghețat pe veci restul. Mai bine să fii prost, dar capabil.

E BINE (că sînt ei deștepți!)

Nicolae-Ionuț SÂRBU

Băi, nu prea știu cît de deștepți sînt germanii. Să construiești, cu migală și sacrificii, cîte un imperiu la fiecare treizeci de ani și să-l sărbătorești cu cîte un război mondial după care să mături proștii podelele Europei cu tine, nu mi se pare foarte inteligent. Despre olandezi, ce să zic: nici măcar n-au o limbă a lor, *Dutch* e doar *Deutsch* ortografiat greșit. Iar dacă vikingii ăștia sînt așa deștepți, cine dracu' îi ține în frigiditatea aia polară, în timp ce noi ne relaxăm frumos la soare, la terasă, cu bere și semințe, și le agățăm blondele?

E FALS

Alexandru DUȚU

Deci occidentalii ăștia cu studiul spun că noi am fi printre cei mai proști, iar nemții și olandezii dau pe-afară de IQ. Bineee! Atunci, ia spuneți, măi nemților, voi știți care-i capitala Bangladeshului? Dar știți cumva care drum este mai bun spre Rîmnicelu: cel prin Cazasu sau ăla prin Silistraru? Ca să nu mai spun că nu știți exact nici măcar cînd vom intra noi în UE… V-aș mai pune și o întrebare încuietoare: „Cum mă cheamă pe mine?“, dar parcă e prea grea și nu ar fi corect. Așa că mai lăsați-ne, fraților!

Daniel GOACE

Nu cred că lucrurile stau chiar așa. Din cîte știu eu, sîntem ceva mai isteți decît locul 23 din 25. Ce părere ați avea dacă v-aș spune că, într-o noapte, un român a reușit să se strecoare cu o radieră pînă la *flip chart*-ul ălora care au făcut studiul, modificînd 5-ul din 25 astfel încît să pară 3?

N-AVEM MOTIVE DE ÎNGRIJORARE

Dan STANCIU

Înainte de a-și încreți fruntea și de a cădea pe gîndurile care i-au mai rămas după ce a aflat că e cam prost, românul ar trebui să știe cum arată, de fapt, scara inteligenței europene. În ordine descrescătoare, aceasta se prezintă astfel: 1) inteligentissim; 2) inteligentaceu; 3) inteligentăloi; 4) inteligentifer; 5) inteligentual; 6) inteligentativ; 7) inteligentular; 8) inteligentinos; 9) inteligentier; 10) inteligentonal; 11) inteligentuist; 12) inteligentogen; 13) inteligent; 14) inteligentizat; 15) inteligentator; 16) inteligentoid; 17) inteligenticel; 18) inteligentișor; 19) inteligentuleț; 20) inteligentoiaș; 21) inteligenticuț; 22) inteligentagiu; 23) inteligentulache; 24) inteligentoșat; 25) inteligentălău. Or, dacă asta e scara și astea sînt treptele ei, care-i problema? Nu-i chiar așa de rău să fii inteligentulache.

E O PROSTIE

Gabriel DROGEANU

Cred că s-au ofticat după ce au văzut ce fac românii la fotbal și atunci au zis ei că gata, dacă știm fotbal sîntem proști, mai ales la dirigenție și la citire. Uitați-vă și voi, germanii și olandezii, adică tocmai ăia pe care i-au eliminat ai noștri, s-au pus pe primele locuri! Bine, mă, că sînteți voi deștepți! Păi, dacă tot e așa, eu zic să facem o afacere. Ne vreți în Europa? Dați-ne niște fonduri – rambursabile, nerambursabile, nu contează, ne descurcăm noi – pentru programele de adoptare și implementare a IQ-ului comunitar!

FRIGUL NU STIMULEAZĂ INTELIGENȚA, CI ALCOOLISMUL

Cornel IVANCIUC

Opinia aparține unui englez care s-a îmbătat cu țuică de cartofi, stând cu fundul pe mama lui căzută deja în comă alcoolică. Conform acestei teorii, frigul te face mai deștept, iar căldura mai tâmpit. Ar însemna ca englezii să fie cel puțin la fel de inteligenți ca eschimoșii, iakuții, eniseii sau toată gașca de triburi circumpolare, care cresc reni, vorbesc limba renă, beau lapte de ren, mănâncă mușchi uscat de ren, se căsătoresc cu femele de ren pe care le lasă gravide și nasc niște arătări pe jumătate reni, care vorbesc engleza, mănâncă porridge la troacă până borăsc, joacă fotbal și se omoară pe stadioane, până cad jos morți.

NU ȘTIU

Alexandru VĂRZARU

Nu știu, dar mă întreb: dacă frigul face popoarele mai deștepte, asta înseamnă că iarna România avansează în clasament?

VOTUL LUI MATEI

Cătălin MATEI

De ce ține cangurul puiul într-un buzunar pe burtă dacă tot nu are degete să îl mîngîie pe cap? Ca să nu i-l fure cineva în autobuz, normal.

Miliția spirituală

Turianu, președinte CNSAS al PCR

Traseistul politic Corneliu Turianu a fost mai întîi în PNȚCD, unde s-a ales și senator (1996-2000), apoi a intrat în ANCD-ul lui Victor Ciorbea, unde a stat cîteva luni, după care a trecut la ApR (Teodor Meleșcanu). Din ApR, va ateriza în PD, unde se va ocupa cu dezvoltarea legislației anticorupție. În acest partid îl găsim și-n zilele noastre fripte, cînd a fost ales președinte CNSAS după ce PD le-a ordonat membrilor Colegiului un scurt „Pe Boc comanda!".

Tovarășul Corneliu Turianu are o întreagă carieră de justițiabil al statului comunist. Această carieră și-a început-o ca secretar al Tribunalului Popular al Raionului Caracal (1958) și a continuat-o astfel: executor judecătoresc la aceeași instanță, judecător la Judecătoria sectorului 1 (din 1971), vicepreședinte al Judecătoriei sectorului 8 (1978) și președinte de secție la Tribunalul municipiului București (1979-1990).

Conform legii 58/1968 de organizare judecătorească, judecătorii Tribunalului municipiului București erau aleși sau revocați de către Consiliul popular municipal București (pentru cei tineri, consiliile populare erau organe locale ale puterii de stat și înfăptuiau pe plan local politica marxist-leninistă a PCR), la propunerea ministrului Justiției. Așadar, ca să ajungi judecător-președinte de secție trebuia să fii un cadru de nădejde cu un dosar beton la secția de cadre a PCR. Asta pentru că ministrul Justiției era în același timp și membru în CC al PCR, președintele Consiliului popular municipal București era și prim-secretar al Comitetului municipal de partid și membru în CC al PCR, iar deputații Consiliului popular municipal București erau în marea lor majoritate și activiști ai Comitetului municipal București al PCR.

În anul 1974, Corneliu Turianu publică *Infracțiuni contra demnității persoanei,* iar în 1984, lucrarea sa de căpătîi, *Reeducarea prin muncă,* în care sînt prezentate beneficiile instituției executării pedepsei închisorii prin muncă, fără privare de libertate, cunoscută sub denumirea de *muncă corecțională,* introdusă în Codul penal din 1973 (cartea este plină cu citate din Nicolae Ceaușescu).

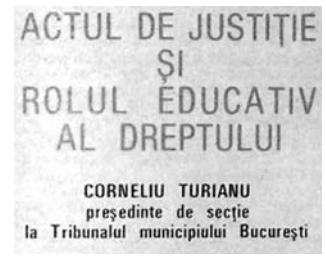

La începutul anului 1984, revista teoretică și social-politică a CC al PCR, *Era socialistă,* a organizat, împreună cu Academia „Ștefan Gheorghiu", o dezbatere (cu toate ghilimelele posibile) consacrată „rolului dreptului socialist în conducerea vieții social-politice". La dezbatere (cu și mai multe ghilimele) au participat vîrfurile Justiției comuniste de la acea vreme: Ioan Ceterchi – vicepreședinte al Academiei „Ștefan Gheorghiu"; Gheorghe Chivulescu – ministrul Justiției; Nicolae Popovici – procurorul general al RSR; Nicolae Popa – actualul președinte al Înaltei Curți de Casație și Justiție; Ioan Muraru – actualul Avocat al Poporului; Dan Mircea Popescu – lector univ. la Academia „Ștefan Gheorghiu" (azi senator PSD); Dragoș Iliescu – actualul președinte al Consiliului Legislativ și alte cadre de nădejde ale PCR. Stenograma discuțiilor a fost publicată în numerele 4-5/1984 ale revistei mai sus amintite. Pe marginea acestei dezbateri, la redacția *Erei socialiste* au sosit cîteva materiale semnate de diferite cadre didactice, lucrători în Justiție și alți specialiști în dreptul socialist. Iată ce spunea, într-unul dintre aceste materiale, *(Era socialistă* din 10 iunie 1984) Corneliu Turianu, la acea vreme președinte de secție la Tribunalul municipiului București: „Creșterea continuă a rolului dreptului socialist în conducerea vieții social-politice constituie o coordonată esențială a evoluției societății noastre în actuala etapă de dezvoltare. Acordînd o atenție deosebită perfecționării funcției sociale a dreptului, Tovarășul Nicolae Ceaușescu a prefigurat cu clarviziune, încă din momentul adoptării actualei Constituții – în anul 1965 –, direcțiile principale ale edificării unui nou cadru juridic de desfășurare a întregii activități economico-sociale, contribuind în mod hotărîtor la orientarea politicii legislative a partidului și statului, la adîncirea principiilor democratice și așezarea pe criterii de raționalitate și eficiență a întregii activități de creare și aplicare a dreptului. Opera teoretică și activitatea practică a președintelui Nicolae Ceaușescu au adus, totodată, o contribuție de inestimabilă valoare la îmbogățirea unor concepte fundamentale ale dreptului socialist în ansamblu. De la teze de largă amplitudine, vizînd restructurarea unor capitole centrale ale dreptului constituțional, cum sînt sistemul organelor statului, sistemul electoral sau drepturile și îndatoririle fundamentale ale cetățenilor, pînă la referiri concrete ce au lărgit orizontul cunoașterii juridice, îmbogățind conținutul noțiunilor de proprietate socialistă, contract economic, personalitate juridică, raport juridic de muncă etc., de la preocupări privind perfecționarea dreptului intern pînă la contribuții majore la progresul dreptului internațional, înalta personalitate politică și științifică a tovarășului Nicolae Ceaușescu se regăsește în fiecare pas înainte, ca și în totalitatea mutațiilor calitative înregistrate în evoluția fenomenului nostru juridic socialist".

Frumos, nu-i așa? Atîta pupincurism l-ar fi făcut invidios și pe Emil Boc.

Mihai BURCEA – Miliția Spirituală

— În acest domeniu va trebui — ne spunea tovarășul CORNELIU TURIANU, vicepreședintele Judecătoriei sectorului 8 — să se țină seama

Anacronica TV

Ce faci, noi? Bine, noi!...

Ştiţi cum se numeşte o emisiune de pe OTV, sîmbătă noaptea? *Noi între noi,* scris cu corp mare de literă în colţul din stînga jos. Dedesubt „Cu Andrei", scris tot mare, ca să aducă cumva a „cu Andrei Gheorghe". Şi apoi „Păunescu" scris jos, jos de tot şi cu litere foarte mici. Aici – de parcă numai aici – n-am prea înţeles prea bine. Care noi între noi? Noi, odraslele de bard naţional cu funcţie în Parlament? Atunci trebuia să fie în studio şi cel puţin băiatul lui Dolănescu. Sau noi între noi, copiii ai căror părinţi fac accidente rutiere cu morţi, dar nu pupă o singură zi de puşcărie? După vreo oră de emisiune, în studio a sunat telefonul şi Andrei şi-a exprimat mirarea faţă de un domn din Arad, cum de reuşeşte dînsul tot timpul să prindă legătura primul. Păi, Andrei, nu cumva telespectatorul respectiv era primul pentru simplul motiv că oricum nu sună nici dracu' la emisiune?

Arde-i Păunescu

„Cînd"-ul popular

Am fost la nişte prieteni să mă uit la Alfa TV. La Alfa TV era Ion Dolănescu, un băiat tînăr care stătea la masă ca moderator şi o interpretă de muzică populară, atît de machiată şi pensată încît semăna cu Marusha (raverița germană a anilor '90). La un moment dat, în direct a intrat un telespectator, care a început să cînte. Imediat, Marusha şi Dolănescu au început să îl acompanieze. Am mai văzut aşa ceva doar în serialul *Doctor Quinn,* cînd cînta Scully la chitară, alături de doctoriţă şi de calul lui Scully. Sau, mai degrabă, scena părea ruptă din *Întîlnire de gradul III,* în care oamenii iniţiază o conversaţie cu un OZN cu ajutorul unei succesiuni de 6 note muzicale. Aşa comunică adepţii muzicii populare: prin intermediul cîntului. Iar dacă telespectatorul ar fi vrut să devină ostil, ar fi putut să strecoare la un moment dat un „Shake your ass!" după care să închidă brusc, lăsîndu-i pe oameni să se panicheze şi să se ascundă în buncăre tricolore.

Cătălin MATEI

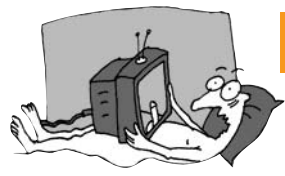

Trampa şi ecranul

★ Pfuu, ce-mi place promo-ul de la Alfa TV, ăla în care sigla se învîrte pe glob pentru a se opri la un moment dat deasupra Oceanului Pacific! Mi se pare, aşa, un suflu nou în industria promo-urilor care postează România de fiecare dată în centrul Europei. Să mai simţim o briză, să mai vedem un peşte, zic.

★ Habar n-aveam că vechiul Atomic, cu sigla lui ovală, încă mai există. Sau a reapărut. Să facem un calcul. Avem „U", „Atomic", „TV klumea", „MTV", „VH1". În curînd, or să fie mai multe posturi TV de muzică decît radio-uri. Şi atunci o să auzim, în sfîrşit, în taxiuri, doar posturile de manele FM.

★ Toată ziua de joi am auzit, la Prima TV, despre „Meciul Secolului". În acest timp, la Antena 1 se vorbea despre „Meciul Mileniului". Dacă aş fi stat mai mult pe Discovery în ziua aia, cu siguranţă aş fi auzit despre „Meciul Erei Glaciare". N-am stat, fiindcă m-am întrebat ce înseamnă „Meciul Mileniului", de vreme ce mileniul de-abia a început. O fi fost ideea că vreme de nouă sute nouăzeci şi cinci de ani de-acum încolo nu mai pupăm noi două echipe româneşti într-un sfert de finală a Cupei UEFA? Dacă meciul din 30 martie a fost al mileniului, atunci returul de pe „Lia Manoliu", al cui va fi el? Propun să fie al mileniului următor, ca să aibă şi urmaşii noştri cu ce se mîndri.

★ Ştiţi postul ăla cu fluture pe el, Euforia TV? Ei bine, m-am uitat vineri noaptea la emisiunea *Jurnal intim* – era o chestie despre poziţiile de păcătuit. Din cînd în cînd se băgau imagini cu doi parteneri, îmbrăcaţi în lenjerie (chiloţi, sutien, de la caz la caz, plus nişte coşuleţe pe umeri – el); stăteau pe un pat, ne arătau acele poziţii, mormăiau ceva şi chiar ne-a părut că nu se înţelegeau prea bine, ca şi cum ar fi ţinut cu echipe diferite. Cu toate astea, la un moment dat parcă-parcă s-au înveselit; pesemne auziseră şi ei comentariile doamnei din studio, care zicea că femeia trebuie să-şi potrivească vaginul peste cel al bărbatului.

★ Este o reclamă la reţeaua de magazine Flanco: în reclamă se spune ceva la modul că, dacă achiziţionezi acum nişte produse, rămîi şi cu bani pentru Paşte. Spotul este ilustrat cu un fel de desene animate din care eu am înţeles că, dacă faci cumpărături, ajungi să – pardon de expresie – iei mielu' în braţe cu banii rămaşi pentru Paşte.

★ Ştiţi cum e cu primăvara, cu sentimentele, cu natura care se trezeşte din nou la viaţă. Ei, e mai mult decît atît, e şi cu ouă, miel, iepuraş, mărţişor, serbări de gust cîş, cu concursuri, antren, veselie etc. Booon! Deci, sfîrşit de martie, început de aprilie, sfîrşit de lună şi de săptămînă, deci, la televizor, emisiuni tematice. Am prins nişte secvenţe dintr-o ştire despre un fel de panaramă, „concursul sirenelor" sau cam aşa ceva. În secvenţele alea am văzut doar nişte domnişoare în costume de baie, care se relaxau într-o piscină; în rest, vreo sirenă care să cheme românii la treabă, canci! Unde eşti tu, Vasile Roaită?

★ Tare mult îmi place să mă uit la jurnale de ştiri infracţionale şi să-i văd pe reporteri cum încing cîte o reconstituire la faţa locului. În ranița fiecărui reporter sau cameraman se află măcar cîte un baston de actor. Un schelet a fost dezgropat din ţarina unui cetăţean; legiştii ziceau că respectivele oase zac acolo de măcar jumătate de veac. La sfîrşitul materialului am rămas tare dezamăgit: nimeni nu s-a gîndit să facă vreo reconstituire! Eu eram curios să văd care reporter ar fi mers cel mai bine în rolul scheletului. Mă gîndisem la vreo trei dudui anume care apar des pe la televizor.

★ Mă gîndesc că o fi o ierarhie şi în rîndul reporterilor-actori, în sensul că unii or fi mai talentaţi ca alţii. Ce destin trist pe reporterii-actori mai puţin talentaţi, vă daţi seama? Ăştia nu prind decît roluri de cărat o tavă pe lîngă un grav accident rutier.

★ Cred că a fost pe toate posturile de televiziune un reportaj de la discoteca din Făurei, oraşul de baştină (era să zic „de Boştină") al lui Bănel Nicoliţă. Ideea era că steliştii şi rapidiştii au chefuit împreună în timpul meciului Rapid-Steaua. Motiv pentru care solicităm UEFA să ne mai lase, să nu mai vadă totul în negru în România şi să deschidă o reprezentanţă la Făurei. Forza Făurei!

★ Nu se ştie din ce motive, Prima TV blurează toate mărcile care apar pe ecran, de la semnul BMW de pe volanul lui Copos pînă la Abibasul de pe fesul unui şomer din oraşul Bălan. Ooops, scuze! Corect era să spun aşa: „Un post de televiziune la care lucrează doi băieţi care fac o emisiune de glume şi a mai lucrat şi un tip care prezenta o emisiune la care puteai cîştiga un miliard blurează pînă şi semnul de pe volanul unei maşini germane celebre, alta decît aia cu semnul cu o steluţă într-un cerc şi alta decît aia cu patru cercuri legate, a patronului de la grupul ăla de firme care face savarine şi care a început afacerile vînzîndu-şi televizorul de o marcă incertă şi care acum este şi patron la un club de fotbal care joacă lîngă şinelele companiei care transportă oamenii cu trenul".

★ Am văzut şi eu zilele trecute (de fapt, văzusem de mult, dar am uitat) că Gabriela Vrînceanu Firea realizează la Antena 3 o emisune care se numeşte *Ştirea zilei.* Nu mi se pare prea original titlul ăsta, care seamănă cu *Evenimentul zilei* sau *Chestiunea zilei,* aşa că-i sugerez o altă variantă: *Firea zilei.*

★ Florin Călinescu s-a ras în cap. Am avut discuţii pe tema asta cu mai mulţi amici. S-au vehiculat mai multe variante: Kojak din Berceni, Cîntăreaţa chelioasă a lui Ionesco, Mama Omida după un tratament cu citostatice. Părerea mea e că seamănă cu Lauritzen, dacă-l mai ţineţi minte, ăla din filmul nemţesc cu familia Guldenburg. Şi ăla era pe bune cu unii care aveau afaceri cu bere la fel ca şi nea Florică. Poate că singura diferenţă e că lui Lauritzen din Pache îi place mai mult rromul decît berea.

★ Într-o reluare pe Realitatea TV din ciclul „Să stăm de vorbă cu Tatulici despre lume şi viaţă" era invitat Gigi, care spunea că lui, de cînd era mic, i-a plăcut mereu tot ce e mare. Maşina mare, măgarul mare, gura mare şi aşa mai departe. Dacă e pe aşa, atunci de ce nu poartă părul mare, o cravată pînă la genunchi şi mai ales de ce tunde melinoasele şi nu le lasă cu plete mari?

Cu mînuţele-astea două
Dau prin păr şi după aia
Prin făină, unt şi ouă
La „Gigi" servesc tigaia!

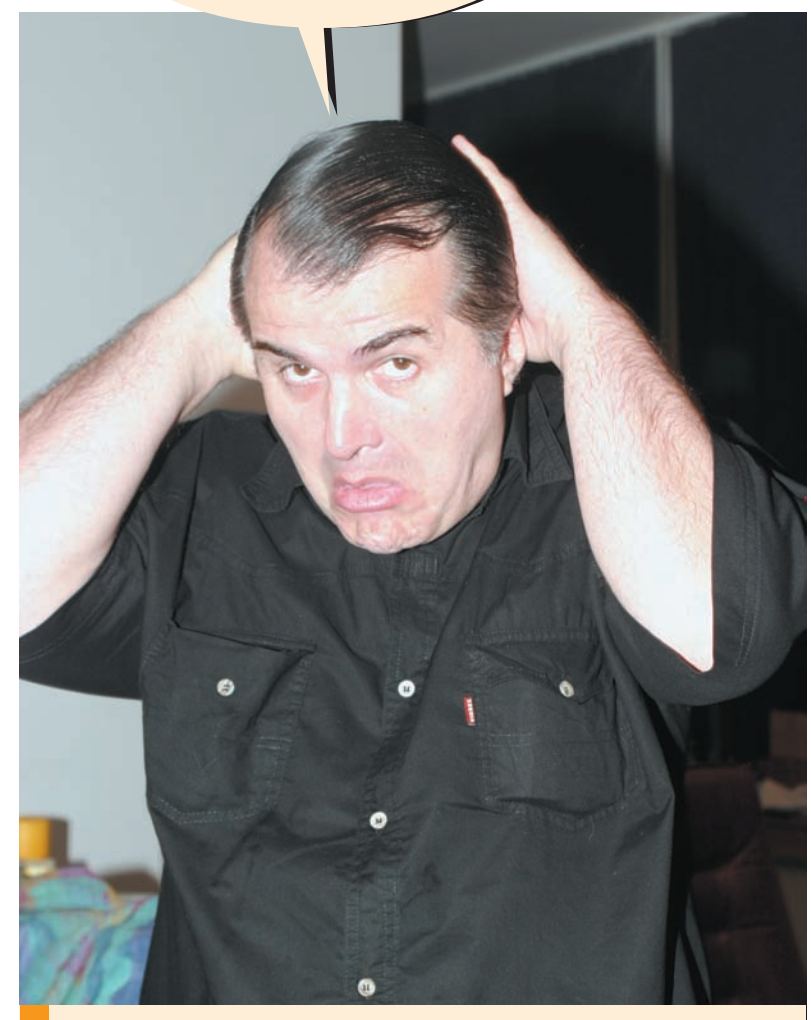

Fotodocument în care Dumnezeu este surprins în timp ce se crede Florin Călinescu

Dacă n-ai puţintică răbdare, stimabile...
6,95% dobândă
BANCA NAŢIONALĂ A ROMÂNIEI
100 LEI UNA SUTĂ
...alege leasing instant!
Intră pe www.leasinginstant.ro şi obţii finanţarea* în numai trei paşi:
• îţi alegi maşina;
• prezinţi Codul Unic de Înregistrare al firmei;
• primeşti răspunsul pe loc.
*Maxim 30.000€. Pentru sume mai mari, finanţarea se acordă în cel mult 48 de ore.
Bucureşti: (021) 212 05 50; Arad: (0257) 228 280; Bacău: (0234) 510 061; Braşov: (0268) 340 686; Constanţa: (0241) 607 304;
Cluj-Napoca: (0364) 101 058; Galaţi: (0236) 311 010; Iaşi: (0232) 206 392; Oradea: (0259) 477 525; Piteşti: (0248) 615 185;
Râmnicu Vâlcea: (0250) 742 424; Sibiu: (0269) 229 564; Suceava: (0230) 522 484;
Târgu Mureş: (0265) 259 955; Timişoara: (0256) 242 466.
www.romstal-leasing.ro; www.leasinginstant.ro
romstal leasing
Relaţii de durată

Cadhoc, liderul european al cecurilor cadou!
CADHOC
CADHOC 2006 Cec cadou
Cadhoc oferă libertatea de a alege cadoul mult dorit în peste 15.000 de magazine!
Aţi găsit deja cadourile de Paşte pentru angajaţi sau partenerii de afaceri?
Doriţi să oferiţi prime, bonusuri sau să promovaţi produsele dumneavoastră?
CADHOC este mai mult decât un cadou!
- beneficiaţi de scutire de impozit
- comanda şi gestionarea este extrem de simplă
- fiecare va fi mulţumit de cadoul primit
Cheque Déjeuner România
tel: 0800 808 808 (apel gratuit)
www. chequedejeuner.ro

Tupeu 2006

Lustrare scrisă cu avertisment

România este cel mai mare parc de distracții din Europa. Aia civilizată – că în aia necivilizată sîntem normali. România este cea mai mare tiribombă de vești proaste despre fosta Securitate, în care se dau alde Ristea Priboi fără nici o grijă. Un Dracula Park de securiști nelustrați, un mega-Disneyland de dubioși mascați în Mickey Mouși cuminți și cu nepoței, care au cei mai mari colți de bunici din lume, cu care sperie copiii care cred în democrație. Copiii care se dau în tobogane ajung jos în gura unor monștri de carton deghizați în parlamentari care nu au chef să-și schimbe măștile alea de dinozauri cu care se rînjesc la copilul ăla sensibil pe care îl cheamă Democrația, după mă-sa, și Dictatura, după ta-su. Nu că n-ar fi o țară haioasă, dar, cîteodată, ca să promoveze în clasa a cincea a democrației, copiii ăștia au nevoie de puțină seriozitate. Și de unde s-o învețe, de la PD?!

Tupeu (3 puncte): **Comisia juridică a Senatului.** Comisia asta comică a amînat din nou dezbaterea proiectului Legii lustrației. Ca alde Priboi să o taie liniștiți din țară, iar cînd se întorc să fie din nou ca pe vremea lui Ceașcă. Să nu îi streseze prea tare. Să nu se sperie cînd se întorc din țările unde își petrec liniștiți bătrînețile și de unde speră să revină într-o zi, pe post de guvernanți. Vă dați seama cîtă grijă pentru niște bătrînei? Doamne ferește, să nu aibă vreun șoc – ei, și nu victimele lor, care pot muri liniștiți de la pulanele primite în arestul Securității. Ce, vreți acum ca, de dragul a două-trei-patru mii de disidenți să se distrugă un sistem creat în zeci de ani de URSS? Păi, oamenii ăia au investit atîția bani în educația securiștilor, vreți să vină acum o democrație de doi lei care să anuleze experiența cîștigată în atîția ani de know-how-to-kill sovietic?! Păi, ce fel de Parlament ar fi ăla care ar da afară din sistem mii de oameni cu diplomă de rupt oasele?! Inuman, nu?!

Tupeu românesc (2 puncte): **Federația Română de Fotbal.** Așa cum se aștepta jumătate de redacție, FRF a revenit asupra deciziei de a sancționa echipele care promovează violența pe stadioane, astfel că derby-ul Dinamo-Steaua, care fusese propus a se desfășura cu porțile închise, va avea loc în mod normal: adică cu „mama dumneavoastră este stelistă“, adică curvă, și invers. Marea demonstrație de curaj a FRF s-a oprit după cinci minute, timp în care s-a votat pentru revenirea la omorul calificat de dragul unei echipe de fotbal. Să trăiți, băi, intransigenților, pînă la moarte facem ceva pe spiritul civic al FRF, pînă la moaaarteeeee, nu e Steaua, nu e Steaua!

Tupeu (1 punct): **Traian Băsescu.** Președintele a fost la Congresul Partidului Popular European de la Roma. Adică, la congresul alor lui din Europa, chemat probabil pentru că dumnealui e popular pe la noi prin țară, măcar ca președinte chel. De acolo, Băsescu a venit cu lecția învățată: că, de fapt, orice președinte reprezintă partidul care l-a adus în fruntea țării, însă dumnealui n-a vorbit la Congres decît ca om, și nu ca pedist. E ciudat că toți oamenii politici de la noi se raportează la Europa, dar numai cînd vine vorba de făcut lucruri pe invers, nu și cînd trebuie curățat pe jos de mucuri. E adevărat că, oriunde în lume, președintele reprezintă partidul care l-a propulsat. Adică PD-ul este un partid mișto, care trebuie promovat chiar dacă votează în favoarea securiștilor, doar pentru că fostul său președinte zice în Europa că e democrat. Cînd, de fapt, e un partid condus de un tip căruia i se rupe de individa Doina Cornea, întrucît doamna asta nu e pedistă, nu?! Ce dacă a mîncat bătaie, a bătut-o Boc cu papucul?! Nu, dar ne-a tras una la toți, doar pentru că domnul Băsescu e Popular la congrese în Europa.

Bursucul drastic

Eu, ca oficial UEFA, normal că am condus și de data asta delegația României la meciul Rapid-Steaua. Da' mă aia în ea de delegație că n-am avut de unde să iau măcar o pereche de blugi și două doze la copilași.

Mircea Sandu și Mitică Dragomir, doi vechi oameni de fotbal care nu și-au găsit încă arbitrul care să fluiere „Henț“ de cîte ori au pus ei mîna

Hormon, *mon amour*

Un lider PD din Mureș a găsit explicația: Ludovic Orban ar fi spus ce a spus despre Elena Udrea, Mioara Mantale și Raluca Turcan din cauza dereglărilor hormonale generate de soarele primăverii. Aha, deci asta era: soarelui i s-a pus pata pe femei, i-a trimis o salată de rază lui Orban care, brusc, s-a dereglat hormonal la cap și a declarat ce a declarat. Da, iată, în sfîrșit o explicație și mai serioasă!

Alianța PA

Dai un șut, dar stai în față

Ați auzit de Bănel și Jardel? Dar de Băsescu? Dar de Dică? Dar de Ticu? Săptămîna trecută, în paralel cu meciul secolului, în paralel chiar cu meciul mileniului, cum exagerat a fost poreclit meciul Rapid-Steaua, au mai avut loc alte două meciuri din fierturile de finală ale Cupei UE. Meciul Secului, disputat între CNSAS și Ticu Dumitrescu, scor 1-0 (Traian Băsescu a fost prezent), și meciul mîrleniului, între Ludovic Orban și femeile din politică (scor 0-20). Retururile se anunță cel puțin la fel de interesante, mai ales că oficialii UE sînt cu arbitrii pe noi.

Meci codobelci

Trenu-n gară patinează, Necolaiciuc vila-și dotează

Celebrul fost director de căi ferate Necolaiciuc s-a gîndit că oricărui ceferist, oricît de pasionat de mersul trenurilor ar fi, tot îi vine cheful să se așeze și el undeva pe pămînt, să nu mai audă clănțănit de roți sub picioare, așa că și-a tras o vilă de recreare pentru subalterni la Snagov. Dar nu orice vilă, stimați călători care vă înghesuiți paporniţele cu gîște și sacoșele de rafie pline cu pet-uri prin vagoane congelate, ci un fel de palat bun de închiriat sultanului din Brunei în cazul în care se nimerea prin România, la agățat. Așadar, obrăjoarele fine ale mai-marilor ceferiști nu se puteau odihni – am citit în *Gândul* – decît pe perne de 1.300 de euro, iar de sărat, gagiii nu-și putea înmuia ceapa decît într-o solniță de vreo 400 de euro. La așa înzestrare, întrebarea e cum or fi arătat veceurile. Probabil că Necolaiciuc o fi angajat niște pictori care să-i mînjească toaletele cu diverse tonuri de ocru, astfel încît cei cazați să se simtă totuși ca la ei în gară.

Gară pentru boi

Codrule, codruțule, ce-ți mai fac, drăguțule?...

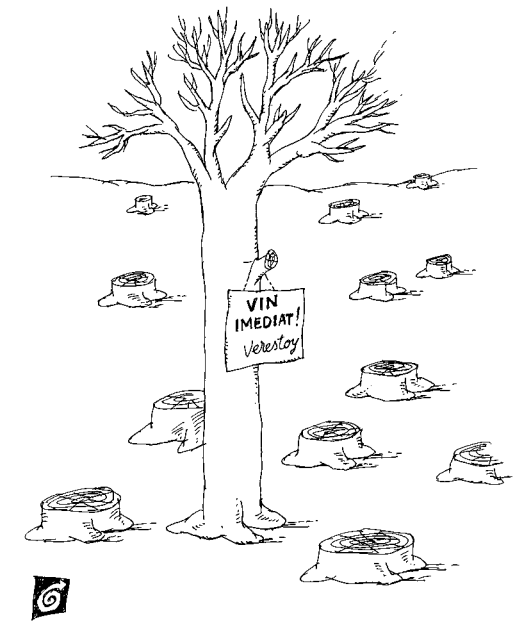

Datul cu părerea în cârciumă, în chilie și în Guvern

De 15 ani, românii asistă neputincioși sau indiferenți la negocierea destinului (și declinului) ecosistemului forestier carpatin (și a celui deltaic, și tot așa) de către și între indivizi absolut lipsiți de conștiința civică generoasă și de statutul științific (inclusiv ecologic) necesare unei astfel de teme grave. Faptul că un anonim avocat are păreri despre acest subiect nu e grav, câtă vreme le spune amicilor într-o berărie. Nici părerile unui umil călugăraș bucovinean nu sunt importante, dacă rămân între pereții chiliei sale. Dacă, însă, un „specialist“ atestat prin diplomă agită amintitele păreri în campanii electorale populiste, transformându-le în legi și aplicații guvernamentale amatoristice, cu afectări de mediu irecuperabile, faptul e de neiertat. Că respectivii o fac din incultură, prostie sau interes, judecați dumneavoastră.

Toți au „dreptate“

Cele 3 personaje chiar există în inevitabila Românie reală și se cheamă Vasile Lupu (fost deputat țărănist), Pimen (ajuns arhiepiscop al Sucevei) și Gheorghe Flutur (metamorfozat din silvicultor în senator liberal și ministru al Pădurilor). În disputa pentru stăpânirea ecosistemului forestier s-au mai amestecat, după caz, RNP Romsilva, ca gestionar etatist adesea abuziv și, prin acoliți sau direct, puterea politică, reprezentată pe rând de CDR, PSD și Alianța PNL-PD, legile purtând numele 18/1991, 1/2000 și 247/2005. Protagoniștii disputei asupra Carpaților s-au acuzat mereu și reciproc de patronarea „mafiei lemnului“, de despăduriri masive, de vânători excesive, de braconaje, părând desprinși dintr-o caricatură interbelică semnată de Anestin: cocoțate la tribune înalte, o serie de persoane publice se spurcă reciproc în gura mare: „Porcule!“, „Escrocule!“, „Boule!“, „Hoțule!“. Un cetățean, ascultându-i, murmură: „Toți au dreptate“. Astăzi, despre „dreptatea“ călugărașului Pimen.

Județu' *c'est moi!*

„Dați-ne pădurile și județul Suceava va înflori“, spunea arhiepiscopul Pimen, la 16 septembrie 2001, într-o adunare publică asistată de fruntașii guvernamentali ai PSD, explicând apoi cum se va face treaba: „Bisericile sunt ca niște bătrâni bolnavi, bandajați care, pentru îngrijire, au nevoie de foarte mulți bani *(da, ați citit bine! – n.m.)*. De aceea cerem să ni se retrocedeze fondul forestier bisericesc. Ceea ce va trebui să aloce statul județului Suceava va da în altă parte și va face economie, pentru că Biserica face mai ieftin, mai bine și la timp“. Gura lui Pimen „adevăr“ grăiește, și încă unul simplu de-ți faci cruce: constitui un sereleu, iei pădurea, o tai, o vinzi, câștigi foarte mulți bani și cu ei îți faci treaba de... „prefect în sutană“.

Ciocane în sutane

În anul 2001, 27 de indivizi extrem de simpli „după vorbă, după port“, purtând, drept recuzită, unii sutană, alții pălăriuță verde și ciocan de marcat arborii, au înființat Fundația Fondului Bisericesc Ortodox al Bucovinei. Printre ei se aflau – ați ghicit! – ÎPS Pimen și Gheorghe Flutur, fost director al Romsilva Suceava. Slujiți de creierașele lor (atât cât erau ele), grupații au revendicat proprietatea asupra 192.158 ha de pădure (pe care vechiul Fond Bisericesc Ortodox al Bucovinei a avut-o doar în administrare), ignorând sute de mii de bucovineni – pensionari, profesori, șomeri și copii ai străzii – care, cu același „drept“, puteau cere același lucru spre a ieși din foame. În 2005, cu toate demersurile legislative făcute de PNL și Flutur (legea 247), asociații au aflat că nu pot moșteni averile țării, fundația lor nefiind de utilitate publică, ci, simplu, o găsculță de interes privat.

Legi speciale pentru popi și „pensionare“

La ora aceasta, membrii FFBOB așteaptă o lege specială, pentru declararea fundației ca fiind de „utilitate publică“ (deși prin statut, activitate, bilanțuri contabile și înscrierea în Registrul Comerțului doar în 2004 contravine flagrant legilor în vigoare). Dacă lucrul se va face – ce nu se poate sub Alianța PNL-PD în fascinanta Românie? – atunci e posibil ca, tot prin legi speciale, prostituatele să obțină virginitatea după „pensionare“. Despre afacerile sereleului FFBOB, cifrele acestora și, mai ales, despre „oamenii sfinției sale“, detalii într-un material viitor.

Nicolae R. DĂRĂMUȘ

Unde se duce Cetatea Sighișoara cînd se duce pămîntul de sub ea?

Săptămîna trecută, în noaptea de miercuri spre joi, în jurul orei 3, o bucată de vreo 35 de metri din zidul Cetății Sighișoara *(foto 2)* și-a luat la revedere de la restul zidului și a plecat în lumea largă, la vale. Despărțirea a avut loc chiar în fața primăriei, exact în locul unde în urmă cu o lună începuseră să cadă cîteva bucăți din zid *(foto 1)*, antrenate de un început de alunecare de teren.

Bucățile de zid și pămîntul plecate de la poalele primăriei au ajuns apoi în curțile a cinci familii de sub cetate, afectînd gardurile și dependințele. De asemenea, un cîine a fost rănit ușor. Panicat, el a ținut să ne declare: „Ham pus-o!“.

Abia spre dimineață, autoritățile au luat primele măsuri: telefoane la prefectul Ciprian Dobre, la președintele Consiliului Județean, Lokodi Editha, la ministrul Borbely și la Institutul Național al Monumentelor Istorice. Acțiunea a fost însoțită de un succes răsunător: toată lumea a răspuns la telefon.

1

Cauzele stabilite: precipitațiile abundente de anul trecut, capacitatea de absorbție redusă a solului, infiltrațiile din canalizarea cetății, care e veche de peste 100 de ani; zidul nu avea guri de drenare. Alte concluzii: corpul principal al clădirii primăriei nu se află în pericol imediat, dar aripa nordică e foarte aproape de partea de zid rămasă încă în picioare.

În urmă cu o lună, în același loc s-au prăbușit primele bucăți de zid, fără să cadă și pământul pe care-l susțineau. La acel moment, s-au cerut avize de la Institutul Național al Monumentelor Istorice pentru lucrări de urgență. Abia pe la mijlocul lunii martie s-a eliberat un aviz provizoriu de la Comisia Zonală a Monumentelor Istorice de la Cluj, urmînd ca primăria să găsească surse de finanțare. Primăria s-a scotocit cu o mînă în buzunare și, cînd a văzut cum se prezintă situația, și-a luat frumușel cealaltă mînă și i-a direcționat palma spre fund.

Spre sfîrșitul săptămînii, prefectul a venit val-vîrtej la Sighișoara de la București și l-a luat pe primar la trei-păzește, apoi la

2

patru și la cinci-ferea, că de ce stă și tot așteaptă după avize și autorizații. Imediat, a fost îndepărtată statuia lui Petöfi Sandor din fața primăriei. Terenul rămas a început să se încline periculos, începînd de lîngă zidul primăriei. Nu este exclus ca în viitorul apropiat localitățile din deal să se trezească cu încă o primărie. Și, după aceea, chiar și cu o întreagă cetate.

În februarie anul trecut, la Sighișoara a venit în vizită ministrul Culturii de atunci, Mona Muscă. Și a adus-o cu sine pe arhitect Corina Lucescu, de la Institutul Național al Monumentelor Istorice, care coordonează proiectul de reabilitare și conservare a Cetății. Proiectul trebuia să fie gătat încă din 2004. N-a fost gătat în 2004, nu a fost nici la vizita din 2005, nu este nici acum și s-au ratat mai multe șanse de a se prinde finanțări. Singura șansă a Cetății este ca de ea să se ocupe autoritățile din județele vecine, după ce această va ajunge acolo, zid cu zid.

Karate Zid

Parcajul și etajul

E o chestie care-mi place la Dalli Exim, firma asta a grupului de la Golden Blitz, la care a fost acționar și domnul Udrea, sau cam așa ceva. Iată chestia – sediul social al firmei este în parcajul subteran Bucur Obor, iar firma are două birouri (eu citez aici din informațiile oferite de ei, să știți): unul în parcajul subteran Intercontinental și unul în parcajul subteran Bucur Obor. Păi, nene, deja miroase a economie subterană! Plus că mi se pare cam inuman: angajații de la birouri nu au și ei un balcon, unde să tragă o țigară ori să fluiere după o trecătoare. Și cred că nu au nici măcar o fereastră, la care să pună și ei cîteva boabe de grîu pentru porumbei – dar îmi închipui că, în schimb, s-au atașat de șobolani, cărora le presară otravă din cînd în cînd.

Sub Parcare SRL

Spartul cu balonul rotund

O veste incredibil de credibilă vine de la Constanța, la doar cîteva minute în urma ultimilor ultrași dinamoviști stîlciți pe lîngă stadionul Farul. Cică Inspectoratul de Jandarmi al județului Constanța a organizat, la sfîrșitul lui martie, un turneu de – incredibil! – fotbal! Au participat mai multe echipe de jandarmi și una a presei. Special pentru acest eveniment, s-a aprobat o derogare de la regulamentul jocului de fotbal: loviturile de pedeapsă s-au executat înaintea turneului.

Jandarmii și extraterorîștii

...Şi atunci vînătorul cel bun, adică eu, puse puşca la ochi şi... poc, poc!... împuşcă lupii cei răi care urlau împotriva tovarăşului Nicolae Ceauşescu, mentorul Bunicuţei. Şi, uite-aşa, Scufiţa Roşie a trăit fericită pînă la adînci bătrîneţi şi o mai trăi şi azi în inimile noastre dacă nu dau banditii ăştia Legea lustraţiei.

Din nou la cassă

Despre Priboi, SIF și Priboi

Tristea Priboi, despre care *Cotidianul* a scris săptămîna trecută că ar fi plecat în Dubai și că și-a lăsat barbă, are încă legături foarte puternice cu SIF Oltenia, fiind și reprezentantul acestuia în Consiliul de Administrație al Biofarm. Na, pune și el umărul, cu tot cu epoleți, la un biznis privat, în calitate de specialist în economie politică – actuala formă de existență a fostei poliții politice. SIF-urile – o obsesie mai nouă a lui Traian Băsescu – sînt, toate, conduse de o gașcă de feudali care se țin în funcții profitînd de faptul că acționarii – în cea mai mare parte foști cuponari de-ai lui Văcăroiu – nu pot forma cvorum la AGA, din cauză că sînt foarte mulți și greu de adunat. Singura cale prin care ar putea fi dați jos este preluarea SIF-urilor de către investitori mai mari, însă de evitarea acestui lucru s-au ocupat președintele Băsescu și Comisia Națională a Valorilor Mobiliare, sprijinind o aberație legislativă cripto-comunistă unică în toată Europa: limitarea dreptului de proprietate asupra SIF prin interzicerea cumpărării de către o persoană a mai mult de 1% din acțiuni. De altfel, Traian Băsescu s-a și revoltat față de „acțiunile viguroase de a pune mîna pe cît mai multe SIF-uri“ într-un discurs ținut în fața cadrelor MAI, ceea ce înseamnă că, în viziunea președintelui, gestul de a cumpăra acțiunile unei companii private, legitim în toate democrațiile, este un fel de infracțiune față de care miliția ar trebui să ia repede o atitudine, ceva.

Infractorul Mahmmur AVAS, care a cumpărat de la bursă acțiuni SIF Oltenia (e drept că mult sub limita de 1%), ține să-și felicite angajații care conduc SIF-ul pentru inspirația de a-l numi pe Ristea Priboi într-o asemenea funcție și să le ureze multe astfel de idei și pe mai departe, că oricum nu-i poate schimba nimeni. Îi mai anunță și că o să le ceară dosarele de la CNSAS, dar, bineînțeles, numai dacă îl lasă domnul președinte, dacă nu se simte cumva deranjat.

Despre proprietari, Priboi și minijup

Ca să avem un termen de comparație la problema de mai sus, să spunem că Fondul Proprietatea, care va fi al 6-lea SIF, nu va avea nici o limitare pentru numărul de acțiuni deținute de o persoană. Iar managementul va fi asigurat de o companie străină, care mai mult ca sigur nu îl va numi pe Ristea Priboi în vreo funcție nici dacă acesta va sta în Dubai pînă îi va crește barbă de călugăr. Chiar: ce i-o fi venit lui Priboi să își lase barbă? O fi dat în mintea ălora de-i alerga pe stradă pe vremuri. Doamne ferește, să nu-și lase și plete și minijup!

Despre metoda 1, metoda 2 și atît

Urmează o poveste despre bani. Senzațional! Acțiune, urmăriri, contabilitate! Și bătaie! De joc. Lăsați orice grijă și, cu ochiul pe care nu-l țineți pe portofel, citiți rîndurile de mai jos. Se întîmplă în România, la bursă, unde, vorba unui ilustru hoț îmbogățit din tranzacții cu acțiuni, „dacă cineva cîștigă, neapărat alții trebuie să piardă“.

Iranienii Mird Jabbar Seyedin și Kanani Jabbar, acționarii majoritari ai societății buzoiene Agricover (simbol bursier COWB), au decis să înceapă procedurile de delistare. Adică de ieșire din bursă. Cînd iese din bursă, orice societate este obligată să angajeze un auditor avizat de Comisia Națională a Valorilor Mobiliare, care să stabilească prețul pe acțiune ce va fi plătit acționarilor minoritari ce nu vor să rămînă în firmă. Iar auditorul angajat are obligația să stabilească un preț corect, ce va fi plătit de majoritar minoritarilor. Dar, din cauza reglementărilor prea permisive și a actului de supraveghere superficial, dacă nu suspect de rea-voință, de regulă, în România, auditorul calculează cel mai dezavantajos preț pentru minoritari. În cazul de față, metodele de evaluare au fost astfel aplicate încît să rezulte un preț cît mai mic. Imaginați-vă cîteva minute că citiți „Vocea contabilului“, fiindcă altă cale de a vă explica cum s-a operat nu e:

Prima metodă de evaluare: a activului net corectat. S-a corectat activul net cu un provizion (aveți dreptate, am vrut să spunem „Vocea expertului contabil“) făcut pentru un proces comercial în care societății i se cer 350 de miliarde de lei. De proces nu s-a știut pînă să apară problema delistării și nici nu se știe dacă va fi pierdut – însă provizionul s-a făcut deja. Iar treaba asta a înjumătățit capitalurile proprii ale societății, în consecință, a scăzut prețul acțiunii calculat de evaluator.

A doua metodă: a fluxurilor financiare. Și în cazul acestei metode, rezolvarea a fost simplă. După ce s-a raportat la 9 luni un profit net de 35 de miliarde de lei, la finalul anului financiar, cînd se aștepta să se raporteze un profit de 40 de miliarde, acesta ajunsese la doar 7 miliarde. O explicație ar consta în premierea administratorilor cu 105 mii USD, pentru performanțe deosebite, dar celelalte explicații nu sîntem în măsură să vi le prezentăm. Rezultatul e același: profit castrat, preț pe acțiune minuscul.

Așa se face că, deși valoarea contabilă a acțiunii COWB este de 10.000 lei, prețul care se va oferi minoritarilor de către majoritari a fost calculat la 2.950 lei/acțiune. Cum vă spuneam, nu vorbim de un caz izolat, ci de o modă profund tolerată de instituțiile de supraveghere și control. Conducerea Bursei de Valori a spus acum cîteva săptămîni că în următorii ani intenționează să atragă sute de mii de oameni la bursă – deci, victime lejere ale acestor practici care deocamdată dorm liniștite.

Mahmmur AVAS

Ristea Priboi, un securist de poveste care s-a ascuns în Dubai pentru că, normal, îi aducea aminte de vremurile cînd căra noaptea oamenii cu duba

Loc de retrocedat cu capul

la-i pogonu', dă-i pogromu'

Doamna S. a fost arestată fără să i se spună de ce, fără să i se permită să-și ia ceva din casă, a fost aruncată într-un tren de vite împreună cu alți zeci de oameni arestați în același mod. Îndesați unul în altul, au fost transportați timp de trei zile către nicăieri, fără mîncare și apă, fără să li se spună unde merg. Cînd garnitura de tren s-a oprit în sfîrșit, erau atît de storși de vlagă, că unii dintre ei picoteau de-a-mpicioarelea și, pînă să fie dați jos din tren de soldați, i-a luat somnul de veci. Doamna S. a rezistat și a putut să se mute la noua locuință, în care avea să stea cîțiva ani buni: o baracă de lemn prin care sufla vîntul și ploua molcom. Să stea, e un fel de-a spune, că n-a stat mai deloc, fiind vorba de un lagăr de muncă forțată.

Cred că deja vă gîndiți că doamna S. este o evreică deportată sub regim fascist. De data aceasta e vorba însă de un tratament similar, aplicat de români unor români, mai exact, de comuniști, „chiaburilor". Din păcate, nu s-au făcut filme la Hollywood, Spielberg habar n-are de pogromul chiaburesc din România, în școli nu se învață despre holocaustul boierilor români, cine neagă public că burghezia românească a fost decimată programatic nu riscă nici un minut de pușcărie, Ion Iliescu sau Adrian Severin nu vor cere niciodată scuze din partea statului pentru atrocitățile la care au fost supuși pe teritoriul României cetățenii din rîndul burgheziei. De un proces al comunismului, similar cu procesul nazismului, nici gînd, într-o țară care se screme să dea pînă și un fîs de lege a lustrației, care să îi țină pe tușă numai zece ani pe comuniștii notorii. Pogromul burgheziei e altfel decît cel evreiesc. E cu morți, e cu sînge, e cu calvar, dar e altfel: continuă subtil și acum. Doamna S., cunoscută în satul Chirnogeni, județul Constanța, drept boieroaica Stănescu, a fost deportată de comuniști într-un lagăr de muncă din Bicaz și supusă unui tratament inuman, iar soțul ei a fost legat de un cal și tîrît pe jos în văzul comunității, pe motiv că aveau moară în sat, o casă mare și mult teren agricol. Diverse tertipuri post-comuniste au făcut ca nimic din avutul celor doi să nu fie retrocedat urmașilor. AVAS-ul a cerut acte de proprietate în original, pe

care, nu-i așa, orice om care pleacă în concediu de relaxare în lagăr sau într-o călătorie, legat de coada calului, le pune bine, la păstrare. Nu au contat pentru AVAS actele din Arhivele Statului. Primăria Chirnogeni s-a încurcat și ea la numărătoare și a declarat că, de fapt, statul a confiscat de la Stănești o casă cu două camere și nu cum scrie în actul de confiscare și cum știu bătrînii din sat, adică un imobil cu cinci camere și două saloane. Iar actualii deținători ai morii, firma Spicul, sînt de părere că clădirea morii e a lor, fiindcă s-a stricat aparatura veche a Stăneștilor și au luat ei una nouă.

Revenind la materia de studiu „Holocaust evreiesc", în programa școlară ar trebui introdusă și o materie practică, de atelier, gen „Să ne descoperim singuri pogromurile actuale ale patriei".

Alexandru CĂUTIȘ
alexandrucautis@catavencu.ro

descopery

Mic îndrumar pentru cunoașterea filtrelor de dragoste

Afrodisiacele sau filtrele de dragoste sunt toate acele produse care stimulează poftele sexuale. Cuvântul *afrodisiac* vine de la numele Afroditei, zeița dragostei, născută din mare după ce Cronos, tatăl ei, și-a castrat tatăl și i-a aruncat testiculele pe valuri. Așadar, Afrodita nu era zămislită atât din spuma valurilor, cât din sperma bunicului ei amestecată cu apele mării. Pământul este plin de afrodisiace. Șofranul, peștele anșoa, scorțișoara, cardamomul, caviarul, ienupărul, sparanghelul, creveții, semințele de bumbac, mierea, stridiile, peștele-spadă, somonul, țiparul, trufele, vanilia, aripioarele de rechin, jinsengul, morcovii, țelina, pătrunjelul sau usturoiul sunt numai câteva dintre afrodisiacele cele mai cunoscute. Pe lângă proprietățile sale afrodisiace, anticii credeau că, dacă este consumat cu regularitate de femei, șofranul stimulează circulația sangvină a uterului. După *Kama Sutra,* infuzia din bobițe de ienupăr este o băutură care îți dă o mare vioiciune sexuală, ca și amestecul de semințe de cardamom cu cel de-al doilea strat de scorțișoară recoltată de pe arbori, amândouă pisate bine și cernute printr-o sită măruntă, peste un bol cu salată de rondele de ceapă, care se consumă la temperatura camerei. Nu numai creveții au proprietăți afrodisiace, ci cam toate crustaceele și moluștele care mișună în mare. Trufele, niște ciuperci din regiunea mediteraneeană, de culoare violet-negricioasă, care cresc în pământ, fiind recoltate de câini și porci dresați, conțin o mare cantitate de feromoni, care sunt hormonii masculini. Deși cultivat la noi în țară, bumbacul nu este cunoscut și pentru semințele sale foarte aromate, de formă sferică și culoare fistichie, asociate în Orient cu dorința și instinctele carnale, iar în China, cu secrețiile vaginale.

Dura sex

Alexandru Căutiș, dacă n-ar fi fost cum este,

adică zgîrcit, mai că ar fi dat cîte o bere colegilor săi care au scris:
– despre convorbirile presărate cu şpagă ale lui Ioan Niculae, interceptate de SRI;
– despre cui face jocul de noroc Dan Regman, de la Loterie.

dosarele chiX

O mână spagă pe alta

Ținem morțiș să ne aresteze și pe noi cineva pentru violarea documentelor strict secrete. Drept care publicăm o pagină din cele aproximativ 500 de transcrieri ale convorbirilor telefonice purtate de numitul Ioan Niculae cu muuuultă lume. În convorbirile – înregistrate de SRI la solicitarea PNA, în perioada ianuarie 2003 – aprilie 2004 – sunt probe căcălău pentru a deschide, nu unul, ci mai multe dosare de corupție și crimă organizată. Așa cum ați auzit voi de vreun dosar în care Ioan Niculae să fi fost trimis în instanță, așa am auzit și noi că dosarele Securității vor fi deconspirate pe bune. În povestea de mai jos, fostul ofițer DIE Ioan Niculae vorbește deschis despre o șpagă, cu cine credeți? Vă spun la sfârșit.

Ei bine, cin' să fie „șefu'" care, dacă nu-și face treaba, e musai să-i „dea banii" lui Niculae? Păi, normal, e tocmai placa turnantă a traficului de influență și a șpăgilor, dl Șerban Mihăilescu, mai cunoscut sub numele de cod „Micky Șpagă". Ceea ce nu știm este numele procurorului în al cărui sertar zace de doi ani de zile dosarul cu aceste sublime probe. Dosar care pentru noi este o minunată călătorie în culisele corupției, călătorie pe care o vom face – ce frumos paradox – interceptând telefonul unui fost ofițer de Securitate.

Anexă la nr. 002326639/39 din 02.04.2003

STRICT SECRET
Exemplar nr. 1

NOTĂ

La data de 15.01.2002, orele 17.53, IOAN NICULAE a fost chemat de la postul nr.092511587 și a discutat cu CONSTANTIN NICULESCU

I.N.: Șeful a venit?
C.N.: N-a venit. Cum să vină? Astăzi nu vine.
I.N.: Când vine? Mâine?
C.N.: Vine acasă în seara asta, dar nu vine la muncă.
I.N.: Mâine e acolo?
C.N.: Mâine, da, mâine dimineață la prima oră.
I.N.: Trebuie neapărat să-l văd , pentru că e o treabă gravă ce a făcut nemernicul ăsta de TĂNĂSESCU cu mine. Deci, practic a anulat toată ordonanța aia.
C.N.: Ce a făcut?
I.N.: A lucrat în continuare domnul TĂNĂSESCU și tot ce am obținut noi atunci ne-a luat TĂNĂSESCU pe partea cealaltă. Îți arăt.
C.N.: Vii încoace.
I.N.: Și să-i spun șefului: *așa nu se poate*. Dacă nu, să-mi dea banii.
C.N: Hai vino încoace mâine atunci.
I.N.: Bine. Te sun eu mâine dimineață și vedem. S-a stabilit cu treburile alea?
C.N.: Acum să vedem cu ce vine șeful de acolo. N-am vorbit prin telefon.
I.N.: Bineînțeles. Bine.

De ce a tras Regman numărul câștigător la Loteria Română

Singura sculă care merge bine la Loteria Română este Dan Regman. Tipu' e membru al CA și al AGA la loterie, în calitate de membru al Retromobil Clubului Român, calitate în care deține un Mercury Comet model 1971, care este, de fapt, un Maverick deghizat. Cometa lui Regman are vopseaua sută la sută originală și 60 de mii de kilometri la bord. Vopsit sută la sută este și Regman, care a schimbat până acum nici nu știu câți șefi de partide, pentru a putea rămâne acolo unde curge lapte și miere, adică acolo unde gura oportunistului este cel mai aproape de osul lăptos și mieros. Regman a lucrat până în 1999 la Direcția Generală a Vămilor, ca director al Vămii București, iar apoi pe postul de consilier al lui Nini Săpunaru. Deși om de încredere al liberalului Nini Săpunaru, zis Clăbuc, zis Palmolive, Regman a fost adus, totuși, pe filiera democrată a lui Petre Roman. Liberalii îl dau jos în '99, pentru ca în 2001, Regman să fie recuperat de PSD și numit secretar general al sindicatelor din Agenția Națională a Funcționarilor Publici. După ieșirea la scenă deschisă a Dreptății și Adevărului, în stagiunea electorală a toamnei 2004, Regman a revenit și el la mai vechea dragoste de partid, Partidul Democrat, la primul răget de goarnă al trombonistului Boc, care l-a chemat la ordine. Zis și făcut. Regman s-a dat jos din fruntea sindicatului funcționarilor publici, unde l-a pus PSD-ul, și s-a cățărat într-o lojă de unde să poată supraveghea scena și să-și aleagă rolul, la momentul oportun. Imediat după ce Vlădescu a ajuns finanțistul-șef, Regman n-a mai așteptat să-i dea Boc nu știu ce sinecură, când Vlădescu i-a zis franc: Băiete, ești magic! Te fac consilierul Loteriei. În noiembrie 2005, l-a înșurubat în AGA și CA la Loterie, de unde Regman a săltat banu' cu automotostiviuitoru', iar când Vlădescu l-a dat jos pe Cristea, a zis așa: „Voi înlocui toți membrii CA de la Loteria Română, cu o singură excepție: Regman". Excepția Regman este excepțională din toate punctele de vedere, mai ales cele care au vedere spre SRI. În toți acești ani, și triști, și veseli, SRI a avut grijă ca Regman să nu se rătăcească și să tragă numărul câștigător la loterie, atunci când țara va avea nevoie de el și-i va da o nouă misiune de luptă.

Biroul de Investigații

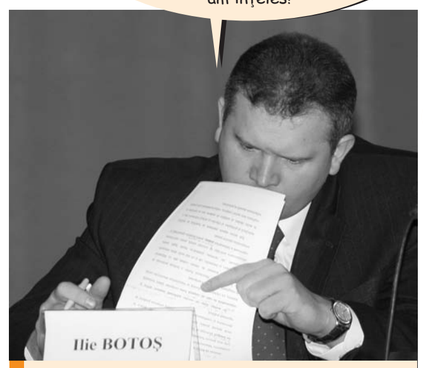

Ilie Botoș, un procuror de trei stele, șeful Parchetului General sau, poate, colonel

Cum ne scumpește gazul contorul lui Botoș

În urmă cu vreun an, într-o capitală europeană, se întâlneau reprezentanții unei firme britanice cu un ministru de-al nostru. Trebuia neapărat să se găsească o soluție operativă pentru a ușura cetățeanul român de excedentul de venituri. Cum forma cea mai ușoară a banilor este gazul, s-a discutat despre intermedierea achiziționării gazului metan de la ruși. Schema e simplă, ca orice act de corupție prin decizii ale guvernului: statul cumpără scump. Se știe deja că România este între primele țări din Europa la prețul negociat pentru importul de gaze. Evident, ideea nu este să meargă toți banii la Gazprom, ci să facă un popas de redistribuire între șmecheri. Popasul înseamnă un cont intermediar, iar acesta ar fi putut fi al firmei britanice Interlink. De aici, parte din bănuți ar fi luat calea Codruțului. A, uitai, ministrul de la masă este dl Codruț Șereș, dar cu un șef ca dl Dan Voiculescu, nu cred că domnia-sa ar fi în stare să facă ceva în nume personal. De asemenea, se cuvenea să fie oameni toți cei care puneau umărul la acest proces de extracție din banii poporului – recte și-ar fi meritat și Interlink partea și, teoretic, or fi avut și rușii voiculeștii lor; nu trebuia uitat nici dl Dorin Iacob, un foarte activ specialist în codoșlâcuri de acest gen – că doar el a umblat ca argintul viu să găsească o companie dispusă să se implice la o asemenea treabă. Iar cum crima organizată trebuie să se profesionalizeze pentru a fi recunoscută ca mafie în Europa, unde se fură, se cere să fie asigurată și protecție. Și iată cum a ajuns dl Ilie Botoș să aibă un dosar penal la DNA pentru că niște zăpăciți de euroi au parcat neregulamentar într-un cont de procuror general. Asta până să demareze afacerea, pentru că, deocamdată, rușii n-au fost de acord cu împărțeala. Cât despre rolul lui Botoș la conducerea Parchetului General, nu mai este de mult un secret că misiunea lui acolo este ceea de santinelă pentru afacerile marilor imuni ai nației. Adică, dacă nu e suficient de clar, Ilie Botoș este suspect de complicitate cu marii infractori. Acum în cercetare penală.

dosarele chiXXL

Prim-procurorul Maramureșului este un găinar autentic

Când vorbești despre un găinar, este bine să te asiguri mai întâi că vrei să-l vorbești de rău, de pildă că e procuror, ca să nu-ți iei nici cea mai elementară măsură de precauție. Dacă ți-ai luat una singură, ar zice borfașii că ești laș și n-ar mai da doi bani pe opiniile tale. Cu Ioan Demeter, prim-procurorul Maramureșului, mafiei din nord-vestul țării nu i-a fost rușine să defileze pe Corso. O vorbă veche din bătrâni zice că un ungur șmecher este mai periculos decât o sută de olteni șmecheri. Iar cu un ins care este și ungur, și șmecher, și procuror poți răsturna legea. Ca orice șmecheraș, și Demeter are două certificate de naștere. Pe unul și-a scris prenumele Ioan, iar pe celălalt, Ianoș. Cum este unguras din Sătmar, iar UDMR-ul l-a cauționat politic, e de înțeles de ce Demeter trebuie să spună că-l cheamă Ianoș, atunci când îl inspectează ștabii partidului său condus de Marko Bela, și de ce zice că-l cheamă Ioan, atunci când îl vizitează barosanii de la Parchetul General din București. Demeter a trebuit să părăsească Sătmarul în clipa în care s-a aflat că este îngerul păzitor al lumii interlope din județ. Ajuns în Baia Mare, era cât pe-aci să intre la bulău pentru luare de mită, constând în trei sute de litri de palincă. I s-a eliberat mandat de arestare, dar cu sprijinul hoaverilor săi udemeriști, cazul a fost mușamalizat până la urmă de fostul procuror-șef Eugen Roșca. Apoi, Demeter s-a combinat cu un bandit care a fost arestat la Timișoara, pentru deținerea a cinci kile de heroină. Demeter s-a dat peste cap până l-a eliberat, iar în schimbul libertății, neleguitul i-a dat mită omului legii o sută cincizeci de găini. Demeter și-a mutat orătăniile într-una din vilele sale din Satu Mare, iar traficantul s-a angajat să le aducă păpică, o dată pe săptămână. Găinăriile lui Demeter nu se opresc aici: el îi pune pe subalterni să-i numere ouăle, vânzându-le cu de-a sila ouăle ouate de ouătoarele primite plocon de la traficantul de heroină. Apoi a reparat sediile procuraturilor din județ cu firma fostului deputat de Satu Mare, Vasalie Moiș, la prețuri de zece ori mai mari. Iar cu ce și-a tras din bugetul de pe reparații și-a cumpărat o vilă lângă Budapesta, în care l-a mutat pe fii-su, care face afaceri cu mafia lemnoasă din Maramureș.

De ce i-a lipsit CSM-ului o doagă în cazul procurorului Doană

Pe 17 martie, Monica Macovei, cunoscută și ca ministru al Justiției, i-a trimis lui Traian Băsescu, tipul acela chel care se pare că e chiar președintele țării, propunerea de numire a procurorului Vasile Doană la conducerea Parchetelor Militare din țara asta care răspunde la numele de România și în care, din păcate, trăim cu toții.

Tipul ăsta, Vasile Doană, care a reușit să-i trimită în pușcărie pe șefii SRI Prahova, Pâltînea și Bucur, în dosarul rafinăriei Astra, s-a remarcat de-a lungul timpului (iată, putem fi și pozitivi, vorba lui Hagi) prin instrumentarea unor dosare grele, cum ar fi „Mineriada", „Banca Internațională a Religiilor", „Secția 5 Poliție", „Mită la RADET". Ba atît de rău cică e Doană ăsta, încît fostul său șef, Ioan Amarie, a fost pus la un moment dat în situația penibilă de a-i confisca lu' ăsta micu' dosarul RAFO II, ca să nu facă vreun pocinog înainte de alegerile din 2004.

Deși CSM nu a avut vreo obiecție cînd a venit vorba să-i dea aviz procurorului Dan Voinea, propus ca adjunct al șefului Parchetelor Militare tot de Monica Macovei, în cazul lui Doană votul a fost negativ. Dacă îi veți întreba pe cei de la CSM de ce nu au dat aviz favorabil, ei vor răspunde simplu, fiind vorba de vot secret: „De-aia, bă!".

Dacă însă ne întrebați pe noi, chiar avem un răspuns competent. Una dintre condițiile puse de Doană pentru a fi avansat a fost aceea de a fi lăsat să-și ducă la capăt dosarele pe care le instrumentează în prezent. Cum în dosarul „rafinăria Astra" cercetările procurorului se apropie de linia de sosire, urmînd să cadă nume grele ale mafiei petrolului din Prahova și nu numai, avansarea lui Doană le-ar fi venit unora ca o mătușă, ptiu, scuze, mănușă. Astfel, grupul traficanților de produse petroliere care controlează Consiliul Suprem al Magistraturii a găsit o modalitate de a-l saluta pe procurorul Doană, care trebuie să înțeleagă că e bine să avanseze, dar cu mîna goală.

Dragoș PĂTRARU

Dinte pentru dinte, varianta Spitalul Militar

Vam arătat că doctorul Ioan Sîrbu a reușit să înhațe un ciolan gros, de comandant al Spitalului Militar din București, devenind în mod subit, din strungar, mare medic militar cu grad de general. Și nu mai dă drumul ciolanului, că are dinți tari care-l ajută. Și nu sînt neapărat dinții lui, ci dinți din guri mai bine puse în ierarhia Armatei. Căci Ioan Sîrbu, ca medic stomatolog-implantolog, a ascuțit mușcătura generalului Vasilescu, șeful auditului din Armată, a generalului Gurgu, șeful cadrelor militare, a secretarei generale a ministerului, ca să nu mai vorbim de rudele ministrului Apărării. Nu știm dacă nasurile de deasupra acestor danturi au mirosit în operațiile lui Sîrbu a ilegalități crase. Dar putem sugera procurorilor militari, cît și Corpului de Control al Guvernului niște întrebări pe care ar putea să le pună în rechizitoriul lui Sîrbu. Pacienții îi plătesc direct doctorului Sîrbu contravaloarea implanturilor, a manoperei de fixare în os, precum și lucrarea protetică ulterioară de refacere artificială a dintelui cu metale și porțelan? Conform legislației, lucrările dentare, inclusiv implanturile, nu sînt plătite de Casele de Asigurări și, ca urmare, spitalele nu achiziționează materiale pentru implanturi dentare. Comandantul Sîrbu face comerț cu implanturi în cabinetul său din Spitalul Militar? Întrucît este interzis orice comerț privat în incinta unităților MApN, cu excepția comerțului cu ziare și automate de apă potabilă. Încasează spitalul sumele importante percepute de Sîrbu clienților săi? Și dacă da, să se vadă dacă au contrasemnat pentru încasări directorii responsabili de chitanțăria spitalului. La patru implanturi pe zi, prin mîna lui Sîrbu trec, la un calcul estimativ, în jur de 3.500 de euro. De ce a preferat Sîrbu să-și mute clientela de la cabinetul său privat la cabinetul din spital? Nu cumva fiindcă dispune aici de investigare radiologică gratuită, de personal auxiliar plătit de spital, de laboratorul de tehnică dentară al spitalului? Au fost pacienți care au stat doar două ore pe scaunul stomatologului Sîrbu, dar care au fost trecuți drept internați în spital, ca să se livreze de la Casa OPSNAJ sume de bani importante? Noi știm răspunsurile la aceste întrebări. Poate și Parchetul Militar le va afla. Dacă vrea ministrul Atanasiu.

Biroul de Investigații

Cornel Ivanciuc depune mărturie

că procurorul general este cercetat pentru suspicionea de complicitate cu mafia; că prim-procurorul Maramureșului este un găinar autentic, care a primit 150 de găini; că Doană n-a fost numit adjunct al Parchetelor Militare pentru că a cerut să-și ducă dosarele la capăt; că șeful Spitalului Militar și-a mutat clientela de la privat la stat, pentru a putea opera liniștit statul.

codrul bunelor maniere

Comunismul a murit. Trăiască comunismul!

La intrarea în București, investitorul european e întîmpinat cum se cuvine, cu pîine și cu ceva ce-i sare în ochi de la sute de metri distanță: mega-mozaicul comunist de pe peretele întreprinderii Danubiana. „E ceva frumos, artistic, ne mîndrim cu el, e respect pentru o epocă a istoriei acestei nații", „E cu oameni ai muncii, care nu erau ca acum, aveau loc de muncă, era alte vremuri, merită să ne amintim de ele", sînt de părere paznicii întreprinderii, care mai mult păzesc mozaicul, „că în rest, n-avem ce păzi, s-a furat deja fierul întreprinderii". Partea interesantă cu mozaicul este că, imediat după Revoluție, a fost vopsit cu lavabilă, să nu se mai vadă.

S-au chinuit o săptămînă niște alpiniști să-l văcsuiască. Peste cițiva ani, la cererea noului patron al Danubianei, Gelu Tofan, alpiniștii s-au urcat din nou pe perete și au rîcîit vreo două săptămîni vopseaua, ca să scoată din nou la iveală măreața ctitorie comunistă. Ce rezultă de aici? Că Nicu Ceaușescu n-a avut dreptate. Unii au reușit nu numai să

„zugrăvească ce a construit tata", dar și să dea apoi jos zugrăveala abia uscată pe construcția lu' ăl bătrîn. Deci se poate.

Secera și Tofanul

Mistăr cheptăn, bu-fî, bu-fî? Ca pe vremuri? V-am pus așa: vederi cu chinezoaică care face cu ochiu', țigări Golden Deer și Ancient Porcelain, maiouri de bumbac cu găurele, palete ping-pong Double Circles, creioane cu gumă Great Wall, gume parfumate Friendship. Țe? Ați venit cu avionul?! Aaaa... si noi le-am dus în port, la vaporul românesc! Țe greseală! Tovaràse Lai, sună la port si spune că our friend cheptăn Băsescu a venit cu avionu' lu' tovarășul Ciaoțescu.

Plecat în China ca să echilibreze balanța comercială dintre cele două țări, președintele României a reușit și în acest voiaj să dezechilibreze complet o navă ancorată în rada portului Shanghai

Domnu' DIP, și dacă prin absurd v-arestează, puteți să-l angajați pe văru-miu, care-i gardian la Jilava? E băiat bun, prahovean de-al nostru: spală, calcă, vă face curat în celulă, nu pune mîna... Dacă trebuie recomandări, puteți vorbi cu domnii Temeșan sau Bivolaru, c-a lucrat și la dînșii și au fost mulțumiți.

Dan Ioan Popescu începînd să cugete la nimicnicia vieții în libertate unde, vrei, nu vrei, ești înconjurat de o grămadă de lume săracă și insuportabil de cinstită

Salut, Gigi! Ce chilu' meu mai faci, mă băiatule? Hai la noi, tată! O punem ca lumea, mînca-mi-ai! Da' strict pe partea economică, mă-nțelegi... Ei, credeți c-a ieșit bine, domnule Becali? Estimați că, dacă rafinez acest tip de discurs, am șanse de a atinge nivelul dvs. de popularitate?

Mircea Geoană, fost șef la MAE, și Gigi Becali, actual șef la MUE Rapid

Ce-s astea, H5N1 de aviară?! Și le țineți în frigider, ai?! Păi, bine, mă deșteptților, normal că o să se-mbolnăvească toate de gripă dacă țineți virușii în frigul ăsta!

Ministrul Agriculturii, un politician din generația Flutur-Power, care strigă în postul mare: „Veniți de luați găină și incinerați-o!"

România, țară de păcat

– indexul evenimentelor mondene –

Radio Neagă

Andra spune ca este iubita lui Măruță (deci *Academia Cațavencu* a avut din nou dreptate!), iar acesta neagă vehement. Probabil nu vrea să aibă probleme cu vecinii și cu administratorul de la bloc, care i-ar impune să treacă fata de urgență în spațiu, plus să plătească o grămadă de apă caldă din urmă.

Canalul Invidia Năvodari

Iubita lui Irinel Columbeanu este invidiată de sora ei mai mică, Ramona: „Aș fi ipocrită să spun că nu mi-ar plăcea să fiu în locul Monicăi. Orice femeie își dorește să aibă bani și să fie apreciată". Monica n-are însă de ce să-și facă griji: la 17 ani, pentru Columbeanu, Ramona e mult prea babă.

Tip Țop Mini Țop

În topul celor 100 de femei de succes realizat de revista *Capital*, Mihaela Rădulescu s-a situat pe locul 70, în timp ce Andreea Marin ocupă numai locul 86. Rezultă că Bănică Jr. a abordat topul de sus în jos, ceea ce ni se pare normal, din moment ce, îmbătrînind, orice om trebuie să mai scadă din pretenții.

AmenDa sau nu

Tot Andreea Marin a fost amendată de poliția din orașul ei natal, Roman, pentru parcare în locuri interzise. Lasă că le vine și lor rîndul. Or s-o implore ei să le aducă, la *Surprize,* nepoții bogați din America, iar ea, de-a naibii, o să li-i aducă, așa, ca din greșeală, p-ăia săraci și puturoși, din Spania, de la căpșuni.

Casa fLux de numerar

Cristina, Regina R&B, și-a vîndut casa, ca să-și facă un videoclip. De fapt, nu și-a vîndut casa, ci una din case, iar de cumpărat a cumpărat-o, probabil, tot ea, mai ales că nu de bani de videoclip avea nevoie, ci de un nou pretext pentru a-și face PR.

To be actor not to be!

Mirabela Dauer a debutat ca actriță, pe Acasă TV. Avînd în vedere că la nunți și botezuri nu prea se joacă piese de teatru, nu putem spune că și-a ales o carieră prea promițătoare.

Mirabela Karoly

muzeul figuranților de ceară

Zăvoranu l-a alergat, Mitoșeru nu s-a-mpiedicat

Dacă cineva ar ține cu tot dinadinsul să scrie (pentru bani, logic!) biografia Oanei Zăvoranu, ar fi nevoit să-i împartă distinsa existență (atît pe cea privată, cît și pe cea „artistică") în mai multe perioade, gen „înainte de Pepe" (î.P.), „după Pepe" (d.P.), „înainte de telenovele" (î.t.), „după telenovele" (d.t.) și așa mai departe. Noi nu vrem să scriem biografia Oanei Zăvoranu (nici măcar pentru bani!), dar n-avem nimic împotrivă (ba chiar ne face mare plăcere!) să i-o răscolim un pic. Să luăm, de exemplu, prima eră Oana Zăvoranu, adică pe cea de dinainte de Pepe. După care să ne întrebăm, în felul nostru unic și irepetabil, adică fără urmă de ironie (glumăăă!): după cine a alergat Oana Zăvoranu, zisă și Querida, înainte să-l cunoască pe latino-loverul mai sus numit, zis și Pepe? Sau, ca să fim și mai exacți: după cine a alergat Oana înainte să se-mpiedice Pepe și a primit un mare flit? Răspunsul este cît se poate de simplu: după nimeni, frate. Și, cînd am zis „nimeni", ne-am referit, evident, la Mihai Mitoșeru, un adevărat VIP mioritic, o celebritate care n-a făcut niciodată nimic, iar mai nou nu face nimic pe lîngă trupa de striptiz masculin a lui Cornel Păsat, căreia cică îi prezintă spectacolele de dat jos diferite izmene cu franjuri. Dar de ce naiba o fi refuzat-o Mitoșeru pe Oana Zăvoranu? Asta-i întrebarea, nu „A fi sau a nu fi?", de care, sincer, ne-am plictisit pînă peste cap. Oare a simțit ce potențial de vedetă zace în ea sau pur și simplu nu-i plac gagicile cu gura mare?

Rocsana prezintă vremea în camere de hotel

Umblă vorba că Rocsana Marcu, cunoscută în primul rînd ca fostă prezentatoare a rubricii „Vremea" din ziarul *Libertatea*, calitate în care a refuzat, acum vreo doi ani, avansurile lui Mutu, atrăgîndu-și un SMS scris la nervi în care Briliantul o făcea „țărancă grasă", umblă vorba deci că Rocsana Marcu face vizite cam dese la Hotelul Fenicia. Mă rog, cică mai corect ar fi fost dacă formulam după cum urmează: „Umblă vorba că Rocsana Marcu face vizite dese prin diferite camere ale Hotelului Fenicia". Sau după cum urmează: „Umblă vorba că Rocsana Marcu merge des în vizită pe la diverși clienți ai Hotelului Fenicia". Tot nu e destul de clar? Dar dacă vă relatăm o conversație telefonică pe care Rocsana a avut-o, la un moment dat, în public, cu o zi înainte de o mică „vacanță" în Turcia și cu volumul telefonului dat la maximum, vă prindeți? Va să zică, vocea de la celălalt capăt al firului zicea așa: „Vezi că mai am trei care vor, mai găsește trei fete!". Iar Roxana se indigna ușor, dar ferm: „Unde mai găsesc eu acuma trei fete, mîine avem avion, dacă n-au pașaport…!?" Hai că mai clar de-atîta nici că se putea! Păi, ce, voi ați putea să trăiți doar din rarele și penibilele apariții pe care Rocsana le mai are pe la televizor?

Toți oamenii din telenovele sînt muritori. De foame

A fost o vreme cînd sondajele de audiență legau telenovelele la capul patului de crăpau telespectatorii de plăcere jucîndu-se cu d'alde Papi (Alexandru Papadopol), Oana Zăvoranu și tot neamul lor cel adormit pe platourile de filmare. Din păcate pentru marii telenuveliști ai țării, un vînt rece bate acum dinspre rating-uri. E naspa, fraților! Papadopol, Lili Sandu și Maria Dinulescu nu vor mai juca în următoarele telenovele făcute de Acasă TV, și asta pentru că blestematele de sondaje spun că personajele jucate de acești monștri acri ai micului ecran nu prea mai au căutare la gospodinele cu ketchup pe șorțuleț. Lui Papi i se va da totuși să prezinte o emisiune, asta pînă cînd îi va expira contractul cu Acasă TV, în schimb, Lili și Maria, pa și p…, la revedere. Cît despre Oana Zăvoranu, după cum poate ați aflat de pe Discovery Civilization, nici ea nu se simte prea bine în costumul din *Păcatele Evei,* din moment ce salariul ei a intrat pe țin la apă. Trist, dar adevărat: toate telenovelele sînt muritoare.

Felicitări, tati, avem un prompter cabrio!

Un vechi proverb rrom spune cam așa: „Cine n-are decolteu să își cumpere". În timp, această foarte subtilă vorbă din poporr a suferit transformări dramatice, ajungînd să sune astfel: „Cine n-are pistă de decoltare să zboare naibii de pe micul ecran". Adina Halas, fata din reclama aia cu cabrio, manechin, femeie și logodnică, n-are probleme cu decolteul, dimpotrivă. Ea înfruntă viața sexuală cu pieptul înainte și viața asta i-a adus și satisfacții. Cea mai explicită satisfacție provine din faptul că Adina este logodită, pe de o parte, cu micul ecran, pe de altă parte cu Daniel Onoriu, nepotul lăutarilor Gabi Luncă și Ion Onoriu. Daniel este om însurat, așezat la turnulețele lui, cu trei copii alergînd frumos prin palat. Pe Onoriu, Adina l-a cunoscut la cursele de motoare, deși ea n-are nici motor, nici permis. Motivul pentru care v-am deranjat cu acest mic articol este că Adina Halas va prezenta, cică, știrile sportive la Antena 1, în paralele cu Simona Pătruleasa, altă deținătoare de pistă de decoltare.

Nu-mi răspunzi la sexsemes…

Cîrcotașul Șerban Huidu a avut impertinenta inspirație de a da pe post, la Kiss FM, numărul de mobil al Elenei Băsescu, mezina președintelui. Numai cine n-a vrut nu și-a notat și salvat numărul Elenei, mînca-o-ar tata de frumoasă. De atunci, biata fată primește mesaje de la toți obsedații de politică, sex și telefonie morbilă. Fată aprigă și degrabă vărsătoare de ruj de buze nevinovat, Elena a vrut să-l dea în judecată pe nesimțitul ăla de Huidu, dar a fost sfătuită să nu facă această imprudență, mai ales că acum ea este membră de partid și, ca om politic, trebuie să te porți ceva mai superior. Politica subțire nu cu cheltuieli de judecată se ține.

Greutatea Ioanei a rămas gravidă

Că tot veni vorba de fetele președintelui: vine un moment în viața unei femei cînd începe să se îngrașe la corp. Unora li se trage de la ereditate, altora de la mîncare, iar celelalte se îngrașă, poate, pur și simplu din snobism. Oricare ar fi fost motivul, Ioana Băsescu, aia mare a lui Traian, s-a îngrășat atît de tare în ultima vreme, încît, la meciul de joi seară, dintre Rapid și Steaua, Ioana a fost felicitată de foarte multă lume. Pentru ce felicitată? Cum stătea ea la tribuna oficială a stadionului din Giulești, Ioana, ajutată de kilogramele din dotare, părea o femeie însărcinată și știți cum sînt oamenii: cum te văd însărcinată, cum încep să se bucure pentru tine. Unul nu ți-ar da un ceai de slăbit sau vreo rețetă, ceva, dar la felicitat nu-i întrece nimeni, mai ales cînd te cheamă Băsescu. Mai puneți, bă, mîna și pe carte, nu doar pe carne!

Fata cu celularul de foc

Forțat de împrejurări să intru puțin în Mall, deși nu aveam pantofi ascuțiți și nici geacă de piele cu Michael Schumacher, am fost uimit să constat acolo că Mădălina Manole are telefon mobil. Ei, hai c-am exagerat, mi se pare normal să aibă, dar vreau să spun că după ce am auzit-o ce și cum vorbește la el în public, s-o audă și lumea din jur, nu numai nefericitul/nefericita de la celălalt capăt al firului (vorba vine), mi-am schimbat complet părerea despre ea. În sensul că înainte nu aveam nici o părere, iar acum am una. Dar haideți să-i dăm Mădălinei cuvîntul: „Poate tu vii cu taxiul, că eu nu merg cu taxiul! Da? Deci nu tu mă iei cu taxiul pe mine, da? Vezi cum te exprimi, așa că reformulează urgent, ai înțeles?". Bă, ați înțeles? Reformulați urgent, știți că e inflamabilă! Cred că cel mai bine ar fi să nici nu mai vorbiți cu ea – doar o sunați și-i puneți piesele ei la telefon, să se enerveze și mai tare!

Veninul și cînepa

Gagico, îl vezi pe avocatul ăla de-acolo? Du-te şi scuipă-l! Da, mă, n-auzi?! Du-te şi scuipă-l! Zici că aşa a zis Pepe! Hai, pui... ne mai distrăm şi noi pînă vine gagicu' meu, că ce puii mei să faci la iarbă verde duminica?

Oana Zăvoranu pregătind noua generație pentru telenovela de incontestabil succes *Lacrimi de lovire*

Localul bălan

Un pedagog de *Chocolat* nouă

La vreo 4-5 ani de la difuzarea în cinematografe a filmului *Chocolat* (cu Carrie-Anne Moss, Judi Dench și Johnny Depp), cineva a avut ideea originală de a lansa și în București un local cu același nume. S-a deschis doar de trei săptămîni și îl puteți găsi pe Intrarea Stavropoleos colț cu Calea Victoriei, adică străduța de vizavi de CEC-ul mare, care ajunge drept în centrul vechi. ***Chocolat*** e foarte ușor de găsit dacă cumva homleșii din zonă n-au apucat să înțepe chiar toate cele o sută de baloane galbene cu care patronii și-au împodobit ușa localului.

Atmosfera dinăuntru este prietenoasă, personalul format dintr-o tînără și un tînăr plus femeia mai în vîrstă de la casă, toate miros a mică afacere de familie inspirată de ceva excursii în străinătate, acolo unde astfel de cafenele sînt cîte douăzeci la fiecare sută de metri. Cînd am nimerit noi aici, în urmă cu două duminici, era destul de frig, însă odată cu căldura e posibil ca patronii să fi mutat cîteva mese și în față, pe trotuar, profitînd de liniștea obținută în urma închiderii traficului în Centrul Vechi. Ce să zic… mă aflu în situația jenantă de a nu avea de ce să mă plîng. Poate doar colțul acela de chiflă de casă în care este înfiptă o lumînărică aflată pe fiecare masă aduce puțin a kitsch… În rest, servirea este OK, mîncarea – ca la orice local aflat la început – este bună, iar prețurile sînt pe măsura zonei. Cafelele sînt undeva pe la 50-60.000 de lei (eu am băut un espresso atît de tare încît mi-a stat ceasul de la mînă din cauza pulsului), ceaiul e 60.000, au și niște beri speciale (din cele trapiste, dacă nu mă înșel) pe la 180.000, iar sticla de „Lacrima lui Ovidiu" plînge numai dacă scoți din portofel 400.000 de lei. În principiu, specialitatea casei sînt prăjiturile și cremele de ciocolată (vă recomand spuma de ciocolată), însă în bucătărie se mai coc și niște pite din alea ardelenești cu crusta grunjoasă perpelită prin făină, de-ți stă mintea în loc, iar ca să-i prindă pe angajații de la birourile de figuri din zonă, patronii au introdus și un mic dejun plus niște supă și salate de prînz. Mi-am notat pe un șervețel cam așa: 65.000 de lei supele, o omletă la micul dejun e 95.000, iar porția de salată și paste e 140-160.000 de lei.

Mare atenție cum pronunțați numele localului în timp ce chelnerul se învîrte prin jurul mesei dvs. Nu de alta, dar un „Șiocola" pronunțat mitocănește, fără nici un fel de accent franțuzesc, o să vă aducă la masă, în plus față de ce ați comandat, și o Cola.

Bursucul gastric

Bucătărie: ✕✕✕✕✕;
preț: 🚗🚗;
WC: 🧻.

LEGENDĂ:

✕✕✕✕✕ *ca la mama acasă;*
✕✕✕✕ *ca la tata acasă;*
✕✕✕ *ca la mine acasă;*
✕ *ca la mă-sa acasă.*

🚗 *ieftin ca braga;*
🚗🚗 *caută-te-n buzunar înainte de a intra;*
🚗🚗🚗 *e bine să mergi în ziua de salariu ca să nu te faci de rîs;*
🚗🚗🚗🚗 *numai dacă te invită cineva care plătește.*

🧻 *poți să și adormi;*
🧻🧻 *curățel;*
🧻🧻🧻 *ai grijă pe unde pășești;*
🧻🧻🧻🧻 *n-ai putea să mai rabzi?*

Cuvîntul care-și ucide cititorul

Toamna trecută, soțul fostei iubite a lui Irinel Columbeanu, Romanița Iovan, a împușcat un hoț. Romanița a suferit și a pierdut o sarcină. Din suferințele ei s-a născut o carte, scrisă la reportofon. Cartea s-a lansat vineri, în prezența noastră, care pur și simplu nu ne-am putut abține să participăm la eveniment. Alături de multe babe și de Zina Dumitrescu.

Intru în locație, împreună cu fotograful, printr-un nor zdrobitor de parfum, care n-are legătură cu noi, ci cu niște doamne. Lume puțină, multe babe și mulți moși veniți în mod clar după fursecuri *(foto 1 și 2)*. Îmbrăcată în roz, Romanița dă interviuri. O aud cum repetă o chestie pe care-a mai repetat-o de 345.373 de ori pîn-acum, la televizor, la radio, la coafor sau la ea în baie: „Din această nevoie de a comunica s-a născut cartea“. O repetă și pe-aia cu: „Am încercat să-mi sintetizez trăirile“. Și pe-aia cu: „Am simțit și am scris!“. Uff! Cartea, am uitat să vă zic, se cheamă *Cuvîntul care ucide*. Romanița e blondă, dar are vîrfurile pletelor negre. I-o fi scăpat părul în cerneală cînd a scris cartea? „Numai oameni frumoși sînt aici“, comentează cineva. Mă uit în jur și rămîn la părerea mea că e plin de babe. O fostă manechină, atinsă serios de trecerea timpului, Melek (nu vă dăm poză, că prea era disperată după blițuri), explică cuiva: „Știi ce frumoase? Din alea cu floricelele îndreptate-n sus“. Nu știu de ce erau floricelele alea-ndreptate-n sus și nici nu mă interesează. Mă interesează că au apărut deja VIP-urile: fosta soție a lui Adrian Sîrbu, Lavinia, într-o fustă prea scurtă *(foto 3)*, Mihai Albu, Bahmuțeanu și Mama Zina *(foto 4)*. Și, bineînțeles, Fane Jeg. Între timp, Romanița a intrat (cu flori în brațe, ca la cununia civilă, vezi *foto 5)* în sala de festivități. I se pune pumnu-n gură lui Freddie Mercury, care urlase pîn-atunci, pe repeat, *Show must go oooon* și încep spiciurile. În timp ce vorbește un domn, mă plictisesc așa de tare, că încep să-i zîmbesc lui madam Bahmuțeanu, ca s-o fac să creadă că ne cunoaștem. Îmi zîmbește și ea. Se termină spiciurile și încep autografele. Primesc și eu unul, pentru întreaga redacție: „Pentru *Academia Cațavencu*, vă mulțumesc pentru prezența în viața noastră. Sînteți picanți și haioși. Cu dragoste, Romanița Iovan“. Fumăm o țigară și asistăm la o discuție pe care Mama Zina o are cu un chelner. „Ce-i aici?“, întreabă ea arătînd un pahar. „Botox“, îi răspunde fotograful nostru aparte. Apoi, eu mai fumez încă o țigară, iar el se mai aruncă de cîteva ori în genunchi în fața cîte unui moș necunoscut, ca să-i păcălească pe colegii lui de breaslă că e vorba de un VIP. Îi iese. Plecăm. Pe drum, ne dăm seama că am uitat să pozăm fotografiile făcute din avion de soțul Romaniței. Nu-i nimic. Ne descurcăm cu o poză făcută de un coleg, tot din avion *(foto 6)*. Nouă ni se pare mai mișto decît ale lui Iovan, o dată fiindcă pe-ale lui Iovan nu le-am văzut și a doua pentru că autorul acesteia e de-al nostru. Pentru comenzi, sunați la redacție și cereți cu el. O dă ieftin: doar 112,5 euro plus un ștrudel cu brînză și un lapte bătut, cu tot cu ramă și paspartu.

Ecou de Romaniţă

1

2

3

Eu nu ştiu, dragă, ce-ai găsit tu la Prigoană ăsta al tău... Că numai în scandaluri o ţineţi. Tu ştii cîţi bărbaţi singuri sînt în ţara asta? Şi mai bogaţi, şi mai handicapaţi. Eşti fată tînără, ce naiba! Îţi găsesc eu un băiat bun, miliardar, cu cel puţin două membre lipsă şi sărit de 80 de ani! Başca că nu trebuie să mai faci copii, că are deja el, probabil pensionari, numai buni de moştenit.
4

Creatoarea Zina Dumitrescu, în postura de martoră de onoare la ultimul partaj al Adrianei Bahmuțeanu

5

6

Să punem AI-ul cu *bot*-ul pe labe

În urmă cu vreo două săptămîni, un cititor mi-a trimis link-ul cu iGod – „Repenting made easy“ (www.titane.ca/igod). Dacă mergeţi la adresa respectivă, o să găsiţi o fereastră care simulează un fel de chat cu Dumnezeu. E, hai… sper că nu trebuie să explic nimănui că n-are nici o legătură cu Dumnezeu. E doar o glumă, o mică blasfemie pentru care nişte programatori or să fie trăsniţi din senin prin sistemul de ventilaţie, în timp ce stau pe WC citind revista preferată. Cel care îţi dă aici replica la orice fel de întrebare tastezi acolo este o aplicaţie numită *bot,* creată foarte simplu cu unul din softurile de scris boţi existente pe Internet.

Prin clasa a IX-a, cînd am învăţat primele noţiuni de informatică, primul lucru pe care am încercat să-l fac, în afară de exerciţiile imbecile din manualul de info de pe vremea aceea, a fost să învăţ calculatorul să răspundă la nişte întrebări scrise de la tastatură. Vă reamintesc că era vorba de anii ’91-’92, calculatorul era HC 90, iar limbajul – BASIC. Dacă îmi aduc bine aminte, trebuia să utilizezi din greu instrucţiunile *Let, Input* şi *If… Then Goto…* Acum lucrurile stau mult mai simplu. Boţii cunosc *by default* răspunsuri gata făcute la o mulţime de întrebări, tu n-ai de făcut decît să le modifici, personalizîndu-le, sau să adaugi alte răspunsuri la întrebări noi. Practic, se numeşte că ai de antrenat *bot*-ul. Astfel de programe ajutătoare le puteţi găsi la www.alice.org (Artificial Intelligence Foundation), acolo unde este o listă întreagă cu boţi tip AIML (Artificial Intelligence Markup Language): PandoraBots (www.pandorabots.com), AIML Scripting Resource (www.aiml.info), AiTools (www.aitools.rog) şi altele.

Internetul e plin de boţi. Probabil că nu o dată aţi fost apelat de către vreun necunoscut pe vreun chat oarecare (Yahoo! şi MSN sînt pline), cu care aţi reuşit să legaţi o scurtă conversaţie pînă să vă prindeţi că vorbiţi cu un robot. Ei, robotul respectiv probabil că a fost făcut cu una din aplicaţiile menţionate mai sus. Eu unul am testat Pandorabot-ul şi trebuie să ştiţi că e destul de simplu de antrenat. Doar răbdare vă trebuie pentru a-l învăţa cît mai multe răspunsuri. După ce l-aţi antrenat suficient, site-ul vă pune la dispoziţie şi un link unde să vă publicaţi *bot*-ul respectiv. Cui pune botul la ideea asta îi urez succes!

Hacker, poliţist texan
danielgoace@catavencu.ro

Catavencu
Internet
Back Forward Stop Refresh Home AutoFill Print Mail
Address
MicroMoale FSN Messenger Internat Explorer AAA XXX Gogu
Favorites History Search Scrapbook Page Holder
pandorabots
290,353,293 pand
English
Help
My Pandorabots Bot de vorbit singur ca prostu' Test Create a Pandorabot Pandorawriter Support
Train Properties Configure AIML Custom HTML AOL IM Oddcast VHost HostABot Logs Explore
Bot de vorbit singur ca prostu' >> Training
Type in questions below that you want your pandorabot to be able to answer. If you don't like th
would like your pandorabot to give instead.
Human: Why does it always rains on me
Ask
pandorabots
290,351,352 pandorabot responses
English
Account Sign-up Support Shop About Most Popular
Welcome to Pandorabots!
Pandorabots is the place where you can create and unleash virtual personalities
software robot hosting service based on the work of Dr. Richard Wallace and t
community.
From any browser, you may create, design and publish your own software rob
anyone via the Internet. Sign-up for an Account to begin creating your own vir
an account, please sign-in to the left with your email address and password.
Email:
Password:
Remember my Password
Login
Lost password?
What's New?
[March 7th 2006] Pandorabots needs consultants. We have been contacted
clients interested in AIML and Lisp customization work. If you are interested
AIML botmaster or a Lisp programmer, please send your resume to info (at) p
[March 7th 2006] Record usage, ups and downs. Pandorabots has nearly 10
server, nearly six million conversation logs, and almost 300,000,000 individual
server slowdowns have occurred due to simultaneous high activity of several
On a few occasions the disk partitions allocated to accumulate log files have
shutdown, and we are working to resolve this problem. Thanks to everyone w

Guvernul caută reţeaua fericirii

GUVERNUL ROMÂNIEI
Prima pagina | Harta site | Ajutor | Contact
Find a Real SEX Partner !
topic nou
răspunde
Pagina de start a forumului Forum - Guvernul României -> Politi
Autor
Mesaj
bywbqdgg
Trimis: Vin Mar 17, 2006 8:51 pm
Titlul subiectului: Find a Real SEX Partner !
Find a Real SEX Partner
Data înscrierii: 17/Mar/2006
Mesaje: 7
The Best Sex Online ! Find Real SEX PARTNER !
CLICK - Find Real SEX PARTNER
CLICK - Free Video SEX

La fiecare loc de muncă există şi timpi morţi. Fanii extratereştrilor îşi conectează calculatoarele la programul Seti@Home. Alţii îşi dedică fiecare minut liber, şi nu numai, voluntariatului în cadrul proiectului Solitaire. Noi, mai telurici ca star-trekker-ii şi mai sociabili ca soliterii, mai tragem cu ochiul pe forumul Guvernului (deh, deformaţie profesională). Şi ce ne-a fost dat să găsim? Păi, hai că vă arătăm direct, oricum o poză valorează cît o mie de cuvinte, pe care e foarte greu să le pui în acest text într-o duminică după masă cu soare, flori şi fete îmbrăcate lejer, de primăvară. Cineva, îngrijorat pesemne de faptul că domnul Guvernu’ o freacă prea mult pe site-uri de profil, s-a gîndit să-l ajute în găsirea unui partener real. Trebuie să-l anunţăm pe binevoitor că postul e deja ocupat de don’şoara România (o slujnicuţă din casă), cu care Guvernu’ a fost tandru din toate poziţiile, ba chiar a inventat cîteva noi, de roşesc pînă şi copertele *Kama Sutrei.* Deşi la cît a epuizat-o pe fata asta, poate că e timpul să-şi găsească alta. Şi pe România să ne-o lase nouă, chiar aşa, şi sedusă, şi cu banii luaţi.

Puterea sexecutivă

single player împotriva tuturor:

Sindicații prețioase

Gata, au venit jocurile, tată! De săptămîna trecută am ce să mă joc! Dacă băieții de la Best Distribution mai întîrziau mult, deja mă pregăteam să scriu aici despre ultimul *Solitaire*, *Vaporașele* și *Table online*. Ca să nu mai spun că îl rugasem pe colegul Cătălin Matei să se antreneze pe RPG-ul *Șotron,* strategia *Elasticul,* shooter-ul *Rațele și vînătorii,* precum și race-ul *Leapșa pe ouate*. Am să încep cu *add-on*-ul pentru SWAT 4: **The Stetchkov Syndicate**. Am zis *add-on*-ul, deci ați înțeles că vă va trebui și originalul SWAT 4. (Pentru săptămîna viitoare se pregătesc următorii: *The Godfather, The Battle for Middle Earth 2, Empire Earth 2* și *Onimusha* pentru consola PS2). Nu insist aici pe seria SWAT, după părerea mea unul dintre cele mai bune *tactical shooter*-e publicate vreodată. O să încerc să vorbesc strict despre *add-on*-ul respectiv, ce aduce el nou față de SWAT 4, respectiv părțile bune și părțile proaste.

Ce aduce nou. Hai să începem cu **armele**. Ca *primary weapon* ai nou un 48 mm Grenade Launcher care știe să tragă cu toate tipurile de proiectile (gaz, flash, stinger etc.). Arsenalul de la *secondary weapon* s-a îmbogățit cu pistolul non-letal Cobra Stun Gun, un fel de Taser care funcționează tot pe sistemul EMD (Electro Muscular Disruption), doar că are o rază de acțiune mai mare. **Tactica** este și ea îmbunătățită în *The Stetchkov Syndicate.* Dacă ții apăsată tasta

CTRL atunci cînd dai o anumită comandă, echipa doar se va pregăti să execute ordinul, însă nu-l va executa decît atunci cînd vei da tu ordinul final. Personajele din joc, atît coechipierii tăi cît și suspecții și civilii, au personalități bine dezvoltate. AI-ul este și el mai bun. Nu mai poți deschide o ușă în spatele unui terorist fără ca acesta să se întoarcă și să-ți vîre în coaste AK-ul sau să execute ostaticul, ceea ce înseamnă Game Over. Căci, am uitat să vă spun, și aici deja am trecut la

Părți proaste – în continuare SWAT 4 nu are sistem de *save point*-uri *in game.* Poți să te chinuiești o oră pentru ca să „bring order into chaos" într-un building cu 10 etaje, după care să-ți iei un glonț în cap în ultima debara pe care ai verificat-o mai superficial la subsol. În plus, are timpi de încărcare enormi și, dacă nu ai RAM suficient, poți să mergi să faci piața între două niveluri.

Septimiu Server

hard de nerăbdare

Google s-a cam *delete*

În ziua de 27 martie, blog-ul oficial al Google de pe Blogger a fost *unavailable* pentru cîteva ore. „L-au spart la nas pe Google?", s-au întrebat toți utilizatorii. Păi, dacă au spart blog-ul lui Google înseamnă că se poate sparge orice blog, nu? Ei bine, nu! Explicația a venit a doua zi tot din partea Google: în urma unei greșeli, Google și-a șters blog-ul cu mîna lui, fapt care a permis unui *user* anonim să înregistreze între timp domeniul respectiv. Acum blog-ul s-a întors cuminte la oooo-le lui, iar comunicatul oficial îl puteți găsi la http://googleblog.blogspot.com sub titlul „And we're back".

De cee put celulareele...

Samsung a anunțat că are în proiect realizarea unui telefon care poate emite, pe lîngă obișnuitele tonuri, și emanații olfactive. Ați înțeles? În momentul în care sună, aparatul emite în aer și un anumit miros. Spre exemplu, dacă sună nevasta, mirosul va fi de ceapă și varză călită, dacă sună amanta, mirosul poate fi de mosc cu accente exotice. De-acum, pe lîngă că va trebui să vă obișnuiți cu expresia „Du-te, bă, și răspunde, că-ți miroase telefonul!", veți fi obligați să cumpărați cîte două sticluțe de parfum persoanei iubite: una pentru dînsa și cealaltă pentru reumplerea cartușului din celular.

Auzi A6

În timp ce utilizatorii iPod-urilor nu mai știu cum să-și downloadeze mai repede de pe net patch-ul care dezactivează limitarea de sonor, compania Apple a anunțat lansarea update-ului 1.1.1 (disponibil gratuit pe site-ul Apple) care limitează volumul aparatului. Se întîmplă asta deoarece compania are multe procese intentate pe motivul că playerele pot produce pierderea auzului utilizatorului. Se întîmplă asta pentru că în lume există mulți cretini care își pierd auzul ascultînd muzică la maximum și dau în judecată producătorul în loc să dea sonorul mai încet.

Game Ovar

Stadionul „23 August“ – trecut, prezent. Şi viitor?!

Unii dintre voi sînt invidioşi pe ăia care au găsit bilet la meciul Steaua-Rapid şi vor avea ocazia să-l vadă de aproape pe Bănel, da? Ei bine, nu prea aveţi motive. În primul rînd că nu-l vor vedea de aproape, ci de la cîteva zeci de metri, din cauză că stadionul „Lia Manoliu“ din Complexul Sportiv Naţional este doar un oval imens, un fel de copaie de pămînt, beton şi plastic din care abia zăreşti terenul de joc. Guvernul de azi, poreclit „Tăriceanu“, după numele celui care spunea că nu ştie decît motociclism, dar apoi a-nceput să se dea vechi microbist, promite că în trei ani vom avea un stadion modern, de 100.000.000 de euro. Repet şi pentru babele surde care stau pe ultimul rînd al peluzei: o sută de milioane de euro!

Booon. Am vorbit despre planuri

(„planuri de viitor“, cum se mai zice pe alocuri) fanteziste, acum eu propun să ne întoarcem la un pic de istorie. Stadionul „23 August“, aşa cum îl/o chema pe „Lia Manoliu“ înainte de finala de la Tîrgovişte, a fost ridicat prin 1953, după model sovietic. Cum spuneam, e un oval mare cam cît un oraş mai mic. Pe laterale s-au construit două clădiri cu vestiare, birouri şi alte acareturi de o urîţenie, vorba lui Marin Preda, parcă, incredibilă. Dacă la începuturi a găzduit mai mult sportivi, pe parcurs s-a predat în faţa cultului lui nea Nicu. Meciurile s-au rărit, Naţionala s-a mutat pe stadionul „Steaua“. După ‘89, prima agitaţie ce amintea de marile „cuplaje“ ale anilor ’70 a fost „cuplajul“ Michael Jackson: cele două concerte din ‘92 (30 septembrie, 1 octombrie). Prin hotărîre de guvern, cabinetul Stolojan a permis organizatorilor utilizarea gratuită a arenei. Au mai fost răzleţe partide de fotbal, minifotbal, rugbi şi concursuri de atletism. Plus meciul cu Danemarca, jucat pe nisipul asigurat de firma lui Adrian Oprişan. Şi „Gala Hagi“, de la care ne-au rămas sloganul „Merită un stadion plin de recunoştinţă“ şi strigătura „Gică, Gică, nu vedem de sticlă!“ (era vorba de o sticlă imensă de plastic, pe post de reclamă).

Astăzi, copaia comunistă

s-a mai schimbat. Are gazon „ca o masă de biliard“, cum ne plăcea să spunem despre terenurile vizionate cu antena de bulgari la televizoarele noastre alb-negru. Are pistă de atletism, are drenaj, sistem de încălzire subterană a suprafeţei de joc, are scaune de plastic care reţin cojile de seminţe mai bine decît băncile de lemn. Asta pe interior. Adică ce se vede şi la televizor. Pe exterior, fraţilor, adică ce se vede printre pulanele aplicate de jandarmi, este Bronx curat. Din cele două tabele de marcaj scorojite, funcţionează doar una, dar şi în aia, cînd nu sînt meciuri, odihnesc porumbeii (îmi pare rău, am ratat fotografia, dar le curg faţadele şi au devenit simpatici pe punctele echipei mele favorite că aşa este). Stîlpii instalaţiei de nocturnă sînt ruginiţi, gardurile şi sîrmele ghimpate de la intrări sînt ruginite, porţile sînt ruginite *(foto 1),* coşurile de gunoi sînt ruginite. Copacii au ruginit şi ei. Clădirile nu sînt ruginite, dar le curg faţadele şi au devenit simple suporturi pentru graffiti-uri anti-Naşul. Aleea care înconjoară stadionul este un pericol pentru amatorii de plimbări. Asfaltul este ştirb, praful se desfăşoară în tihnă, iar molozul a căsăpit spaţiile verzi *(foto 2)*. Cei 50.000 de posibili spectatori au la dispoziţie, ţineţi-vă bine (sau faceţi-vă nevoile de acasă!), 8 grupuri sanitare! Opt! Opt coşmelii cu cabine fără uşi şi cu tencuiala bolnavă *(foto 3)*. Nu am intrat să văd cîte cabine şi cîte pisoare sînt, deoarece soarta m-a ferit de nevoi pe parcursul meciurilor vizionate aici. Dar merită să fac următoarea comparaţie: în timp ce Federaţia Română de Fotbal a stabilit că pentru 20.000 de spectatori, un stadion trebuie să asigure minimum 30 de toalete pentru bărbaţi, 83 de pisoare şi 10 toalete pentru femei, UEFA recomandă ca la 1.000 de spectatori să existe 5 toalete cu scaun pentru bărbaţi, 8 pisoare şi 5 toalete cu scaun pentru femei. Vă las vouă plăcerea de a executa nişte operaţiuni simple de mate. Pentru atmosferă şi pentru a fi siguri de un rezultat exact, vă sugerez să le faceţi în timp ce urinaţi, după modelul spectatorului român, pe un copac. Federaţia vorbeşte despre prezenţa la arenă a unor afişe cu „Regulile stadionului“. Aceste reguli (şi informaţii) se referă la chestiuni precum: descrierea interdicţiilor şi penalizărilor (exemplu: cele cu privire la aruncarea obiectelor în spaţiul de joc sau pătrunderea spectatorilor pe teren), restricţii cu privire la alcool, petarde, reguli cu privire la locuri, cauze pentru evacuarea de pe stadion, anularea sau amînarea evenimentelor, analize de risc specifice pentru stadion. Nu am văzut niciodată un astfel de afiş. Iar singurele reguli care se aplică sînt regulile (de multe ori ieşite din perimetrul logicii) urlate de jandarmi. Stadioanele româneşti au puţine căi de acces în tribune, iar drumul către un scaun este de multe ori o aventură, căci biletul nu-ţi oferă întotdeauna certitudinea că vei avea acces la meci. „Lia Manoliu“ nu face excepţie de la regulă.

1

2

3

4

Un alt loc care nu se vede la televizor sau din tribună este un tunel insalubru care face legătura, pe sub tribuna a II-a, între teren şi exteriorul tribunei *(foto 4)*. Întîmplarea face ca în dreptul său să se afle şi singurul spaţiu mai spălat din complexul „Lia Manoliu“, şi anume Casa Fotbalului, adică sediul Federaţiei Române de Fotbal. Este ridicată pe un teren concesionat gratuit, de către stat, pe 49 de ani. Banii, muştarul şi carnea de mici au fost din partea FRF-ului.

Dacă tot am ajuns la bani,

cred că ar fi momentul să facem o aproximare (cu marjă de eroare în minus extrem de mare) a cheltuielilor cu „modernizarea“ acestui complex sportiv. Măcar cu cele propuse – şi vorbim aici de ultimii 12 ani –, căci la un inventar exhaustiv al celor efectuate nu visează, cred, nici cel mai fanatic şi mai optimist controlor fiscal. O evaluare bazată pe hotărîri şi ordonanţe de guvern spune că în aceşti 12 ani s-au alocat pentru reparaţii, studii de fezabilitate, proiecte, lucrări de amenajări sau achiziţii de bănci pentru rezerve, fanioane, plase, ace, brice etc., cel puţin 10.300.000 de dolari. Banii au venit din fonduri de rezervă ale Guvernului (şi au fost destule guverne) sau de la Loteria Română. Au trecut peste stadion vreo trei valuri de bani. În ‘94 a început iureşul pentru organizarea Campionatului European de Fotbal pentru echipe de tineret (din ‘98). Apoi, valul de după necalificarea la CM din 2002 (ţineţi minte, probabil, noroiul din „Ghencea“, de la barajul cu Slovenia, din toamna lui 2001). Al treilea val a urmat după splendoarea în nisip din martie 2003, acel 2-5, chiar pe „Lia Manoliu“, cu Danemarca. Năstase a pus picioruşul în prag şi a tras o rafală de hotărîri privind finanţarea lucrărilor de modernizare a stadionului. 2004 şi 2005 au adus hotărîri de vreo 8 milioane de dolari. Acum cîteva săptămîni s-a încheiat modernizarea suprafeţei de joc. Urmează concertul Depeche Mode, după care va veni o nouă operaţie estetică.

Pînă una-alta, în toamna lui 2005, Tăriceanu promitea un „stadion nou“, de 100 de milioane de euro. Laszlo Borbely (UDMR, ministru delegat pentru Lucrări Publice) şi Florian Gheorghe (PUR, preşedintele Agenţiei Naţionale pentru Sport) au zis că, de fapt, va fi coafat acelaşi bătrîn comunist despre care vorbim aici. A uitat toată lumea că, în 2004, ANS şi FRF anunţau pentru 2007 un stadion de 50-70 de milioane de euro, cu 50.000 de locuri şi cu adresa pe lîngă Bucureşti, adică în Popeşti-Leordeni, în Dragomireşti-Vale sau la Ciorogîrla (nu e glumă). Spre deosebire de cel cu stadionul de o sută de milioane, acest anunţ era destul de apropiat de ce se întîmplă pe lîngă noi: bulgarii vor construi pînă în 2009 un stadion ultramodern de 100 de milioane de leva (cam 50 de milioane de euro), iar grecii de la Panathinaikos Atena pregătesc o arenă de 40.000 de locuri ce ar costa 80 de milioane de euro. De „Emirates Stadium“-ul din Londra, 60.000 de locuri contra a 357 de milioane de lire sterline, nu mai spun nimic, că nu sîntem o revistă de SF.

Gabriel DROGEANU

Lucrurile se complică

La Ploiești a apărut gripa avionară

Virusul febrei petrolului a lovit puternic județul Prahova. Deși drama asta a avut loc în urmă cu mai bine de 10 ani, fiind atinși iremediabil oameni de afaceri, oameni politici, sindicaliști, sereiști, procurori și polițiști, efectele au început abia de curînd să apară. Febra petrolului se manifestă prin apariția unor pete negre și urîte, în urma cărora se formează dosare. Nenorocirea e că aceste dosare nu mai pot fi acoperite de Justiția locală, ai cărei mafioți au fost în ultimul an scoși la pensie, închiși sau se află pe ultima sută de metri.

Unul dintre politicienii oameni de afaceri prahoveni afectați de febra petrolului este domnul Sorin Serioja Chivu, fost pedist de nădejde, trecut la PSD după 2000. În calitatea sa de afacerist cu produse petroliere, Chivu lua, folosindu-se de influența sa politică, benzină de la rafinăria Petrobrazi, pe care o revindea cu un comision de 1.000 de lei la litru. Pentru evitarea birocrației și a taxelor către stat, banii erau dați organizat, în sacoșe de un leu, la negru.

Atît de prins de febra asta a fost în perioada '94-'97 domnul Chivu, încît a ajuns să-și cumpere de la ruși un elicopter, pentru a justifica astfel cantitatea impresionantă de benzină avio scoasă de la rafinărie. Iată o problemă: să se afle cîtă benzină avio consumă într-un an un elicopter care nu se ridică de la sol. Răspuns corect: multe, multe cisterne. Detaliem.

Mai mulți foști parteneri de afaceri, care, spre deosebire de onorabilul Serioja, au plătit cu ani, nu cu bani, declară că elicopterul lui Chivu nu a venit, de la mama lui, echipat și cu elice. Nu mă pricep, dar presupun că elicopterele cu elice sînt mai scumpe, pentru că sînt prevăzute cu funcția „zboară", în timp ce astea fără elice sînt folosite la mersul pe jos. Întrebarea e care dintre ele consumă mai multă benzină avio.

Dragoș PĂTRARU

Păcăliciul de 1 Aprilie

O vorbă din bătrîn spune că Mircea Geoană e prostănac. De 1 Aprilie, de Ziua păcălelilor pentru cei mici, dar și pentru cei mai mari și mai săraci cu duhul (că de restul sărăciei s-au ocupat soacrele), Geoană a fost păcălit de Antena 1, care i-a spus că Adrian Năstase a plecat la PD. Fără să gîndească de două ori (nici n-avea cum, fiindcă probabil nu gîndise nici prima dată), Geoană a condamnat vreo 5 minute politicile de racolare ale PD. Interesant e că Mr. Pro. tocmai împărțise oamenilor de pe străzile Clujului plicuri portocalii cu promisiunile electorale ale Alianței D.A., în chip de păcăleli. Se putea și mai rău, de exemplu să-i spună cineva de 1 Aprilie că e președinte de partid și el s-o ia de bună, așa cum a mai luat-o și în nenumărate alte zile.

Vladimir Păcălici Lenin

poliția presei

Declarația drepturilor mortului

Dintr-un interesant jurnal pe teme edilitar-infracționale de la ora 5 am aflat că portretul-robot al criminalului „a fost realizat pe baza declarațiilor victimei". Asta vine ca și cum ai spune că persoana ucisă, fiind mai iute de picior, a fugit de la locul crimei. În plus, conform portretului-robot dat la televizor, respectivul criminal este un tip gras, dar cam firav, scund cam la un metru nouăzeci, cu părul blond spre brunet și care poartă o glugă, deci nu i se vede fața. Imediat m-am uitat la cei din jurul meu și am răsuflat ușurat: nu păreau suspecți, fiindcă nu aveau glugă!

CIP Ieșan

Patru lăbuțe cu temei...

La Constanța va fi înființată o clinică mobilă pentru sterilizarea cîinilor comunitari. Nu prea înțelegem cum funcționează clinica asta mobilă. Pentru că ar fi inuman să întreprindă operații pe cîini după care să îi lase unde i-au găsit cu testicule. Tare ne e teamă că doar îi masturbează de pe o zi pe alta.

Decebalus per Sterillo

Siliconu' Leonida față cu interacțiunea

Studii de ultimă oră au dovedit că femeile care și-au făcut implanturi de silicon nu pot face parte din echipajele misiunilor care ies în spațiu, din cauza efectelor presiunii sau ale forței gravitaționale, nu mai știm exact, pentru că nu ne-a interesat. Ideea e că am descoperit în sfîrșit un loc în care Andreea Marin Bănică Junior poate merge liniștită, fără teama că ar putea fi urmată oricînd de Mihaela Rădulescu.

Coca-Colagen

Factorul uman versus factorul poștal

Miercuri am văzut la televizor o știre despre pensionarii din Tîrgoviște care au ieșit să protesteze împotriva pensiilor mici. Oamenii îmbrăcaseră cu toții hainele alea bune, de ieșit la votat PSD-ul din patru în patru ani, respectiv de plimbat prin centru cu soția de 23 August. Însă ceea ce m-a frapat pe mine era că toți purtau la mînă o banderolă albă, din aia cum au muncitorii aflați în grevă japoneză. Cum ar veni: „Atenție! Dacă nu primim ceea ce solicităm, abandonăm toți cozile la medicamente și piesele de șah din parc, și atunci să vedem noi cine mai muncește în Tîrgoviște!".

Grevista presei

Colțul conducătoarei auto

Cu papucul pe ambreiaj

Am permis de șapte ani, dar n-am condus pînă mai ieri. Înainte să plec singură, am luat cîteva ore c-un instructor și am mers, de vreo trei ori, seara, cu prieteni. Viața mea a devenit însă un sitcom, de-abia după ce am pornit singură la drum.

Prima zi singură

Mă trezesc la 5 dimineața, ca să nu prind trafic aglomerat. Nu reușesc să mă decid cu ce mă-mbrac, așa că plec de-abia pe la 7. Prind și trafic aglomerat și prind și un camion pe avarii, la stop, fix în fața mea, pe banda de făcut stînga. Toți cei din spatele meu se prind și o tulesc pe lîngă mine, pe contrasens. Dau și eu semnal, dar nu mă lasă nimeni. Cînd, în sfîrșit, mă urnesc, dau nas în nas cu unul care mergea regulamentar, pe sensul lui. Frînez. În timp ce aștept să se facă iar verde, deschid geamul și-l întreb pe tipul care-și repara camionul de ce-mi face asta în prima mea zi de șofer. Ridică din umeri. Normal, lui i se pare că nu mi-a făcut nimic. Seara, n-o mai parchez sub bătătorul de covoare, fiindcă mi-au lăsat vecinii bilet că ei vor să bată covoarele și n-au unde. Nu-nțeleg chestia asta. În doi ani, de cînd locuiesc acolo, n-am văzut niciodată pe nimeni bătînd covoare. Și, oricum, mai e un bătător liber imediat lîngă cel sub care puneam eu mașina. Nu mai contează, nu mai pot să parchez acolo și gata.

A doua zi singură

Sau, mai exact, a doua seară. Ca să parchez, acasă, tre' să urc un dîmb, după care să dau cu spatele. Nu am loc să urc pe dîmb fiindcă și-a pus un bou cinic și crud (și egoist!) mașina acolo. Mă urc doar pînă la jumate și încep: hîț, hîț, hîț… După vreo 546 de manevre îmi dau seama că mă aflu perfect de-a curmezișul străzii. În față, pom, în spate, mașină. E miezul nopții. Mă rog să apară cineva să mă salveze. Sînt dispusă ca, dacă apare vreun șofer de TIR, să-i spun, cu lacrimi în ochi: „Domnu' șofer de TIR, aveți cel mai frumos tatuaj din lume, aveți cel mai frumos ghiul și cea mai frumoasă unghie lungă la degetul mic. Vă rog din suflet, parcați-mi și mie mașina, o să vă recompensez!". Nu apare însă nici un șofer de TIR. Cobor să evaluez situația. Descopăr – mulțumesc, Doamne! – că, în spate, mai aveam un metru liber. Execut încă 765 de manevre, la capătul cărora mă pot considera, în sfîrșit, parcată.

A patra seară singură

Opresc în benzinărie, la doi pași de casă, să alimentez. Pe partea opusă rezervorului, evident. Mă sui înapoi s-o mut la altă pompă. Bag cheia și… nimic. Încerc de cîteva ori. În zadar. Sun la prieteni. Nimeni nu-și dă seama ce-ar putea fi. Un angajat al benzinăriei se învîrte în jurul meu. Ar vrea să m-ajute, dar nu știe cum. Îmi spune că, dacă e ceva, pot s-o las acolo peste noapte. Mă duc acasă, să iau cealaltă cheie, cum mă sfătuise un prieten. Sun și la Vocea Clientului. Tanti de-acolo îmi zice că, dacă vreau, poate să trimită echipa s-o ia pe platformă și s-o ducă la service, chiar în noaptea aia. Mă sună cineva și-mi spune că s-ar putea să fie blocat volanul. Îmi zice să-l mișc în timp ce dau la cheie. Sînt hotărîtă să încerc. Pe drum, întîlnesc o Dacie plină cu polițiști comunitari. Dau frumos din gene și ăia deschid ușa. Le povestesc ce-am pățit și-i întreb dacă, în cazul în care nu mă descurc singură, m-ar putea ajuta. Se dau jos vreo doi. Îmi pornesc mașina, după care mă pun să repet ce-au făcut ei, ca să vadă dac-am învățat. Învățasem. Le mulțumesc și-i rog ca, dacă mai fac vreo prostie, să nu m-aresteze. Mut mașina de la altă pompă. Adică la 83 de metri distanță de altă pompă. Amabil, domnul din benzinărie întinde furtunul cît poate și-mi face plinul. Îl întreb dacă-i bine fără plumb, zice că e bine. Plătesc și fac cinste cu ciocolată tuturor angajaților benzinăriei, în număr de doi. Pentru sprijinul emoțional pe care mi l-au oferit pe parcursul întregii întîmplări. Ajung, în fine, acasă. Parchez din 117 manevre.

A șasea zi singură

E luni. Ajung devreme la redacție și băieții din parcare constată că am pană. Rămîne să găsesc o soluție. Urc. Colegul și prietenul Marius Borțea insistă să mă duc la vulcanizare, noaptea, cînd se termină de făcut ziarul, pe undeva pe lîngă Foișorul de Foc. Îmi desenează traseul. Îi explic că nu umblu, noaptea, pe străzi necunoscute, în căutarea violului. Caut o soluție mai inteligentă și mai comodă. Pe care, de fapt, mi-o propun, pînă la urmă, tot băieții din parcare. Unul dintre ei îmi promite că o să scoată roata și că o duce cu taxiul, la vulcanizare (n-are permis, de-aia nu poate să ducă mașina cu totul). Îi dau bani pentru serviciu, vulcanizare și taxi. Sînt mulțumită. Povestesc, mîndră, soluția, în redacție. Băieții sînt de părere că ar fi fost și mai bine să împrumut o roată de la un taxi, după care ori să tractez taxiul ori să-i dau taximetristului bani să vină cu alt taxi să-și recupereze roata de la service.

(va urma)

S.T.

Avirara avis în București

Aaaaaaaaa! Săriți! Săriți! Toată lumea, toată lumea sare acum cu mine! Vă prezentăm imagini calde (vechi de două săptămîni, că atît ne-a trebuit pînă să ne întîlnim cu fotoreporterul nostru ca să ne dea aceste imagini incendiare) de la moartea tragică a unui guguștiuc în fața sediului CNVM (vizavi de Mall Vitan, pentru cetățenii de la oraș). Nu se știe de ce a murit bietul guguștiuc, dar se știe cu precizie (ne-am aflat fără să vrem la fața locului și n-am avut cum să fugim) că o pisică a fost mai rapidă decît stropitorii cu substanțe de la forțele anti-aviară. Cu doar o oră în urmă văzusem trecînd prin același loc un cetățean îmbrăcat cu trening și încălțat adecvat, cu pantofi. Un alt guguștiuc, cum ar veni. Nu știm dacă între cele două evenimente există vreo legătură, dar ne place să credem că există sau că nu există. Vă prezentăm, așadar, imagini de neuitat de la neutralizarea guguștiucului decedat acum două săptămîni pe o stradă din București și despre care n-am mai auzit nimic de atunci. Oricine ne poate da mai multe amănunte este rugat să se abțină.

Aviarul de Molière

Societatea comercială e lipsită de obraz

Bănuiam noi că pînă și firmele din România sînt mai altfel decît firmele din UE. Nu au cei șapte ani de-acasă, deși multe împlinesc 17 ani de cînd au avut voie să se nască. Orice ați spune, ni se pare prea puțin că se dă amendă firmelor nesimțite doar pentru că ele calcă iarba. Problema e: de ce calcă firmele iarba? Nu cumva firmele calcă pe spațiul verde ca să ajungă la un pom după care să facă pipi? Și-am văzut și cazuri în care două firme au călcat pe iarbă ca să ajungă pînă la un boschet, în care s-au băgat repede. Apoi amîndouă firmele au început să gîfîie și să geamă sacadat. Unele firme care poartă batic și au sediul social la țară merg și mai departe: rup iarba, că cică le trebuie pentru porci.

Dividende et impera

Cine banul public seacă? Aron Popa fără teacă

Ioan Aron Popa, parlamentar liberal de vază, a decăzut de cînd este la putere. Nu mai e afaceristul de altădată. În opoziție era privit ca mare baștan, implicat în industria ascunsă a armelor chimice. A fost acuzat în presă că a vîndut planurile combinatului Carom SA cu un milion de euro unui iordanian, mare iubitor de pace și fan al americanilor, bineînțeles. Acum, fiind la putere, senatorul Popa nu mai poate fi acuzat decît de mărunțișuri, buzunăreli de tramvaiul 16. Într-un fel, e de înțeles, e foarte ocupat cu munca politică, nu are timp de mari tunuri. Pe lîngă faptul că muncește ca senator, mai are pe cap și președinția Comisiei pentru Muncă din Senatul României. Și fiindcă-i place munca atît de mult, nu s-a putut abține să facă niște afaceri cu muncă pură, muncă de calitate. Prin firma sa, Expert Audit Group din Onești, Popa s-a oferit să învețe Agențiile Județene de Ocupare a Forței de Muncă cum se muncește. Expert Audit Group din Onești a susținut în ianuarie 2006, la Sinaia, cursuri de instruire pentru angajații din administrația publică Neamț. Tariful a fost de 7.300.000 de lei cursul, pe cap de funcționar, plus 6.900.000 de lei, serviciile turistice, pe burdihan de funcționar. Banii au fost publici, din vistieria AJOFM Neamț. Suma e infimă, e banală, e ridicolă, pe lîngă aranjamentele financiare de un milion de euro care i se puneau odinioară în cîrcă lui Ioan Popa. Dar și așa mică, nu merită să fie cunoscută de tîrtanii electori. Directoarea firmei Expert Audit Group din Onești a negat că ar fi școlit funcționari publici, în ciuda faptului că Agenția Națională a Ocupării Forței de Muncă a confirmat participarea a doi angajați nemțeni la seminarul de la Sinaia. Expert Audit Group, în continuare din Onești, a organizat și alte seminarii cu teme publice. Și tot la Sinaia, că are primar din același partid cu senatorul penelist Popa: Reforma contabilității publice în România, Drept financiar public, Reforma sistemului de pensii publice. Într-un fel, e bine. Arată că la Onești mai există și alte specii, mini-afacerețele cu substrat politic, nu numai mega-afacerea RAFO.

Biroul de Investigaţii

Komunikat

Cu privire la articolul nostru din numărul 10 a.c. („La Romexpo, aere condiționate, condiționate de o șpagă“), după ce am primit de la firma UNICOMP unele precizări edificatoare, ne vedem nevoiți să aerisim puțin cele scrise acolo. Clasarea pe locul 3 la preț nu este nici pe departe un criteriu relevant într-o licitație (ba am zice, dimpotrivă). Dacă vorbim de ceilalți parametri, UNICOMP-ul distribuie produsele Carrier International Corp. USA, cel mai mare producător de asemenea echipamente pe plan mondial (membru, alături de Otis – ascensoare, Pratt & Whitney în corporația United Technologies). Și cum Carrier a pus înseși bazele conceptului de climatizare (încă din 1902), zicerea precum că nu are certificare Eurovent e subțire ca o adiere, mai ales că standardele Eurovent, în majoritatea lor, îl au pe Carrier ca reper. În consecință, celelalte criterii precum parametrii de garanție și post-garanție au situat UNICOMP-ul pe primul loc, ceea ce face ca prețul să ajungă și el, pe termen lung, tot acolo. Cool, nu-i așa?

A.C.

Miliția Spirituală arată ce Secu vine

Alegerea lui Turianu în fruntea CNSAS a fost o chestiune de trotuar. Politica a ieșit într-o zi pe trotuar și, după ce și-a ridicat fustele pînă la PD, s-a trezit că-l naște pe noul șef al CNSAS. Tatăl – necunoscut, fiindcă e greu să-l identifici dintre atîția securiști. Răspunsul la un gest de trotuar a venit pe stradă și a constat în cîteva manifestații de protest lîngă CNSAS, la care au participat și colegii noștri de la Miliția Spirituală. Ceea ce ne bucură atît de mult, că vă prezentăm și poze! Atîția tineri protestatari ne fac să credem că, într-adevăr, viitorul sună ceva mai bine. Problema e că, dacă sună și răspunzi, e posibil să fii ascultat de trecut.

Ace Venturiano

O cerere care frezează absurdul

Pentru ca senatorii să nu rămîie repetenți și anul acesta, au solicitat, printre chestii precum site de limbă franceză și firmă de catering, să capete și un salon de frizerie/coafură propriu. Acum e oficial: țara arde (pe motive de venirea apelor, îndepărtarea integrării, rămînerea pe poziții a securiștilor și corupților) și moșnegii se piaptănă. Domnilor senatori, să vă explice colegii dvs. mai vechi în meserie: nu contează cît de lung ai părul, important e cît și cum chiulești. Lăsați că cererea asta cu tunsul și frezatul se va rezolva la următorul loc de muncă, ăla unde veți face scaune și plăci de înmatriculare. Tichii de mărgăritar vă aducem noi la vorbitor.

Emil Coc

Pînă cînd sexul ne va despărți prietenește

Să fie, oare, tot mîna cercetătorilor americani? Aflăm, cu stupoare, că prietenia nu poate dura prea mult între femei și bărbați, și asta din cauza tensiunii sexuale. Nasol! În cazul ăsta, femeilor și bărbaților nu le rămîne decît să facă, mai întîi, sex platonic și abia apoi să se împrietenească sălbatic.

Şah-pat

Grătar 2006

S&M&P&BO® vă oferă rubrica:

Nashpa Turizm vă prezintă noi aventuri în România pitorească

Azi, Operațiunea: „Români, distrugeți Turnul Ăifăl!“

Bună ziua, stimați consumatori! Din meniul de astăzi: munte, mare, rîu, pet, sticlă de bere în cap, nudism cu chiloți tetra. A revenit sezonul. Micii s-au întors! LADIES AND GENTLEMEN, THE GRĂTAR IS BACK!

Toată lumea care merge la Paris își pune în gînd să bifeze musai pe lista cu obiective vizitate Turnul Eiffel. Dar vizita asta, credeți-mă, este mai degrabă un coșmar decât un vis frumos devenit realitate. Să explic de ce. Pentru că turnul și tot ce se află în jurul lui pe o rază de câteva sute de metri complotează la enervarea și jecmănirea turistului. Să vă ferească sfântul să mergeți vara. La fiecare picior al turnului se fac cozi la care se așteaptă câte două-trei ore… până să-ți iei bilet. Americani sănătoși și zâmbitori, spanioli care zbiară după copiii obraznici, coreeni cu frizuri țepoase, corp lângă corp, într-o căldură insuportabilă. La chioșcurile din jur, apa cea mai mică 3 euro, înghețata cea mai ieftină 4. Din când în când, mai apare printre oameni un chinez care vinde apă rece cu 2 euro. Unii încearcă să negocieze. Chinezul nu se lasă. Când se apropie jandarmii, dispare nu se știe unde, dar întotdeauna se întoarce. După trei ore în care nu faci altceva decât să-i fixezi pe cei din jur, ajungi să-i înveți gesturile pe dinafară.

Dacă ai noroc, îți convingi prietenul să rămână singur la rând (dar nu prea mult, că face figuri) și dai o raită pe la gheretele cu suveniruri: brelocuri cu turnul, jucării *made in* ghiciți ce țară, tricouri cu Che Guevara. După ce v-ați luat biletul, urmează coada la lift sau îmbulzeala pe scări, după preferințe. De la nivelul al doilea până în vârf nu e decât lift, deci mai devreme sau mai târziu tot coada te mănâncă. Și după tot calvarul, în vârf te pozezi din reflex cu un Paris care arată mai bine în vederi și te așezi resemnat la coadă ca să cobori. La ieșire, un american sănătos exclamă ușurat: „We've made it!“. Amin.

Și acum, partea de really nashpa turizm, și anume nashpa turizmu' à la roumaine. Ce face românul în vârf? Păi, la 300 de metri deasupra pământului întinde brațele, simte briza și mai că nu strigă „I'm the king of the world!“. Adică scuipă din turn, înjură imaginându-și că nu-l înțelege nimeni și face mișto de francezi, mama lor de fandosiți, cu turn cu tot. Și, pentru a pecetlui această stare de spirit exuberantă pentru care trebuia neapărat s-ajungă în Franța, își marchează teritoriul scrijelindu-și numele *(foto)* la câțiva centimetri de anunțul care te roagă tocmai așa ceva să nu faci, fiindcă turnul e un monument care trebuie respectat și restul poveștii. Nu insist asupra românilor de jos, dintre picioarele turnului, care-s cu mâinile pe fundurile străinilor (în buzunare, evident, nu vă gândiți la altceva) sau a celor care, mai elegant, cerșesc în engleză. Cu ei nu e indicat să te pozezi, fiindcă riști să rămâi fără obiectul muncii și nu numai. Vă dați seama ce-ar fi fost dacă Turnul Aifăl era la București… Nu, n-ar fi fost dezmembrat noaptea și vândut la fier vechi, dar în mod sigur ar fi fost locația cea mai căutată pentru concursurile de scuipat la țintă.

Lavinia BRANIŞTE

Această rubrică v-a fost oferită de

Scaune de Ministru din Plastic din Bucur Obor®

(marcă tradițională de tradiție)

Animalele vizitează grădina zoologică

Grădina Zoologică Băneasa. Cînd eram mic, știam că e cea mai mare grădină zoologică din țară. Îmi imaginam mereu că aici stau toate animalele alea care umblă prin țară doar la circ.

După mai bine de 20 de ani, am apucat să aflu și eu cum e la grădina zoologică miraculoasă, loc al tuturor fanteziilor mele alimentate de atlasul zoologic. Într-adevăr, erau foarte multe animale care se plimbau prin fața cuștilor, vizitînd.

În primul rînd, e remarcabil efectul animalelor asupra oamenilor. Toți cocalarii Bucureștiului își scoseseră pițipoancele la plimbare prin grădina zoologică. Se opresc în fața cuștii leului, fac ca leul. Se opresc în fața cuștii tigrului, fac ca tigrul. Animalele îi privesc pe sub gene. Un cetățean întunecat își plimbă copilul tuciuriu și urît în cărucior, iar deasupra capului copilului bubuie un casetofon cu manele. Șefi de șantier grași și-au parcat Solenzele și joacă fotbal dezbrăcați prin iarbă. Elefantul nu se mai vede din cauza unui nor de fum gros și alb de la grătarele de mici. Ursul brun doarme plictisit, avînd sub bot cîteva kilograme bune de portocale. La 100.000 caserola de coacăze sau mure, e și normal. Un babuin doarme pe spate crăcănat, arătînd trecătorilor testiculele imense. Pițipoancele chicotesc și arată cu degețelele aurii, frustrate de testiculele atrofiate ale prietenilor lor. Copilași de 7-9 ani culeg iarbă de prin vecinătatea cuștilor și o îndeasă printre gratii și la oi, și la capre, și la urs, și la leu. Alți lideri de găști de cartier cu lănțicuri galbene bat cu degetele în acvariul imens pe care tronează afișul cu „Nu ciocăniți, pericol…“. La intrarea în grădina zoologică se vînd pistoalele cu bile. Din păcate, animalele nu le pot folosi. Unde ești tu, Mowgli, Doamne?

C.M.

Ce se-ntîmplă cu Bosquito?

Asociația pentru protecția măi-animalelor din *Academia Cațavencu,* „Patru lăbuțe la un picior de japonez“, își exprimă sincer falsa îngrijorare pentru soarta animalului maidanez, pe nume Bosquito, reținut pentru ucidere din pulpă și de care nu prea s-a mai auzit nimic, nici măcar un „Auuuuu! Ajutooor!“. Sîntem cu atît mai îngrijorați cu cît cîinele ucigaș se pare că a nimerit într-o celulă cu cîțiva deținuți deosebit de virili, în fața cărora săracul Bosquito stă mai tot timpul în patru labe.

BOT TV

răspunsuri la scrisori

Col. (r) Pârvulescu Marin (Iaşi): Susţineţi că este greşit ca ultimii ani de domnie ai regelui Carol II să fie caracterizaţi drept dictatură regală. Aşa o fi, numai că, începînd din 1938, Carol II a făcut următoarele: pe 20 februarie 1938 a abrogat vechea Constituţie pentru a o înlocui cu alta, mult mai puţin democrată; pe 31 martie acelaşi an a desfiinţat prin decret toate partidele politice; la data de 9 mai 1939 dispare votul universal. A mai făcut şi altele, dar n-am să le înşir aici pe toate.

Elena Ciulin (Bucureşti): Mi-ai trimis începutul unui roman (5 pagini) şi vrei să-mi afli părerea. Ce să zic? Sună prost cînd te căznesti să ai umor cu tot dinadinsu'. După cum tot prost sună cînd îţi caracterizezi singură personajele. Dezvoltă o poveste şi lasă-l pe cititor să-şi dea seama singur ce-i cu ele. Sfatul meu este să-ţi faci mîna încercînd să scrii texte mai scurte.

Mariana Lilă (Bucureşti): Din cîte ştiu, a fost deja cumpărată o colecţie a revistei noastre. Mulţumiri pentru gîndurile bune.

Vasilache Marin (Timişoara): Ai impresia că mariajul dintre PNL şi PD (fără a pune la socoteală PC şi UDMR) a trecut de stratul de miere din butoiul numit Alianţa D.A. şi a ajuns la cel de căcat, mult mai consistent. Asta e şi impresia noastră, problema e că PD-ul a început să pută mult mai mult decît PNL-ul. Aşa că divorţul, pe motive de nepotrivire de miros, pare iminent.

Maria Alboiu (Drobeta-Turnu Severin): Vă miraţi că militarii şi poliţiştii nu şi-au plătit pînă acum asigurările de sănătate, aşa cum trebuie s-o facă toţi românii. După cum ştiţi, şi militarii, şi poliţiştii sînt obligaţi prin statutul lor să fie sănătoşi tun, aşa că de ce să-şi mai plătească asigurările de sănătate?

Anton Corlăţeanu (Bucureşti): Nu înţelegi de ce preşedintele Băsescu o dă cotită în problema comunismului. Păi, e simplu! Gîndeşte-te că pentru Traian Băsescu comunismul a fost un fel de rai pe pămînt. Rai în care el se scălda în blugi, Kent-uri, cafea şi carpete cu *Răpirea din serai*. Şi cînd se ducea la bordel în vreun port, îşi putea vedea liniştit de treabă. Nu ca acum.

Ştefan AGOPIAN

coasa lux

În maraton cu moda

Dacă reţiu eu bine minte, parcă pe 29 noiembrie anul trecut a avut loc accidentul acela pe DN2, în apropiere de Slobozia. Un microbuz doldora de pasageri (27 la număr) nu mai poate evita un copac care traversează neglijent şoseaua. Mare lucru dacă arborele n-o fi fost chiar beat. Că p-ăştia de pe la ţară nu-i mai satură nimeni de macheală. Şoferul s-a conformat spontan proverbului şi nu a mai văzut pădurea de copaci, dar nici copacul de pădure. A văzut doar negru, mult negru şi doliu în faţa ochilor, şi a trimis pe lumea cealaltă doar 16 din cei 27 de pasageri. Iniţial se vorbise pentru un grup de cinşpe oameni de transportat dincolo. Dar după normele agenţiilor de turism, la un grup de cinşpe persoane, al şaisprezecelea, ghidul sau însoţitorul, are gratuitate. Însă pentru Mihai-Emilian Mateiaş a contat doar faptul că acolo a murit iubita lui, Liliana-Raluca Enache, de 18 ani. În memoria fetei, junele de 19 ani s-a hotărît să alerge distanţa Călăraşi-Slobozia. Pe 1 septembrie, ziua în care va împlini 20 de ani, Emilian va parcurge cei 50 de kilometri. „Voi alerga (…) pentru a-i arăta Lilianei că am iubit-o cu adevărat! Nu am apucat să-i spun niciodată în faţă ce simt pentru ea. Sînt sigur că de acolo, din cer, mă vede", a declarat băiatul pentru *Libertatea*. Măi, Emilian, noi nu putem să-ţi spunem decît că în mod cert fata te va vedea, chiar dacă va fi vreme înnourată. Dar, pentru a fi mai sigur, poţi să-ţi iei şi tu o vestă de-aia reflectorizantă. Şi te mai sfătuim următoarele: 1) dacă obosesti cumva, să nu te pună naiba să te urci în vreun maxi-taxi de-ăla; 2) fii foarte atent la microbuzele supraîncărcate, dar mai ales la copacii de pe marginea şoselei, şi nu-i da talpă cu mai mult de 90 la oră afară; şi 3) nu lua cu tine mai mulţi călători decît prevăd specificaţiile tehnice şi normele de securitate rutieră. Asta indiferent de cîte stele ai văzut tu la testul de siguranţă.

Forrest Dumb

Fă-te frate cu mortul pînă treci puntea

Alexandria e un oraş obişnuit pe care-l poţi traversa fără să observi ceva special. La ieşire, însă, te poate aştepta o surpriză: cimitirul. Mai precis, cortegiul funerar ce se formează pe viaductul care trece peste rîul Vedea şi care, la fiecare înmormîntare, paralizează şoseaua pe vreun kilometru şi ceva. Deci, pac, pleacă cineva la Domnul, pac, şoferii înjură de toţi sfinţii şi se umplu de draci. E ca şi cum s-ar face un cimitir undeva la Otopeni şi orice bucureştean mort ar întîrzia cîteva zeci de mii de bucureşteni vii să ajungă la munte. Mă gîndesc că poliţia teleormăneană ar putea măcar să instaleze nişte indicatoare de genul „Atenţie, cimitir!", „Drum blocat cu un mort". Sau dacă nu, atunci să construiască un pod separat pentru decedaţi.

Rutiera ateistă

Păsărica de pe acoperişul fierbinte

Virusul gripei aviare a fost confirmat la o bufniţă din Constanţa. Lucrurile intră pe un făgaş normal. În curînd, cucuvelele or să anunţe moartea, dar nu ca înainte, prin strigătul caracteristic, ci „Buf!", printr-un zgomot surd, de pasăre căzută pe acoperiş.

Cucuvea şi Pupăza

V-am print, vrăjitoarelor!

Pui prodest?

Au dreptate, dom'le, și oamenii ăștia cu CNSAS-ul. Păi, uitați-vă, fraților, pînă unde a ajuns Securitatea să-și bage coada. Mai nou avem chiar și pui biosecurizați. E drept că acești biosecuriști bipezi, dar cu unghii mai puțin late, sînt interesanți doar morți. Așa cum îi stă bine în general unui securist. Dar zburătoarele astea nu s-au mulțumit cu atît. Acum sînt vedete și ating „audiențe remarcabile". Hai să fim serioși! Ești tu cu nevasta la masă, mai inviți pe nași, deci per total ar veni vreo patru puncte de audiență. Hai, patru puncte și jumătate, dacă mai pui și cîinele care va hăpăi oasele.

O, sole bio!

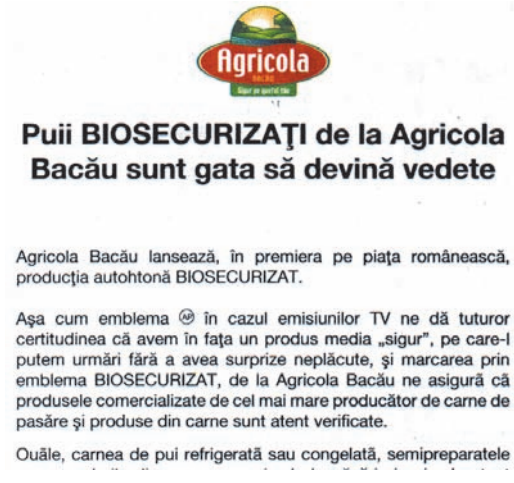
Agricola

Puii BIOSECURIZAŢI de la Agricola Bacău sunt gata să devină vedete

Agricola Bacău lansează, în premiera pe piaţa românească, producţia autohtonă BIOSECURIZAT.

Aşa cum emblema Ⓜ în cazul emisiunilor TV ne dă tuturor certitudinea că avem în faţa un produs media „sigur", pe care-l putem urmări fără a avea surprize neplăcute, şi marcarea prin emblema BIOSECURIZAT, de la Agricola Bacău ne asigură că produsele comercializate de cel mai mare producător de carne de pasăre şi produse din carne sunt atent verificate.

Ouăle, carnea de pui refrigerată sau congelată, semipreparatele

Textele cu „P" nu vor mai conține în nici un caz Poliție

Vasile Blaga, ministrul de Interne, vrea să schimbe în profunzime Poliția Română. Printre schimbările absolut necesare, se aude că Blaga a ordonat ca polițiștii și mașinile de poliție să nu mai apară în spoturi publicitare. Că cică el a obținut suficiente fonduri de la buget pentru angajații din subordine, pentru ca aceștia să nu mai vrea să cîștige și din campaniile publicitare în care apar ei, uniformele sau mașinile lor. (Din asta se înțelege că Poliția Română e mai tare ca FBI-ul. Care FBI se vede că n-are bani dacă acceptă să-și închirieze recuzita tipică, mașinile cu sigla biroului, în tot felul de filme și spoturi americane.) Domnule Blaga, e complet greșită atitudinea asta. Nu publicitatea e de vină. La noi, chiar dacă nu vor mai apărea în reclame, polițiștii tot vor fi cumpărați în continuare en-gros și en-détail.

Alianța amenDA

Condica de sugestii și reclame

Oltence fierbinți

Ce faci, ca olteancă fierbinte pensionată pe caz de boală sau, mă rog, pe caz de boli lumești? Îți deschizi un magazin de mîncare undeva unde nu te recunoaște nimeni, ca să nu existe riscul să te dea vreun bețiv cu cracii-n sus pe tejghea. Să zicem în Brașov. După care organizezi o furtună în creier, ca să-i găsești un nume. Pe lista scurtă rămîn următoarele: „Sună acum, sînt fierbinte!", „Sună acum, sînt fierbințică!" și mult mai simplul și mai sincerul „Fierbințica". Pe care îl și alege pictorul de firme, din cauză că, pardon de expresie, nu-i încăpea ceva mai lung.

Fierbințic și Știrul

Tarifele DDTV rămîn în urma oricărei imaginații

RINUTZA PRODUCTION & DDTV

Sediul : Aleea Secuilor D nr 1, bl 2 ap 54 sector 4 Bucuresti

Societatea **RINUTZA PRODUCTION** in colaborare cu **DDTV** va pune la dispozitie spatiu publicitar la preturi exceptionale in cadrul emisiunii « **Cafeneaua Sufletelor** », emisiune difuzata duminica in tronsonul orar 20.00 – 21.00 adresata tuturor categoriilor de varsta.

Promotional: va oferim la pretul de numai 1.500.000 lei 30 de secunde de publicitate, secunde ce va vor face cunoscuti, auziti si vazuti de o tara intreaga.

Pentru contractele cu o durata de cel putin 4 luni oferim **GRATUIT** filmarea spotului publicitar .

Iată ce ofertă de publicitate ne-a parvenit la redacție. În cazul în care erați curioși la ce preț vă puteți cumpăra spațiu de emisie la DDTV, acum vă putem furniza răspunsul. Pentru numai 1.500.000 de lei vechi, aveți la dispoziție 30 de secunde pentru a vă face auziți. Cea mai tare față este că, după un calcul sumar, cu două miliarde de lei puteți cumpăra 24 de ore de emisie DDTV. Adică 60.000 de euro, dar lasă și la 500 de euro, dacă pui banii jos.

Publicitate demascată

Liberația de libertate

Fă-te frate cu vrăjitoarea pînă treci mapa

După cum se precizează în anunț, Baba Ecaterina, de 70 de ani, a fost meditatoarea mai multor vrăjitoare. Parcă le vedem pe Mama Omida și fiicele ei, în fața castelului Ecaterinei, așteptînd să intre la meditații de la ora 17. În timpul ăsta își repetă vrăjile pe care le aveau notate în niște mape de aur și cu handsfree-uri sfințite în urechi, făcătoare de minuni cînd nu ți-ai învățat lecția.

Mapa vie

FĂCĂTOAREA de minuni Baba Ecaterina în vârstă de 70 de ani meditatoare a multor vrăjitoare pe care le-a învățat tainele vrăjitorești. Rezolvă orice problemă, nu stați pe gânduri sunați și nu veți regreta. [redacted]

To beer or not to beer

Cică cehii din Chodova Plana au dat drumu' la tratamente cu bere. Masaj, cosmetice, dar mai ales sesiuni de înot în uriașele băi victoriene din stațiune, umplute cu, desigur, bere. Mai mult chiar, dacă după cîteva ture de bazin li se face sete, clienții pot comanda o halbă la barul aferent piscinei. Totul la prețul modic de 116 euro/weekend. Acum, eu nu știu pe unde erau cehii în topul ăla european al prostiei de care am tot auzit, da' musai stăteau mai, hmm, proști ca românii. Să vă demonstrez: un uichend de 120 de euro, plus transportul vreo 200, plus cheltuieli pentru amantă, altă mie de euroi, iese un total net de 1.320 euro. Pe puțin. Păi, la banii ăștia, dacă iei bere la pet, îți ajunge de vreo 760 de litri. Muuuulte uichenduri! În plus, parcă nu mi-ar plăcea să beau o halbă într-o piscină plină ochi cu alți băutori de bere. Incontinenții știu de ce!

Arap Halb

Maidanezul moare de drum lung și olandeza de grija sexului

Ham-ham, dați-mi voie să mă prezint. Numele meu este Slănină, sînt un maidanez din Cernavodă, ador sexul în aer liber, resturile de hamburgeri și urinatul pe roțile Daciilor. Nu știu cum să spun, dar, deși pe la noi prin oraș au început să treacă o grămadă de mașini capitaliste, pișatul pe Dacie are alt farmec, e o chestie *old fashion*. Mi-am luat inima în dinți ca să latru aici la ziar împotriva unei prezentatoare de televiziune din Olanda, care vrea să pozeze în *Playboy* ca să strîngă fonduri și să vină la Cernavodă să ne cas-treze. Dar ce, băi, nene, s-au terminat maidanezii din Amsterdam? Nu mai pot doi căței să umble liniștiți în călduri sau să rămînă încovrigați în ploaie, că imediat se trezește una să-și bage bisturiul în el de love story! Ei i-ar conveni dacă Fetița, aia cu țîțe mari și multe de la garajele centralei atomice, ar poza în *Playdog* ca să facă rost de bani cu care să-i castreze pe drogații ăia de homleși olandezi?

Fidel Castrat

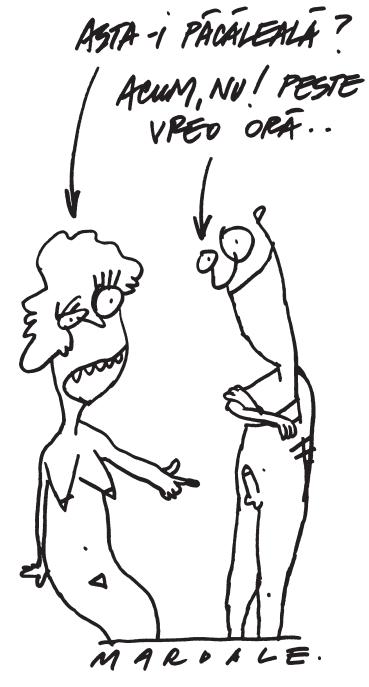

Mă doare un extraterestru duodenal

Cercetătorii – britanici de astă dată – nu se liniștesc! Cică, în cel mult 20 de ani, extratereștrii vor începe să comunice cu oamenii. Se mai zice de către cercetători că extratereștrii ascultă deja Pămîntul, poate chiar cu ajutorul SRI. Însă cireașa de pe tortul galaxiei este următoarea: extratereștrii ar fi putut ateriza deja pe Terra sub forma unor celule bacteriene. Măi, al naibii! Te pomenești că de aia mă durea pe mine stomacul zilele trecute, poate că oi fi înghițit vreo celulă din aia extraterestră, în timp ce dormeam cu fereastra deschisă. Dacă-i pe-așa, ia să-i stropesc eu pe extratereștrii ăștia cu niște palincă, să vadă și ei ce înseamnă ospitalitatea românească!

Marte domnului Lăzărescu

Săptămîna străinilor

● Un indian a divorțat în somn. Asta pentru că a rostit de trei ori cuvîntul „talaq" (în traducere liberă, „divorțez de tine"), ceea ce în religia musulmană este necesar și suficient pentru un divorț valid. Fosta soție trebuie, conform religiei, să se recăsătorească și apoi să divorțeze din nou pentru a se putea căsători cu soțul actual. Ce fraier și indianul ăsta, să spună asemenea lucruri în somn… Nu-i mai bine să bei ca porcul și să nu mai poți vorbi nici înainte să te culci, dar nici după, din cauza sforăitului? Uite, dom'le indian, cum salvează Scandilicu' atîtea căsnicii prin Europa de Est! ● Atunci cînd suni la numărul de urgență, te aștepți ca aceia care vin să te ajute să nu se certe între ei. În Chile, poliția a confundat pompierii cu un grup de hoți, deoarece în timp ce izbucnea incendiul, la aceeași adresă se raporta și un furt. Polițiștii au declarat că, după cît de ingenioși sînt hoții în timpurile noastre, nu se știe niciodată. Pompierii au dat în judecată oamenii legii pentru abuz. Nu era abuz, ci exces de zel; abuz era dacă îi și băteau și îi puneau să revendice toate jafurile nesoluționate din ultimul an, bașca incendiile cu autor necunoscut. ● Tot la polițiști rămînem. Trecem însă în Anglia, unde brigada de polițiști pe role a fost desființată, din motivul că e greu de alergat după infractori pe iarbă și că nu e plăcut să cazi pe asfalt la o viteză mare. De aceea s-a trecut înapoi la biciclete. Asta doar la englezi, că la noi s-a trecut de la Dacii Logan înapoi la mașini normale, pe motiv că e greu să alergi un suspect cînd frînele nu te țin și că e neplăcut să te răstorni la primul viraj brusc.

AgenCIA de presă

Jurnalul lui Tetelu

Dacă sînteţi deprimaţi, nu citiţi *Jurnalul lui Tetelu.* Dacă sînteţi fericiţi, cu atît mai mult nu citiţi *Jurnalul lui Tetelu.* În general, nu citiţi *Jurnalul lui Tetelu!*

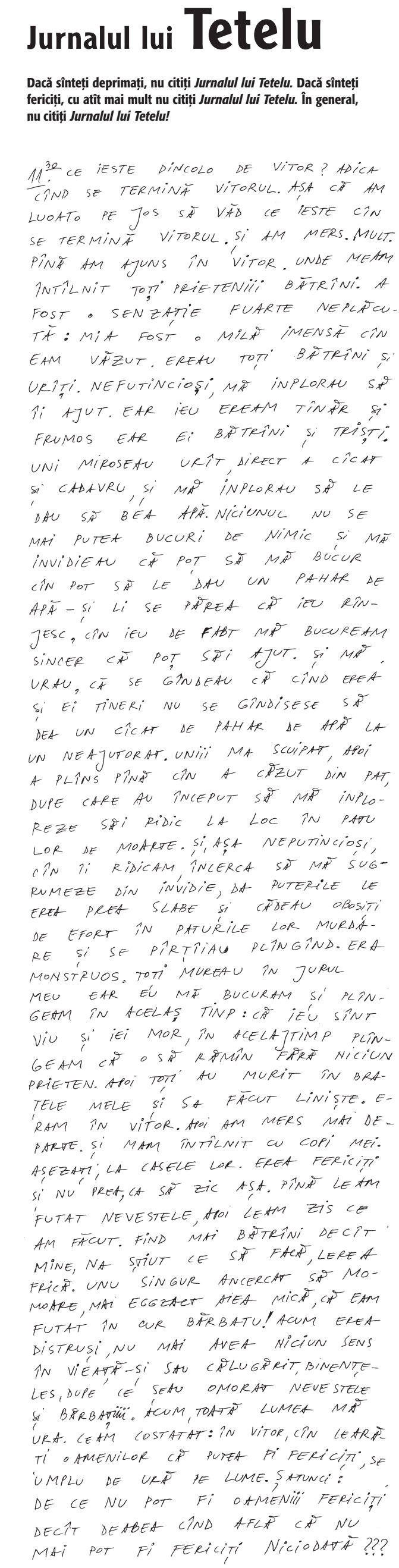
11.32 CE IESTE DINCOLO DE VITOR? ADICA CÎND SE TERMINĂ VITORUL. AŞA CĂ AM LUOAT PE JOS SĂ VĂD CE IESTE CÎN SE TERMINĂ VITORUL. ŞI AM MERS. MULT. PÎNĂ AM AJUNS ÎN VITOR. UNDE MEAM ÎNTÎLNIT TOŢI PRIETENIII BĂTRÎNI. A FOST O SENZAŢIE FUARTE NEPLĂCUTĂ: MIA FOST O MILĂ IMENSĂ CÎN EAM VĂZUT. EREAU TOŢI BĂTRÎNI ŞI URÎŢI. NEFUTINCIOŞI, MĂ INPLORAU SĂ ÎI AJUT. EAR IEU EREAM TÎNĂR ŞI FRUMOS EAR EI BĂTRÎNI ŞI TRIŞTI. UNI MIROSEAU URÎT, DIRECT A CÎCAT ŞI CADAVRU, ŞI MĂ INPLORAU SĂ LE DAU SĂ BEA APĂ. NICIUNUL NU SE MAI PUTEA BUCURI DE NIMIC ŞI MĂ INVIDIEAU CĂ POT SĂ MĂ BUCUR CÎN POT SĂ LE DAU UN PAHAR DE APĂ – ŞI LI SE PĂREA CĂ IEU RÎNJESC, CÎN IEU DE FABT MĂ BUCUREAM SINCER CĂ POT SĂ ÎI AJUT. ŞI MĂ URAU, CĂ SE GÎNDEAU CĂ CÎND EREA ŞI EI TINERI NU SE GÎNDISESE SĂ DEA UN CÎCAT DE PAHAR DE APĂ LA UN NEAJUTORAT. UNIII MA SCUIPAT, APOI A PLÎNS PÎNĂ CÎN A CĂZUT DIN PAT, DUPE CARE AU ÎNCEPUT SĂ MĂ INPLOREZE SĂ I RIDIC LA LOC ÎN PATU LOR DE MOARTE. ŞI AŞA NEPUTINCIOŞI, CÎN ÎI RIDICAM, ÎNCERCA SĂ MĂ SUGRUMEZE DIN ÎNVIDIE, DA PUTERILE LE EREA PREA SLABE ŞI CĂDEAU OBOSIŢI DE EFORT ÎN PATURILE LOR MURDĂRE ŞI SE PÎRŢIAU PLÎNGÎND. ERA MONSTRUOS. TOŢI MUREAU ÎN JURUL MEU EAR EU MĂ BUCURAM ŞI PLÎNGEAM ÎN ACELAŞ TINP: CĂ IEU SÎNT VIU ŞI IEI MOR, ÎN ACELAŞTIMP PLÎNGEAM CĂ O SĂ RĂMÎN FĂRĂ NICIUN PRIETEN. APOI TOŢI AU MURIT ÎN BRAŢELE MELE ŞI SA FĂCUT LINIŞTE. ERAM ÎN VITOR. APOI AM MERS MAI DEPARTE. ŞI MAM ÎNTÎLNIT CU COPII MEI. AŞEZAŢI, LA CASELE LOR. EREA FERICIŢI ŞI NU PREA, CA SĂ ZIC AŞA. PÎNĂ LEAM FUTAT NEVESTELE, APOI LEAM ZIS CE AM FĂCUT. FIND MAI BĂTRÎNI DECÎT MINE, NA ŞTIUT CE SĂ FACĂ, LEREA FRICĂ. UNU SINGUR ANCERCAT SĂ MOARE, MAI EGZACT AIEA MICĂ, CĂ EAM FUTAT ÎN CUR BĂRBATU! ACUM EREA DISTRUŞI, NU MAI AVEA NICIUN SENS ÎN VIEAŢĂ-ŞI SAU CĂLUGĂRIT, BINENŢELES, DUPE CE SEAU OMORAT NEVESTELE ŞI BĂRBAŢII. ACUM, TOATĂ LUMEA MĂ URĂ. CEAM CONSTATAT: ÎN VITOR, CÎN LEARĂTI O AMENILOR CĂ PUTEA FI FERICIŢI, SE UMPLU DE URĂ PE LUME. ŞATUNCI: DE CE NU POT FI OAMENII FERICIŢI DECÎT DEABEA CÎND AFLĂ CĂ NU MAI POT FI FERICIŢI NICIODATĂ ???

munca cu cartea

Irezistibilele corcituri ale Americii

Gloria şi farmecul Americii poartă, în mod covîrşitor, semnătura corciturilor. Metişii Lumii Noi şi-au amestecat culturile şi adjectivele dominante cu o fantezie irepetabilă. După acostare, imigranţii şi-au donat superlativele. Rasele nou venite au injectat gazdele cu hormoni campioni, iar civilizaţia locală a importat vreme de trei secole modele exemplare. A rezultat un şuvoi prosper de spermă selecţionată, sclipitoare şi eficientă, care a stropit pe rever o Europă vanitoasă şi suficientă.

Geniul literar şi talentul artistic al Americii Extinse vin din sexul interetnic. Generaţiile hibride au atins azi un apogeu care umileşte în fiecare zi eforturile ţîfnoase ale Lumii Vechi. Chuck Palahniuk e un produs al acestei acuplări multiculturale şi o dovedeşte de fiecare dată cînd pune mîna pe laptop. Primul mare succes, *Fight Club,* a rupt gura criticii, a umflat arcada lui Brad Pitt, a băgat în comă catalogul american de prudenţă socială şi l-a făcut pe Chuck celebru. *Jurnal*,* ultimul bestseller, schimbă strategia stilistică, dar păstrează efectul de supradoză. De astă dată, violenţa e grupată la final, iar în spaţiul evacuat Chuck instalează cea mai ingenioasă proză americană de la *Corecţiile* lui Franzen încoace. Povestea e stranie şi captivantă, amintind, pe ici, pe colo, de zilele bune ale lui Vonnegut: într-o insulă populată cu ţiceniţi, e aşteptată pictoriţa care va salva comunitatea producînd tablouri. Gagica există, e racolată prin căsătorie şi împinsă cu forţa să creeze. Misty Wilmot, eroina grasă şi bună la desen, este victima ideală pentru unul ca Palahniuk, inovator notoriu, provocator recidivist şi pervers în arta cuvîntului. Misty e întinsă cu tot cu viziunile ei pe un jurnal misterios, injectată cu monologuri şi sedată cu suspans. Se adaugă crime, delir, descrieri clinice şi umor. Finalul bubuie, insula sare în aer, iar explozia e provocată de picturi. La vernisajul final se pot număra 124 de cadavre, o eroină mutilată sentimental şi 195 de pagini citite parcă prea rapid. Romanul miroase binişor a marijuana, duhneşte a inteligenţă şi pute a talent. E, aşa cum spuneam, rezultatul unui amestec.

Doru BUŞCU

*** Chuck Palahniuk, *Jurnal,* Polirom, 2006.**

rebelle arte

Ochii atoatevăzători ai Ştefaniei Nazem Peligrad*

Am senzaţia că am nimerit la un festin din care nu voi ieşi întreg. Portretele ce multiplică o singură înfăţişare, de femeie-sfinx, sunt supraumane şi stau parcă la pîndă şi îmi dau senzaţia că m-au aşteptat toată ziua ca să mă înghită de viu, înainte de a mă întreba de unde vin, cine sunt şi de ce am deschis gura. Încă de la intrare sunt luat în primire de o pereche de ochi nefiresc de deschişi, care îmi spun: Bine ai venit. Lasă că ai să vezi ce-o să păţeşti, închipuitu' naibii. În apele lor albastre, cu reflexe viorii, se zbat umbre ce aduc parcă cu o plasă de fluturi. Amurgul acelor ape se alungeşte, pe măsură ce fac o fandare spre dreapta şi apoi un pas în spate, iar plasa pare că stă să-mi cadă în cap dintr-o clipă într-alta. Altă pereche de ochi imenşi, magenta sau ciclam, se rotesc după mine ca nişte ceasuri solare şi îmi urmăresc fiecare mişcare. Un portret cu o expresie uşor mirată şi cu un aer de expert în caractere mă măsoară din cap pînă în picioare şi mă analizează intens, de ce îmi frămînt mâinile ca un şcolar idiot care şi-a falsificat carnetul de note, în timp ce visa să se facă critic de artă cînd va fi mare. Altuia îi lipseşte parcă gura şi, în timp ce îmi ţin răsuflarea ca să nu-l enervez, abia dacă realizez că lipsa gurii îi face privirea şi mai pătrunzătoare. Mai apoi, sunt aruncat de la un ochi la altul, ca o minge de tenis, şi azvârlit în cele din urmă la picioarele unei doamne care seamănă cu toate portretele din galerie, care îi povesteşte viaţa unui domn fără gură şi cap. Îi surâd stingher, înainte de a mă lăsa devorat de ochii ei imenşi, de un verde fosforescent, după care mă arunc în stradă.

Cornel IVANCIUC

*** Ştefania Nazem Peligrad, Pictură, Galeria Căminul Artei, strada Biserica Enei 16.**

cinem-a pîrît

Sharon Stone (14 ani mult mai tîrziu)

Tot timpul păţesc aşa: văd pe la începutul săptămînii două-trei filme bune despre care îmi propun să vorbesc aici, după care nimeresc duminică seară la un film prost despre care nu am cum să nu scriu. Spre exemplu, eu aş fi vrut să spun două cuvinte despre *Broken Flowers, Good Night and Good Luck* sau *De battre mon coeur s'est arrêté* (dacă aveţi noroc să le mai prindeţi pe undeva), iar acum mă văd nevoit să vă avertizez în legătură cu tîmpenia asta care tocmai a intrat pe ecrane: *Basic Instinct 2**.

Luna trecută, cu ocazia împlinirii a 48 de primăveri, producătorii i-au făcut lui Sharon Stone o surpriză: au lansat în cinematografe *sequel*-ul *Basic Instinct 2* şi i-au înmînat actriţei un cec baban de 14 milioane de coco pentru rolul principal. Însă cel mai mare cadou Sharon şi l-a făcut ea singură: a dovedit lumii întregi că, deşi trecută binişor de a doua tinereţe, încă îşi mai poate permite un film în care să-şi arate ţîţele lăsate, vizibil ajustate pe dedesubt cu silicon, fundul platizat şi pielea pistruiată de pe picioare ascunsă sub o tonă de fond de ten. Sînt rău? Staţi că n-am terminat. Personajul jucat de Sharon Stone pare genul de femeie disperată care, deşi trecută de menopauză, încă se mai îmbracă şi fardează provocator, sperînd să stîrnească ceva, orice, la bărbaţii din jurul ei. Nu neapărat prin formele corpului, ci mai degrabă prin limbaju-i indecent. De parcă n-ar fi de-ajuns, filmul este plin de replici proaste, partenerul ei n-are nici un farmec, Charlotte Rampling pare din alt film, scenariul este lipsit de suspans, coloana sonoră se bazează pe aceeaşi temă, în plus ne este fîţîită tot timpul prin faţa ochilor o clădire în formă de vibrator. Ce să spun, mare şmecherie…

În ceea ce priveşte trăirea erotică, dacă prin '93, cînd am văzut eu *Basic Instinct 1,* scenele de sex din film făceau să se zguduie întreg rîndul din spate de la cinematograful „Gloria" din cartierul Titan, plin cu elevii chiulangii de la seralul liceului industrial IOR, astăzi singurul impuls pe care ţi-l stîrneşte continuarea *Basic Instinc 2* este să-ţi bagi mîna între picioare, acolo unde ţineai punga de floricele, să te ridici în picioare şi să ieşi naibii de la idioţenia aia de film…

Daniel GOACE

*** *Basic Instinct 2,* thriller penibil, Anglia, 2006. Regia: un nimeni care nu se compară cu Paul Verhoeven. Cu: Sharon Stone şi Charlotte Rampling, că pe altcineva n-am mai recunoscut.**

show biz da' culţi

Un autor opular

● N-am citit (încă) *Istoria literaturii române contemporane, 1941-2000*, volum publicat de dl Alex. Ştefănescu la sfîrşitul anului trecut, aşa că nu-mi pot da cu părerea despre el, dar constat că s-au îndesit atacurile la adresa acestui op intitulat, se pare greşit, *Istoria…* Astfel, Paul Cernat se întreabă, oarecum retoric, dacă nu cumva această carte nu coboară prea mult ştacheta, fiind „povestită pe înţelesul vedetelor şi al «oamenilor recenţi»." Pentru a trage în final următoarea concluzie: „Masivitatea sintetică vine să compenseze, probabil, şi un complex, o teamă secretă de inconsistenţă şi superficialitate. Or, tocmai inconsistenţa şi superficialitatea frapează la lectura agreabilă, antrenantă, a acestei cărţi populare şi inutil costisitoare asemeni unui vin spumos ambalat ca şampanie de lux…" (v. Paul Cernat, „Almanahul canonic al lui Alex. Ştefănescu", *Cuvîntul,* nr. 3, martie a.c.). Un vin spumos produs, aşa cum face orice român care se respectă, în debaraua de la subsolul blocului în care autorul locuieşte, vin cu care, cel puţin pînă acum, s-a îmbătat numai producătorul. ● *Observator cultural* continuă să publice articole pe marginea întrebării „Chiar a scris Alex. Ştefănescu o *istorie a literaturii?*", întrebare legitimă măcar pentru simplul fapt că autorul se consideră continuatorul lui G. Călinescu. Săptămîna trecută, Ştefan Borbély a răspuns hotărît la întrebarea pusă de revistă: „A avea, acum, în anul de graţie 2005, pretenţia de a realiza sinteza critică a unei perioade pe care nu a înţeles-o decît epidermic e cel puţin prezumţios, dacă nu de-a dreptul tragic, în condiţiile în care e de presupus că *Istoria…* de acum e chemată să fixeze locul lui Alex. Ştefănescu în peisajul autohton al disciplinei pe care o practică. Omenește, e foarte trist să constaţi că «sinteza» prin care ţi-ai surprins contemporanii, la o vîrstă a senectuţii timpurii sub aspect biologic *(59 de ani – n.m.),* dar la aceea a senilităţii avansate sub aspect literar, e complet caducă metodologic, bună eventual ca o telenovelă pentru neiniţiaţi – sau ca un «roman», cum s-a mai spus –, dar total de nefolosit de către specialişti (…) *Istoria…* e în consecinţă un imens eşec, nu numai al autorului, ci şi al formei critice unilaterale, foletonistice pe care el a practicat-o" (v. *Observator cultural*, nr. 57). ● Aflu din tîrg că dl Alex. Ştefănescu e foarte mîndru că *Istoria…* domniei sale se vinde bine, mai ales la oamenii simpli care, astfel, înţeleg şi ei cîte ceva din literatura română. Eu unul n-aş fi chiar aşa de mîndru de o asemenea întîmplare. Şi asta din cauză că mă gîndesc la un anume Loghin Constantin, care în 1926 a publicat o *Istorie a literaturii române,* istorie care în numai optsprezece ani a ajuns la paisprezece ediţii, tocmai fiindcă, vorba lui Ştefan Borbély, era o „telenovelă pentru neiniţiaţi", un „roman" popular ş.a.m.d. (v. *Dicţionarul scriitorilor români*, D-L, 1998). Astăzi despre Loghin nu mai ştie nici dracu'. Ceea ce e de presupus că se va întîmpla (din fericire, mult mai repede) şi cu *Istoria…* dlui Alex. Ştefănescu.

Gazeta sportului

Hă, hă, hă... A ajuns dosarul „Flota" să stea între afacerea cu terenurile Armatei și țeapa de la Loteria Română! Iote, bă, parc-am fi pă raft la DNA!

Un model de sportivitate la meciul Rapid-Steaua: trei suporteri care nici în ruptu' capului nu și-ar arunca scaunele de sub fund

Cupa UE, pa!

Muie la Europa, fuck you USA! Adică vine unu', neica-nimeni, Craig R. Barrett pe numele lui, președinte la Intel Corporation, și zice în *Adevărul* de luni: „Cînd am sosit în România, am fost încîntat de entuziasmul cu care toată lumea urmărea «meciul secolului». Dacă România ar depune tot atîta energie în educație și dezvoltare economică, nimeni și nimic nu v-ar mai putea opri". Hai să-nnebunești, moșule! Vorbești serios? Adică să ne punem cu burta pe învățătură și producție și să renunțăm la specificul nostru național? Să ne lăsăm, așa, dintr-o dată, de huiduială și băutură, de fumat mahoarcă și tocat la semințe? Canci, nu ține! Asta să fie acolo, la voi, în lumea așa-zis civilizată! Nouă ne șade mai bine așa cum ne știm de veacuri – cu căciulile pe frunte, cu ghioagele-n mîini, cu strigăturile noastre rasiste. Săraci da' prost crescuți, mîrlani da' lipiți pămîntului. Fotbalul ăsta european n-are nici un chichirez pentru noi dacă nu simțim, prin fumul peluzei, maxilare scrîșnind, tibii trosnind, țeste pîrîind în jerbe multicolore de măscări porcoase! Ăsta-i marele regret pe care l-am încercat după prima rundă Rapid-Steaua, Păi, dacă ne trebuia derby european, puteam să ne uităm, frate, la Barcelona-Real, că doar de-asta ne iau o grămadă de bani escrocii de la cablu! Așa, la noi acasă, pe glia străbună a gazonului românesc, am stat timorați și am făcut toți pe cumințeii. O desfășurare de forțe ce n-a văzut Micul Paris – cu elicoptere ca-n *Matrix* și călăreți ca-n *Brokeback Mountain* – a asigurat desfășurarea liniștită a spectacolului fotbalistic. De parcă liniște și fotbal ne trebuie nouă… Ajungem, așadar, în miezul problemei. Ați observat cum se comportă românu' cînd merge în Europa? E civilizat, amabil, zîmbitor, nu aruncă mizerii pe stradă, nu-și suflă mucii-n palmă, nu se pișă pe statui. Cînd se întoarce acasă, în Românica, e parcă altfel. Dar acum, că a venit Europa pe la noi cu UEFA, iacătă că ne-am făcut băieți buni și pe teren propriu. De ce? Pen' că așa ne-a cerut înaltul for continental și nu se face, mă-nțelegi, să ieșim de cacao în ochii străinătății. Jucătorii s-au comportat fair-play, galeriile au fost okay, pînă și președinții celor două cluburi, drăguții de ei, ai fi jurat că-s europeni sadea, nu unii care altădată se întreceau în pizduieli și făceau afaceri dubioase cu statul român. Din înaltul tribunei 0, înșiși președintele și premierul arătau ca doi veritabili aliați întru dreptate și adevăr, dispuși să asigure intrarea demnă a națiunii în Europa… Toate astea, repetăm, doar fiindcă știam că așa ni se cere de la Europa. N-avem nevoie de tine, curvo, pa! După cum se-arată treaba, returul va fi o simplă formalitate, pentru oricine s-ar califica. Și chiar nu mai vedem nici o șansă pentru poporul ăsta, dacă nu iese cu trosneală măcar la eternul derby Dinamo-Steaua. Fuck you USA, muie la Europa!

Viorel MOȚOC

poziție de moftsaid
bîrfe din sport

● Nu știm dacă intră ca bonus la prima de joc a lui Nicoliță și Rădoi, dar cert este că odată cu sosirea pe meleagurile ghencisto-danubiene-pontice a trofeului UEFA, ne vom pricopsi și cu una bucată biserică ctitorită de Jiji la Maglavit. Becali a dat o fugă pînă la malul Dunării, ca să lămurească la fața locului treaba cu vila asta a Domnului. Și acolo, Mări, ce-mi vedea războinicul?! Că italienii i-o luaseră înainte și clădiseră mîndră biserică încă de pe vremea cînd Petrache Lupu devenea din simplu creștin un complex fenomen social. Oierul s-a mulțumit atunci să pună banii dintr-un buzunar într-altul al chimirului și să treacă la planul B, mai ieftin. S-a calculat pe capota Maybach-ului un deviz pentru următoarele: tencuirea, zugrăvirea și pictarea de icoane și niscaiva îmbunătățiri arhitectonice. E vorba de înălțarea unui turn de clopotniță alături. Acest cel mai înalt turn, mai mare ca Turnu Severin sau Măgurele, e musai să fie gata pînă la Sfînta Maria Mică, pe 8 septembrie, ca să iasă pohta ce-a pohtit Mihai Viteazu' Mic. Și uite-așa primul creștin al țării a negociat cu Atotputernicul. De la biserica mult promisă a reușit Gigi s-o scoată doar la o spoială cu var și un turnuleț de clopotniță. Sperăm ca măcar turnulețul să nu fie cu tablă zincată ca la rudele mai bogate ale lui Bănel.

Eva Henţigova

Avem o ţară. Cum procedăm?

– indexul altor evenimente –

Multe droguri de hrănit

Jandarmeria din Suceava nu are cu ce să-şi antreneze cîinele dresat pentru depistarea stupefiantelor. În primul rînd, jandarmii sînt nemulţumiţi că trebuie să vină cu droguri de acasă. În al doilea rînd, din cauza lipsei de antrenament a cîinelui, jandarmii trebuie să percheziţioneze fiecare om care are în buzunar gumă de mestecat, bomboane mentolate, şerveţele parfumate sau s-a dat cu un after-shave mai puternic.

Metane grele

Un sătean din comuna vîlceană Lălosu, căruia a început să îi emane gaz metan din fîntînă, susţine că Dinu Patriciu o să fie minciună pe lîngă el cînd o să înceapă exploatarea. Exact. Adică atunci cînd o să înceapă exploatarea, scoţînd găleţi de metan din fîntînă, o să facă mai multe drumuri la spital decît a făcut Patriciu la Parchet.

Grupa sanitară mică

Copiii dintr-un cartier al municipiului Slobozia frecventează de anul trecut o grădiniţă modernă care a costat 60.000 de euro, dar pe care edilii au uitat să o doteze cu grup sanitar. Păi, e simplu cînd eşti copil. Poţi să faci pe tine, şi dacă nu, îţi dă doamna educatoare o răţuşcă sau o găletuşă cu nisip. Şi te ştergi cu lopăţica.

Malldova

La Iaşi a fost inaugurat al doilea mare Mall, numit Moldova Mall. În curînd o să fie cîte un Mall pentru fiecare provincie istorică. Să vedeţi că la un moment dat o să apară unii care or să vrea alipirea lui Basarabia Mall la Mall-ul mamă.

Stareţ aşa şi nu mînaţi!

Aproape 1.000 de pelerini, nervoşi din cauza deciziei Mitropoliei Moldovei de a-l schimba din funcţie pe starețul Mănăstirii Petru-Vodă, l-au luat la bătaie pe noul stareţ. Să zică mersi că l-au bătut creştinii, că dacă era stareţ budist, lua numai karate şi nunceakuri în cap.

Dă-i antirabice, băiete!

O vulpe turbată a băgat în carantină mai multe localităţi din Valea Jiului, unele intrînd în carantină de gradul al treilea. Aoleooo. Asta înseamnă că iar or să vină minerii la Bucureşti. De data asta de frică să nu fie muşcaţi, nu invers.

Cronicarul
Grigore după Ureche

13
5 948381 111142

contraeditorial

Trei teorii despre cât de bun a fost comunismul cu Traian Băsescu

Teoria numărul 1. Sunt de acord cu Traian Băsescu. Au fost şi lucruri bune în comunism. Unul dintre ele a fost întâlnirea dintre maică-mea şi taică-meu. Fără comunism este puţin probabil ca procreatorii mei să fi avut itinerarii tangente cu apariţia mea pe lume, aşa că nu puteţi fi atât de ingraţi şi cinici încât să mă puneţi să aleg între existenţa mea pe lume şi dictatura comunistă. Aşa că o dovadă vie, ştiinţifică, a inspiraţiei materialist-dialectice şi a umanismului comunist sunt eu, o mândreţe de băiat. O altă probă irefutabilă a aceleiaşi teorii este însuşi Comandantul Suprem al Armatei Române, proiectantul Ţepelor din Piaţa Victoriei, Preşedintele jucător: Traian Băsescu. Comunismul a fost îngăduitor cu el. După propria sa declaraţie, marinarul Băsescu a ieşit cu vreo 60.000 de dolari din dictatură.

Teoria numărul 2. Procesul nazismului, cunoscut ca procesul de la Nürnberg, a fost judecat de către învingători, şi nu de către poporul german. Prin consecuţie, ar fi trebuit să fim ocupaţi pentru a-i judeca conform măcar Codului Penal pe tătucii comunismului nostru. Statistic vorbind, nu a existat act de corupţie de proporţii, devalizare bancară, banditism de comerţ exterior sau răpire de ziarişti români în care să nu fi fost amestecat cel puţin un fost activist de partid sau un fost securist. Legea lustraţiei nu-n-seamnă nici de fel îngrădirea dreptului la circ sau circulaţie, la asociere, muncă sau furt pentru foştii activişti şi securişti, ci doar depopularea pe banii contribuabililor a administraţiei de regnul în cauză. De spirito, lustraţia vine din latinescul *lustratio,* care a fost o ceremonie prin care se purifica o persoană sau un câmp (de persoane), *lustrul* fiind un sacrificiu expiator care se făcea o dată la cinci ani în Roma antică.

Dacă te afli undeva într-o ţară europeană şi declari şmecherește cum că *nu eşti atât de sigur că nazismul a fost rău în totalitatea sa*, s-ar putea să nu mai poţi intra sau ieşi din acea ţară. În România, ţara unde s-au făcut peste un milion de ani de închisoare politică, cel mai popular om al momentului o spune despre comunism cu nonşalanţa omului de pe chei ieşind dintr-un bordel din Anvers.

Teoria numărul 3 şi vă las. Ştiţi care sunt cele cinci motive pentru care îl adoră serviciile secrete pe Traian Băsescu? 1) E cu poporul. 2) Respectă instituţiile şi oamenii în uniformă. 3) Le-a redat mândria naţională *(şoptit: s-a luat de occidentali şi de unguri).* 4) Urăşte bogaţii. 5) Pensiile şi statutul ofiţerilor din servicii (includeţi-i aici şi pe securişti). Sper ca acestea cinci să nu fie, de fapt, şase: împiedicarea deconspirării Securităţii în totalitatea sa. Pentru că, nu-i aşa, domnule preşedinte: au fost şi securişti de treabă! Câţiva sunt oameni de bază în Partidul Democrat. Cărora nimeni nu le va împiedica mântuirea prin act de credinţă sau filantropie, dar la butoanele siguranţei naţionale şi la valorile naţiunii nu au ce căuta!

Liviu MIHAIU

Săptămîna românilo

One, two, SRI... CNSAS-ul vrea copii!

La ora la care scriu acest text, cel mai important eveniment al săptămînii îl reprezintă conferinţa prilejuită de bilanţul Serviciului Român de Informaţii. Cu o mînă scriu şi cu cealaltă butonez telecomanda. Uite, tocmai a isprăvit de vorbit domnul ministru Blaga… bla, bla, bla… iar acum a trecut la pupitru preşedintele Traian Băsescu… bă, bă, bă… Dînsul li se adresează tuturor şefilor şi şefulicilor SRI care cică se află în sală, însă eu mă uit de o jumătate de oră şi camera nu s-a desprins o secundă de pe faţa lui Traian Băsescu. Probabil că feţele liderilor serviciului secret sînt şi ele secrete şi nu pot fi filmate. Fără imagini din sală, am senzaţia că Băsescu vorbeşte de unul singur.

Ca să nu aveţi şi voi aceeaşi senzaţie, ne-am gîndit să facem o listă cu principalele evenimente ale ultimelor zile, care au fost desecretizate şi pe care le-aţi putut urmări prin toată presa.

Meciul Rapid-Steaua de joia trecută. Nu e nici un secret, s-a terminat 1-1. A înscris ţig… hopaaa, că sînt şi observatori UEFA pe stadion! A înscris domnul Nicoliţă Bănel în minutul 4 pentru Steaua, respectiv Viorel Moldovan în minutul 49. Apropo, oare cum li s-a tradus oficialilor UEFA care monitorizau scandările rasiste expresia cel mai des întîlnită pe stadion: „Pe ei, pe eeei… pe mama loor!“?

Alegerile de la CNSAS. Lucrurile stau foarte simplu: cînd fu Onişoru la CNSAS, nu fu Ticu. Iar cînd fu Ticu, fu şi Turianu.

Legea lustraţiei. Miercuri, senatorii au încercat să promoveze un proiect de lege privind lustraţia. Acesta conţinea şi un amendament care interzicea accesul la funcţii publice al foştilor comandanţi de nave. Destul de neclar. Trebuia să se specifice aşa: „se interzice accesul la funcţia de preşedinte, încă un mandat de cinci ani, pentru foştii comandanţi ai petrolierului «Biruinţa» care au în prezent chelie şi un frate care se ocupă cu fabricarea îngheţatei“.

„Letea“ lui Sechelariu şi fabrica lui Tender au luat foc. Avînd în vedere că amîndoi proprietarii sînt judecaţi în arest, credem că ar trebui să se ia ceva mai multe măsuri de siguranţă antiincendiu şi la blocul din Zambaccian, respectiv la sediile Rompetrol.

Cronică
a lu' Ştefan a Petrei

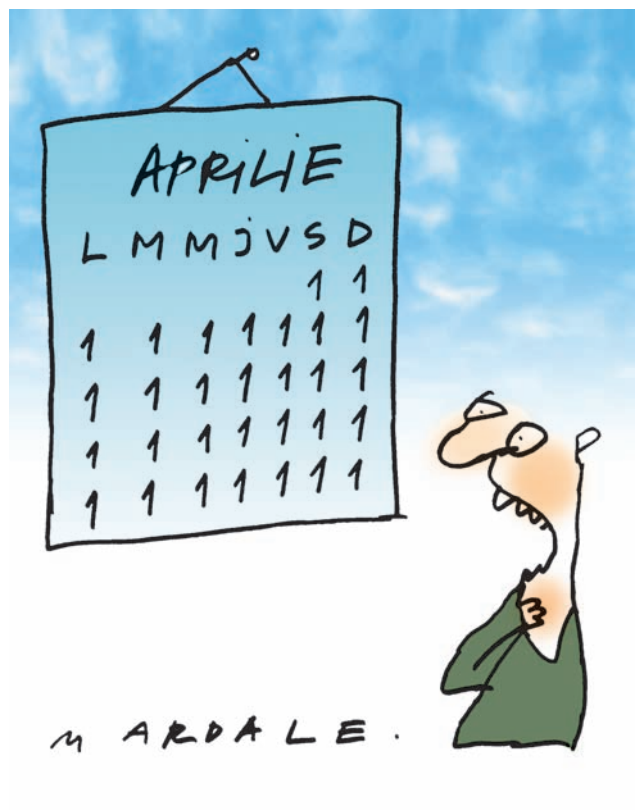

Reiese şi din bilanţul pe anul acesta că am răspuns cu succes provocărilor la adresa siguranţei naţionale. Ungurii nu ne-au luat Ardealul, Dobrogea a rămas în fruntariile patriei, iar agenţii noştri au descoperit două baze militare americane, una la Babadag şi cealaltă la Kogălniceanu, care operau la lumina zilei şi nu se sfiau să apară chiar în ziare.

Pe scurt, Radu Timofte – un răspuns pentru cei care încă se mai întreabă de ce în România serviciile secrete nu se numesc „Intelligence“

Veşti bune

Un milion de securişti, o singură soluţie: Dumitrescu! Ticu Dumitrescu.

➽ Lituania a ratificat tratatul de ratificare a aderării României la UE. Sau Letonia? Ori… Lituma? Sau Liechtenstein?! Poate Lamborghini? Leganza a ratificat tratatul?! Da' de ce nu, poate Laguna? Sau chiar Loganu'! A ratificat... Ratatul de alergare a României la Cuie?! Ori Litovoi? Lexus? Lenor? Leberwurstu'?! Letconul a rarefiat substratul de aberare a Mîrlăniei la OAE?

➽ Revoluţionarii braşoveni au intrat în greva foamei pentru a protesta împotriva şmenului de la CNSAS, iar Ticu Dumitrescu s-a dus să îi susţină. E bine cînd oamenii protestează nu doar cînd îi doare stomacul de foame şi ies în stradă pentru principii. Securitatea trebuie să se teamă de oamenii ăştia: după ce i-a ţinut zeci de ani în foame, acum ei sînt în formă pentru a ţine o grevă a foamei ca lumea. Securişti, venim peste voi! Ticu, Ticu, pe ei, pe ei, pe mamaaa loooor!

Străbuna Vestire